

26.1.2013

TRUTNOV

IVA ADAMCOVÁ

Iva Adamcová – Trutnov 26. 1. 2013

Pokud jste někomu činem, myšlenkou, prožitkem ublížili, děláte to sami sobě, protože vy jste Bůh, vy jste energie uvnitř té schránky. A druhý člověk vám musí dělat věci, protože i on byl využit ve vašem osudu, aby vám tyto zkušenosti zprostředkoval. Ale přitom to, co vám dělá to špatné od toho člověka, je jeho egoismus, který si sem také přišel odložit. On si to musel také vyzkoušet. Jestliže ho ale za to odsoudíte, už prožíváte svůj egoismus vašeho jména a těla, který toho člověka nechce přijmout. Tím si ale zapisujete nového podobného člověka a novou podobnou zkušenost do tohoto těla.

Tak, jak se osvobodit od hmoty? Ono to má obrovské množství úkonů a pohledů. Dneska si rozebereme, dá se říct, skoro všechno. Aspoň základy, abyste se zbavili všech věcí, aby vás to netrápilo, protože vás to tíží, aniž byste si to uvědomovali. Spoustu věcí máte jenom naučených a jednáte automaticky, opakuje je, aniž byste přemýšleli o tom, že je to vlastně nesmysl. Ale jakmile to prohlédnete, vidíte v tom nesmysly.

Hmota jsou všechna lidská těla, všechna zvířecí a všechna rostlinná. Přivlastňovat si nějakou hmotu neboli iluzi tohoto světa vás nutí Satan. Zkuste si vzpomenout třeba v dětství, když jste měli sourozence a přivlastňovali jste si rodiče. V tu ránu ty děti na sebe žárlí, soupeří, útočí, podvádí se, shazují, pomlouvají, žalují. To jsou všechno věci, které vlastně dělá egoismus a snaha vlastnit hmotu maminky nebo tatínka. Podobné to bylo i ve vašich kamarádkách vztazích. Když byli dva, byl klid, a jakmile přišel třetí do party, už byl vždycky průser. Tam potom byly různé tvrdohlavé postoje, nějaký pomlouvání. To všechno se děje, protože si přivlastňujete něco, co vám nemůže patřit. A zkuste si na druhou stranu vždycky představit, jak vám bylo, když si vás chtěl někdo přivlastnit. To je také nepříjemné, že ano? Chcete být svobodní. Vy jste svobodná záležitost. A On je přítomný pouze na tu dobu, co žijete ve hmotě vašeho těla, které se jmenuje jako vy, ale chce být svobodný, dovede se uvolnit z té schránky.

Ano, já jsem vlastně všude. Člověk, který prohlédne iluzi tohoto světa, je všude. A kdyby kdokoliv z vás mi zavolal telefonem a potřeboval by ode mne, abych si na něj teď sáhla, tak ať budu kdekoliv kterýmkoliv směrem, budu tady, tady, tady. Kdekoliv budu sedět, vy jste vlastně mou součástí. Zkuste si představit, že jdete k lékaři a on vám odebere krev třeba ze žíly na ruce, ale v té krvi jsou všechny informace o celém těle, které zatím věda zná. O játrech, o ledvinách, hladina cholesterolu. Všechno tam přesně je. Vy jste ve skutečnosti v každém oddílu vesmíru, aniž byste si to uvědomili. A zase naopak ve vás, ve vašem hmotném těle, jsou všechny informace o čemkoliv, co se ve vesmíru odehrává, což si vůbec člověk zatím neumí představit, protože zatím jste skutečně žili pouze v iluzorní představě hmotného světa, ale tak to není.

Planeta, na které tady jste, obrovsky odskočila, protože se dostala do další vývojové fáze. Poprvé na této planetě se teď začínáte probouzet, ale jenom vy, kteří jste připraveni. Kdybych mluvila před spoustou lidí, a to se odehrávalo na začátku přednášek, mnozí by mi nerozuměli. Některým bylo obrovsky špatně, to dělá jejich egoismus, museli odejít ti lidé, bylo jich pár, ale tím se všechno jako by vytrídilo. Když

už ten člověk se tam dostal, měl se tam dostat. A někdo se tam nedostal, ačkoliv chtěl, to se také může stát, že zkrátka se semelou takový věci, že ho tam vůbec to Nadjá nepustí.

Uvědomte si, já vás miluju obrovsky všechny a je mi jedno, jestli jste teď už v šesté čakře, když vnímáte otevření a otevírání třetího oka. Třetí oko otevřené trvale značí, že trvale žijete praxi, že vše je dobré. Vy se postavíte na úroveň Boha a vidíte to skutečně. Je to jen změna vědomí, ke které se prožijete, je to překrásná záležitost. Má to své podmínky a my se k tomu dostaneme, tam se ztrácí povědomí času. Můžete si uvědomit i dneska, že jinak vnímáte čas než třeba před devíti lety. Protože jste se obrovsky zklidnili. Čas vnímá pouze člověk, který je pod hladinou hmoty, tedy pod egoismem. Víte, že čas neexistuje, je pouze trvalá přítomnost a je daný tunel osudu. Ano, váš osud je nastavený. Jenom procházíte hladinou věcí, což si neuvědomujete. Ale krásné a příjemné okamžiky vám utíkají velmi rychle. S partnerem, když jste někde, zažíváte krásné okamžiky nebo jste na dovolené, je vám dobře, tak ten čas obrovsky rychle letí, až byste ho chtěli možná někdy brzdit. A opak je také pravdou, že okamžiky, které odmítáte, se zase obrovsky vlečou. Čas prožívá pouze iluze hmoty. To znamená Duch, který se vtělil ještě pod silným závojem egoismu a odmítá věci, tak si protahuje a zkracuje prožitky, a ta iluze času zůstane. Jakmile ale začnete přijímat všechno bez negativních emocí, čas přestane existovat.

Já jsem ještě v minulém roce mírně cítila tlak, když jsem někam za vámi cestovala 4-5 hodin autem, někdy i déle. Tak jsem měla takový pocit jako tlaku, když jsem si sedla do toho auta. Já hrozně ráda šoféruju, ale přece jenom už abych tam byla, cesta dlouhá čtyři hodiny a už mne to tlačilo jakoby ten časový rozdíl. Ale letos od ledna, když si sednu do auta, se cítím blaženě. Necítím vůbec nic a jsem, kde jsem a jsem strašně ráda. Já jsem nikdy neměla moc peněz, tak jsem nemohla cestovat. Teď vlastně poznávám teprve Českou zemi a vím, kde co leží. Dřív vůbec, ani náhodou. Včera jsem se musela řehtat, protože jsem tady viděla odbočku na Hostinné, a když slyším Hostinný, tak si řeknu, to je Slovensko a ono je to v Krkonoších. Několik vesnic jsem se ještě řehtala: „Ježišmarja, já vůbec nevím, která bije.“

Ono to má i své dopady, protože i Země se bude měnit v budoucích několika desítkách let, budou se tvořit jiné tektonické vrstvy a bude to tlačit obrovským způsobem. Je to změnou vibrace planety, otepluje se, protože zvýšila obrovsky vibrace. V 80tých letech to bylo 7,8 a teď už máme skoro 12. Čím je vyšší vibrace, tím se otepluje vlastně hmota, která pod ní žije. A to tvoří de facto všechny ty změny počasí i přírodní katastrofy, které se dějí, různá tsunami a zemětřesení. A to počasí je nejkonformnější. Už mělo být dávno jaro a podívejte se, co prožíváme. Ukazovali nám, že by se vlivem obrovských tlaků těch tektonických desek měly vyzvednout z mořského dna třeba Lemurie nebo Atlantida a něco by se mělo zase propadnout a zmizet po nějakých jakoby intervalech. Holandsko, Německo by mělo být pod vodou, protože se zvednou hladiny moří. A dneska dokonce mi někdo říkal, že už dostávají Holanďané snad nějaké peníze na přestěhování, takže se skutečně počítá s tím, aby se někde umístili. Mělo by to proběhnout, ale pomalou cestou ty změny prožije i ta naše hmotná matka, což je Matka Země.

Já se vrátím k té naší iluzi hmoty. Další je přivlastňování si partnerů a dětí. Vy všichni máte stejné podmínky a musíte si to vždycky uvědomovat, prosím vás. Jestliže mám partnera, mám ho v osudu mít a ten partner začne dělat blbosti, z vašeho pohledu, jedině tehdy, když se blíží čas, kdy se máte rozejít. Ale k tomu stejně nemusí dojít v tom smyslu, když to v plánu osudu nemáte. Pokud ano, i kdybyste se rozkrájeli na tisíc kousků, tak se to stane. Přece budu šťastná a vděčná, že jsem se směla pár let s tím člověkem učit, protože mi dal děti. Že se stalo spoustu krásných věcí, nad těmi horšími mávnu rukou. Tam jsem zase vděčná, že jsem mohla projít zkouškou té snahy udělat všechno pro toho člověka, aby k rozchodu nemuselo dojít, ale když to nevyjde, jenom to respektuju. Samozřejmě zahladím i stopy další, protože když se o tom špatně mluví třeba před potomky nebo před rodinnými příslušníky, ono je to zraňuje. Pak už zamezíte i blokaci zaprvé sebe, ale i druhého člověka, když to nebudete hodnotit. Nehodnoťte všechno, co se vám stalo, to se stát mělo zkrátka. To jen my pod silou egoismu ještě máme pocit, že to skutečně máme ve svých rukách. Není to tak, máte domluvené stavy, vztahy a buďte rádi, že si pamatujete, i když ještě většina lidí si vzpomíná na minulostní věci. Bude to výraznější, až zapomenete na svůj vlastní osud. Stav zapomnění prožíváte tehdy, když si myslíte, že jste Honza, Jana, Zdeněk, a podobně. Tím se držíte vlastně hmoty toho jednoho života a vnímáte jenom jeho paměť. Jakmile ale člověk zapomene na sebe, stává se vším. Ano, jestliže zapomenu na to, že jsem Iva, pozoruji svět kolem sebe a jenom konám věci, které ke mně přicházejí a jsou a měla bych na ně reagovat. Když zapomenu, že jsem Iva, tak mě nikdo nemůže urazit, i kdybys mne poslala do prdele nebo mi řekla cokoli, mně to je jedno.

Pozor, odbouráte všechny věci, které tady jsou jediným způsobem. A to láskou, ano, to je pravda. Jenže spousta lidí si tu lásku představuje jinak. Máte pocit, že máte vyzařovat svým srdcem lásku a bušit do těch lidí. Ne, ne, ne, je to zbytečný. Za prvé by to pro vás bylo vyčerpávající, ale hlavně byste byli tou Ivou, která by bušila do těch lidí. Skutečný stav lásky je, když mě pošleš do tý prdele, vůbec se mě to netkne, protože Iva neexistuje, ale hlavně já s tebou obrovsky soucítím, protože ty sis v tu chvíli zapsala karma. Ty sama ji sklidiš, ale pozor, kdyby mně to vadilo, tak už se ta karma o mne zastaví, protože já mám svojí. A tam jsou podmínky, které nás přitahují nebo ke mně přitahují podobné lidi. To znamená, že stačí soucit. Když vám udělá někdo něco „podlého“, něco vám třeba ukradne. Věřte mi, že ta hmota je tu pouze na prozkoušení toho, co umíte udělat vůči druhým lidem. Má to velké množství variant a všechny jsou strašně krásné. Když si to uvědomíte, stačí, když budete vědět, že vám z tohoto hmotného světa vůbec nic nepatří. Pozor, skutečně ani peníze, které vyděláte.

Já vám budu vyprávět příběh, nebudu toho človíčka samozřejmě jmenovat. Ani nevím, jestli jsem to už někdy vyprávěla. Možná někde v komornějším prostředí ano. To je strašně důležité, abyste pochopili, protože záleží jenom na vás, co se bude dít. Když jste schopní, abyste ovládali konání druhých lidí. Pozor, to není magie, v tomto stavu totiž jste jenom pokorní. Kdybych dělala magii, budu vysílat různé záměry a nutit ty lidi a budu si dělat různé blokace, nějaká ochranná vajíčka. To je všechno nesmysl, prosím vás, a to vás dožene, strašně krutě vás to dožene. Vy máte přijmout to, co vám svět udělá, protože to s tím světem máte domluveno. Ať vypadá jako člověk nebo ať vypadá jako situace, to všechno je vaše skutečná vůle, co se vám děje, abyste byli pouze

prozkoušení. Jakmile nezareagujete jedinou odmítavou emocí, máte všechno ve svých vlastních rukách, neboť není, co vás učít, protože už pak neumíte útočit.

Já jsem před mnoha lety měla obrovské dluhy, měla jsem leasing, měla jsem dvě malé děti a v tu dobu ještě za totality se z Moravy přestěhoval do Teplic jeden pan lékař. Ono jich je obrovské množství. Nebudu ho jmenovat. A pro mě byl obrovským učitelem a mám ho moc ráda, i když jsme se tedy v posledních letech neviděli. Myslím, že i zmizel z Teplic. Tenkrát se přestěhoval z té Moravy, protože tam dělal už za totality neuvěřitelné věci. On byl závislý na hmotě ve formě peněz. A protože ty peníze neměl, získával je hlavně přes ženy. Využíval i pacienty, které měl na křesle a ošetřoval je, pak si od nich půjčoval peníze a pozor, to byly ohromné částky. Takový člověk se potom nemůže objevit na ulici, protože každý ho uhání, ať už mu to vrátí, pak mu lidé nadávají a vyhrožují. Tak se po mnoha letech útrpného života z Moravy přestěhoval do Teplic. Proběhla totalita a přišly nové časy a v roce 1992 jsme mohli konečně vstoupit ve zdravotnictví do podnikání. On začal také podnikat, protože ta touha byla tak obrovská. Já si pamatuji, že moje maminka byla strašně pilná, dělala celá léta u lékařů. V roce 1992 zemřel tatínek a asi rok potom šla na zástup k tomuto panu doktorovi. Moje maminka byla na mrtvici, to také byla zkouška pro ni. Jednou přišla domů a říká: „Představ si, co mi říkal, ježíš, mně je až úplně špatně.“ Zeptal se jí, která byla vdova: „Prosím vás, neznáte nějakou starou vdovu, která by měla peníze a barák?“ Maminka si stěžovala: „On to říkal mně.“ Já jsem se řehkala jako pitomá. Moje maminka to tedy prožívala.

A teď si představte, že tento člověk začal podnikat. A pozor, laboratoř kupuje materiál, který je nejdražší z celé té fáze. Materiál plus práce a odevzdá to doktorovi a doktor vám pak koncem měsíce zaplatí fakturu, jak jsou domluvené ty jednotlivé laboratoře. To znamená, že vlastně ta laboratoř do toho dá obrovské množství práce. A když doktor pak laborce nezplatí, vlastně ukradne i ten materiál, který tam dala, a už vůbec o práci ani nemluví. A jemu se hromadily faktury, faktury, faktury, faktury, faktury. Holcám neplatil, pamatuji se, že holcám z Nádražní dlužil půl miliónu. Pak ho zasekli, že už novou práci brát nebudou. Jenže když nebrala jedna, tak si to dával jinam. A vzdaloval se od těch Teplic. Pak už dával zakázky do Ústí, do Děčína, do Poděbrad, do Kladna, aby se o něm nevědělo, jenže se to samozřejmě roznese. A najednou pro něj nikdo nechtěl dělat, ta karma ho dohnala, měl obrovské dluhy, a tak si vzpomněl na Adamcovou. Pozor, a já jsem to o něm věděla. Ale cítila jsem k němu velký soucit. Já si říkám, že to s ním zkusím, třeba se poučil, já mu dám tu šanci, třeba mu to došlo.

Začali jsme v říjnu, za říjen a listopad mi dlužil 37 tisíc a bylo týden před Vánoci a já jsem neměla ani peníze od něj ani výdělek. Neměla jsem na dárky a ani na kapra jsem neměla. Ten kapr není levná záležitost a měla jsem dvě malé děti. A pamatuji si, vždycky ve dvě hodiny v noci, jak jsem končila v laborce, to Ego přišlo a snažilo se jakoby mě rozkmitat: „Vynadej mu, řvi na něj.“ Takovým způsobem nikdy, nikdy, prosím vás, své peníze nedostanete zpátky. Já jsem věděla, že tak ne. Přistoupila jsem na jeho hru. Já jsem tedy zvedla telefon a zavolala jsem mu: „Pane doktore, prosím vás, já už nemám ani na materiál ani na jídlo a nemůžu už pokračovat v práci, já zkrachuju zkrátka. Mám dvě malé děti, nemám ani na dárky ani na kapra nemám ani na jídlo, já

potřebuju ty peníze. Já vím, že vám pojišťovny neplatí.“ A on říká: „No, to je hrozný fakt, já tam chodím každý den“. Tak víte co, když tam chodíte každý den, já na vás počkám ráno před bankou. On tam vlezl, ale šel se jenom vyčůrat, pak šel zpátky a říká: „Zas nic nepřišlo.“ Já jsem obrovsky soucítila s jeho Egem, říkám mu: „To nevádí, pane doktore, tak zítra,“ Každý den, celý ten týden jsem tam chodila. Dva dny před Štědrým dnem mi přinesl 35 tisíc. Musíte vydržet! Pak mi ještě do konce roku doplatil ty dva tisíce.

Nicméně pak jsem zažila velmi nádherný pocit, protože on na začátku roku přišel a říká sám od sebe: „Paní Adamcová, já jsem něco vymyslel, vezmete si ode mne práci?“ Já říkám: „No samozřejmě, vždyť jste mi všechno zaplatil.“- „Víte, já jsem se rozhodl, že vždycky, když od vás každou tu práci budu přebírat, vám hned ty peníze dám.“ Vidíte, jak už ten člověk začal pracovat a pochopil, že se mu vlastně ulevilo, když mu nikdo už nenadává. Najednou začal obracet. On zjistil, že dělá ty svoje kličky, ty pastičky sám na sebe. Člověk skutečně musí hlídat svoje nitro, aby se probudil. Začalo to fungovat a pamatuji si, naposledy jsem mu odevzdávala práci v lednu v roce 2002. Přišel si pro jednu pryskyřičnou korunku, která stála 288,50 Kč, a říkal mi: „Já mám jenom dvě stovky.“ Říkám: „Kašlete na těch osmdesát korun, to já nechci.“ Dal mi dvě stovky, vzal si korunku, odešel a od té doby jsem ho neviděla.

Uplynulo 8-9 měsíců a moje maminka v létě dostala mrtvici. Po mrtvici se dobře zotavovala. Já jsem se o ni starala. Ale byla zoufalá, strašně špatně viděla, ona to měla na očích. A říkala mi jednou: „Kdybych nemohla vidět a nic dělat, já chci umřít.“ Já říkám: „Podívej se, zadrž. Ty teď jsi doma a zase nejsi úplně slepá. Máš spoustu krásných věcí, který nenesíš, tak si vyber všechno z těch svých skříní, všechno slož a já to odvezu do Červeného kříže, alespoň budeš mít co dělat a nějak se zabavíš. Ona na to: „To je dobrý nápad“. Tak si zabalila věci, já jsem vzala ty kufry a jedu do Červeného kříže. A jak otevírám kufr od auta, najednou slyším: „Dobrý den, paní Adamcová“, otočím se a stál tam ten pan doktor. „Jé, pane doktore, já jsem vás dlouho neviděla!“- „No, já jsem vás také dlouho neviděl paní Adamcová, jak se máte?“ Já na to: „Mám se dobře a vy?“- „Já se mám taky dobře, víte, já jsem rád, že vás vidím, já vám něco dlužím.“ A dával mi stovku. Já říkám: „Pane doktore, ale já jsem vám řekla už tenkrát, že ty peníze nechci.“- „Ne, ne, ne, já vám je dám.“- „Tak já vám vrátím.“- „Ne, ne.“ Já jsem jediný člověk, kterého přeplatil.

Vy pak začnete ovládat všechno, nejen toto. Ten člověk to neudělá jenom vám, on to udělá spoustě dalších lidí. To se mi stávalo každou chvíli. Já jsem nikdy neměla nečestné úmysly, nikdy v mé hlavě nebylo nic, čím bych kohokoliv chtěla poškodit. Pozor, ať dopadne věc, jak dopadne, Bůh odečítá vaše úmysly. To znamená, když máte dobrý úmysl, ať uděláte tělem cokoli, nemáte zápis. Například si zkuste představit, že někdo v rodině otěhotní a zjistí se velice brzy, že se narodí postižené dítě a teď vám někdo nabídne interrupci. Co to je dobrý úmysl? Dobrý úmysl je, když se rozhodnu, že to dítě příjmu takové, jaké je. Chci, aby se narodilo, budu se o něj starat a jsem odhodlaná pro to udělat všechno, i kdyby bylo postižené jakkoliv. Ale dobrý úmysl je zrovna tak, že nedovolím dítěti, aby se narodilo postižené, protože nechci, aby trpělo. Tady můžete mít jakýkoliv dobrý úmysl a nic není špatně.

Záleží jenom na tom, jak se k tomu postavíte. Jestliže se k tomu postavíte, že to dítě dáte pryč, abyste měli tedy pohodu a nemuseli se o nikoho starat, to už tedy není dobrý úmysl. Protože vy si ulevujete víc, než byste měli. Ale dobrý úmysl je váš postoj z jakékoliv strany. Pozor, pokud byste se rozhodli, že si to dítě necháte proto, abyste prokázali, jak jste dobří a abyste se dostali do nebe, tak je to egoismus. Což v sobě člověk vůbec neprohlídne. Víte, konat dobré skutky proto, abyste se dostali do nebe, tak to neděláte pro ty lidi, ale děláte to pro sebe. A ten Otec odezírá to, co je vevnitř, vaše skutečné úmysly, protože On jste vy. Vy se pak dostanete skutečně přes jakékoliv přání znovu do stavu 3D.

Nedávno mi jeden muž, který patří vzdáleně do naší rodiny, řekl v iluzi, abych se pomodlila. On neví, co dělám. I když něco ví, ale nerozumí tomu. Řekl to ironicky, já jsem to přehlédla samozřejmě. Přinesl mi jablka před Vánocemi. Říkám: „Ježíš, vy jste hodný, co pro vás můžu udělat, když jste nic nechtěl.“ A on řekl: „Pomodli se za nás.“ Já jsem neměla sílu něco vysvětlovat, vůbec to prostě nemá smysl se dohadovat. Ten člověk se chce trochu trefit, protože on tomu nerozumí. Na to nereaguju. On neví, že já se vůbec modlit neumím a že vás nabádám k tomu, abyste se „nemodlili“, v tom smyslu abyste měli přání.

Jakmile máte přání, nepustíte svého Boha do těla. Chcete něco jiného, než je, ale vaše je to, co se děje. Celý váš kompletní osud jste si jako bohové vybrali. Tedy pokud jste spokojeni trvale, pustíte Boha do vašeho těla, on se tam naleje a žijete bez odporu. Jakmile někde ty dveře přivřete, na čakerním systému, tehdy vám chybí vaše vlastní existence v těle, které se jmenuje vašim jménem. A pak vás to tam bolí nebo tam máte nějaké zdravotní problémy. Nic by vám nemělo vadit. Vy jste potom prozkoušeni právě přes tu hmotu, kdy už jste zvyklí a odolní vůči sobě cokoliv překousnout. Ale ještě třeba ne vůči dětem, vůči partnerům. Jste natažení na další osoby kolem vás, protože přes ty se chytíte. Vaše Nadjá ví, kde jste slabí a máte tam rezervy. Jenže ti vaši milí a blízcí mají stejné programy jako vy. I oni si zvolili svoje vlastní osudy i oni se učí i pro ně je to dobré. Jakmile je budete litovat nebo budete litovat situaci, do které se dostali, tak vlastně nesouhlasíte s programem výuky druhého člověka, což je nesmyslné. Hned máte svůj vlastní blok. Vše je skutečně dobré a teprve Božství prohlédnete tehdy, až bude žít, že je vše dobré. To znamená bez přání, aby to bylo o trošku jinak, o trošku růžovější, o trošku bledě modřejší. Ne, je to přesně tak, jak to mělo být. A věřte mi, když to přijmete, tak se to ztratí, zmizí to.

Víte, já jsem si vždycky uměla si poradit, protože jsem taková přímá. Lidé, kteří se sem vrátí kvůli vám z obrovské lásky, už dávno prošli tu cestu, odložili spoustu věcí, jenom si pamatují cestu zpátky. Jenom jsem něco odložila, aby to tady pro mě nebylo hrozně dlouhé. A přišla jsem jenom proto, abych vám tyto informace sdělila. Jenom proto Otec dovolil, aby vám nějaká schránka toho Božství, které je uvnitř obsažené, sdělila tyto informace. To je vše. Pokud by tomu někdo nevěřil, není připravený, ale je dobře, že se tak chová, protože by mu něco chybělo. My se pouze všichni vyvíjíme. Kdybych měla odsoudit někoho, kdo by o mně řekl, že kecám, už bych nebyla v tom stavu, kdy bych respektovala skutečné Božství. Všichni lidé, prosím vás, jsou přesně takoví, jací mají

být. Když vedle vás bude člověk, který by se s vámi dohadoval, nesmíte ho do toho tlačit. Tím byste si porušili svoji třetí čakru, musíte respektovat.

Pokud máte pochopit, pochopíte. Možná jste to už také zažili, že dlouhý čas vám nic nedocházelo a najednou se vám to otevře a náhle to vidíte. Že je to tak, jak to je. Vidíte svýma očima druhé lidi, ten hmotný svět, který ale není skutečnou podstatou. To je iluze vašich očí. V pozdějším čase se osvobodíte od vašich těl, budete vnímat vyššími smysly. Už se vám stalo, že jste viděli se zavřenýma očima, viděli jste? Je to nádherný stav, je tedy šokující, když je to poprvé. To samé jsou vyšší smysly. Můžete mít třeba poškozené sluchové orgány, budete slyšet vyššími smysly, budete slyšet myšlenky, aniž byste si to uvědomovali. To teprve přijde, až se osvobodíte od hmoty, od pocitu, že jste to tělo. Realita každého člověka vevnitř je Božství. A k tomu Božství se dostanete pouze přes soucit k druhému člověku a nezatáhnete do toho svoji negativní emoci, která by byla normálně běžně u člověka 3D na řadě. To stačí, vy víte, že se na toho člověka nemůžete zlobit, protože on si v tu chvíli zapsal svoji budoucnost, karmu, která ho dožene. Nemusíte mu to přát v tom smyslu: „Počkej, ty darebáku, to ti někdo taky udělá!“ Ne, ne, ne. Myslete na něj s obrovským soucitem, co se mu bude dít. Víte, někdy vidíte to poučení přes tu jakoby pozitivní stránku, není to tak, i jakoby negativní děj přináší dobrou zkušenost, vysvětlím, co tím myslím.

14 dní zpátky jsem byla o víkendu doma po Třebíči a měla jsem celý pátek a celou sobotu aurická sezení, poslední v tomto roce naživo, že lidé přijeli ke mně. To byl jediný termín. A přijely dvě paní z Prahy, ale byly na přednášce v Příbrami. Já jsem na tu druhou už neměla čas, bylo domluveno, že ona jenom přiveze tu první paní. Té jsem se věnovala tři hodiny, co jsme akorát měly. Ale její kamarádka nechtěla být v té kuchyni s námi, seděla v obýváku, ale stejně všechno slyšela. Přišla si sednout, když jsme skončili a říká: „Já se potřebuji na něco zeptat“, ona se taky jmenovala Iva, mimochodem. A říká: „Já už se hodně dlouho vydávám touto cestou, nicméně přišla jsem k jednomu učiteli, který mě naučil hodně věcí, já jsem si ho hrozně vážila a on si potom ode mne půjčil obrovský peníze. Já jsem dostala peníze od rodičů, ale plánovala jsem, že jim to stejně jednou vrátím, protože za to opravím dům, ve kterém dneska žije moje maminka. A já jsem mu ty peníze všechny dala, velké peníze, že ti ani nemůžu říct, jaká to byla suma. Zkrátka ty peníze nemám a on mi je nevrací.“ A najednou se otočila ta hlava a říká mi: „Vždyť on byl mým učitelem.“ Já říkám: „Tak teď jsi řekla pěknou hovadinu, on je tvým učitelem!“

Jestliže Nadjá člověka ví, že má ještě někde rezervu, že by ještě sama mohla jakoby sklouznout do nějakých machinací, nechá vás přes druhého člověka prožít tyto věci. Máte to ve svých rukách, když se zachováte, jako já jsem se zachovala s tím panem doktorem, tak se neoddělíte. Ano, nemít mu to za zlé. A ona říká: „No jo, ale já už jsem mu pěkně vynadala.“ „Koukej to odvolat, koukej se omluvit, poprosit o odpuštění a zkrátka vytrvale čekat.“ Ona říká: „No, je pravda, už mi několikrát sám říkal, že bychom měli s tím dluhem něco udělat, ale pak se zase stáhne.“ - „Protože ty ses ještě nenaučila nitrem reagovat.“ Totiž ten člověk vevnitř je stejný Bůh jako vy a nesmíte se od něj odstříhnout. Jestliže na něj nebudete myslet láskyplně, protože podléhá hladině egoismu a nechá sebou vláčet tím Satanem, tou loutkou, tak na něj nikdy nedosáhnete

a nikdy ty peníze nedostanete zpátky. A já jsem jí říkala: „Zapomeň na ty peníze, stejně nebyly tvoje.“ Pozor, peníze jsou tady pro to tělo, které je mělo v programu, aby se s nimi setkalo. Tak jako vy se narodíte do rodiny, kde jsou rodiče, mají nějaký majetek. Máte tam nějaký dědictví, a to ani nemusíte zdědit, může to zdědit bratranec z třetího kolene, když tam je nějaký učební téma v rodině k řešení.

Jsou věci, které musíte zkrátka prožít, ale nic vám nepatří. Představte si, že se po čase narodíte sousedovi, který má úplně jiný stav majetku. Třeba je úplně chudý a předtím na té druhé straně jste na tom byli obráceně. To nemá smysl řešit, pro vás je nejlepší učební program přesně to, co nyní prožíváte. A toužit po něčem jiném je nespokojenost, tedy nepřítomnost Boha. Ano, jediná přítomnost Boha ve vašem těle je spokojenost. Když budete trvale spokojeni, tedy optimističtí, ať se děje, co se děje, dovolíte tomu Bohu, aby se do vás nalil. Když budete spokojeni, nebudete se na nikoho se zlobit. Proč byste se na lidi zlobili, když chudáci trpí a chtějí vám něco ukrást. Proč byste je posuzovali, když hrají svou roli. Vy jste prostě buňka v obrovském těle, jako vidíte ve zmenšenině lidské tělo, která jenom hraje pro tuto dobu té buňky svoji roli. Každá role je správná. I vy můžete dělat druhým lidem nějaké blbosti, abyste si to prožili z druhé strany. Spokojenost je takové to: „To nevádí, to je výborný...“, držet se zuby nehty optimismu. Tehdy vaše nitro neopustí své Božství.

Hmota jsou hmotná těla, je to iluze, to už víte. Další hmota, která tady je, jsou třeba peníze. A samozřejmě si tu hmotu nesmíte přivlastňovat. To už víte, jakékoliv přivlastňování druhých lidských těl nebo čehokoliv jiného, ať je to majetku nebo peněz, vás strhává do obrovských problémů a karmických závislostí. Dále budete prozkoušeni tím, že kvůli penězům nesmíte zaútočit na druhého člověka, i kdybyste tzv. lidsky byli v právu, a i kdybyste byli na dně a byly to vaše poslední peníze.

Já vám budu vyprávět můj příběh, kdy jsem byla prozkoušená, abyste si uvědomili, že vše, co se děje, musíte prožít a užívat si to. V roce 1996 jsme dělali střechu na baráku a v tu dobu se pohybovalo po domě spousta lidí. Pokrývači potřebovali chodit z venku a nosit si materiál, proto byly domovní dveře otevřené. A já jsem si potřebovala jenom vzít něco v bytě, asi deset minut jsem měla kabelku hozenou na schodech, a když jsem potom přišla, odjela jsem a potřebovala jsem peněženku, tak jsem zjistila, že mi z ní zmizelo sedm stovek, což pro mne bylo katastrofální.

A víte, tady se jedná o to, když už ustojíte vy sami v sobě něco, budete prozkoušeni vždycky někým z vnějšku, protože ten stejný Satan je v jiných lidech i stejný Bůh. A vždycky to tak je. Mým nejbližším spolupracovníkem byla vždycky moje maminka, která mi takto obrovsky pomáhala. Pozor, ti lidé za to nemohou! Já poznám, když přijde do druhého člověka Satan, samozřejmě. I vy už to určitě vnímáte. Zákon hmoty neboli Satan je zákonem tvrdnutí, zpomalování vibrací, to znamená, že čím víc jste egoističtější, když tomu podléháte, tak se jako zatnete, věřte mi, zpomalíte se a rozhodně to bolí. Vaše osvobozování tkví v tom, že naopak svůj egoismus odbouráváte. My ho odbouráváme tím, že ho odbouráváme v sobě. A potom ještě nesmíte podlehnout Satanovi, který přichází přes druhé lidi a našeptává vám, když si nejste jistí.

Tenkrát jsem věděla, že nemůžu nikoho obvinít, tam se pohybovalo hodně lidí i lidí z příbuzenstva. Já bych obvinila, dejme tomu, deset lidí, ale vždycky se musíte podívat, co by se vám nelíbilo. Ani vy byste nebyli rádi, kdyby vás někdo obvinil. Můžete obvinít někoho, koho chytíte při činu: „Tak, teď jsi mi to tahal z peněženky!“ To není příjemné, když vás někdo neprávem obviní, i když tomu člověku řeknete, že byste to neudělali a máte čisté svědomí. Přesto máte pocit, že vám nemusí věřit, je to stejně divné. Já radši nikomu nic neřeknu, to nemá smysl. Vyšetřovat, to nejde zkrátka. Byla jsem z toho samozřejmě smutná, protože ty peníze jsem obrovsky potřebovala. Dvě malé děti, faktury, leasing a spoustu povinností. A většinou když máte malé děti, tak strašně rychle rostou. Pořád něco platíte, oblečení, boty, pak školku v přírodě a já nevím, co všechno.

Nicméně do toho mne přišel prozkoušet Satan, protože poslal Otec maminku. A maminka si sedla a povídá: „Co se ti stalo?“, protože to na mě cítila. A ze mě to lezlo jako z chlupatý deky, myslela jsem, že ji tím nebudu zatěžovat. Ona říká: „Co se ti stalo, no tak, řekni mi to.“ Říkám: „Mami, mně se ztratilo sedm set z peněženky“, teď jsem viděla ty oči, jak se tak natočily, a říká: „To byl určitě xy!“ A s takovou jistotou. Já říkám: „Mami, možná že si to myslíš, ale to není jistý. A kdyby to nebyl on, to by bylo nepříjemné a narušilo by to tady všechny mezilidské vztahy. Ať to byl, kdo to byl, ten člověk má špatné svědomí a já mu ho dopřeju.“ Hned bylo vidět, jak ten Satan zalezl, tak jako zamrkal a odešel.

Do týdne mi přišlo 1250 korun. Pozor, ale kdybyste si mysleli, mohl jsem mít o sedm set víc, už je to zase egoismus a kalkul. Ono vám to přijde náhražkou, doplní se vlastně ten stav hmoty, vy jste jako kanály. Ano, to je kanál, kterým jako protékají vody, ale vy se máte chovat jako ten kanál. Vám má být jedno, jestli tím proteče deset korun nebo milión. Ty peníze vždycky přijdou za určitým úmyslem, vyučit vás, jak s nimi umíte hospodařit nebo neumíte hospodařit. Protože jsou lidé, kteří dostanou milión a za dva měsíce jsou v obrovských dlužích, neumí si nic odříct, musí si koupit si luxusní auto atd. Pozor, oni si to auto kupují pro druhé lidi, aby dávali na odiv, co mají. Taková pitomost, samozřejmě.

Já si pamatuji, jak můj muž jednou vyprávěl, že kdysi dávno v New Yorku měl kamaráda Čecha, který se tak strašně chtěl dostat do vyšší společnosti, že si koupil obrovsky drahé auto. Ale doma neměl ani židli, seděl na bedýnkách od pomerančů. Jenom aby to vypadalo. Pozor, takoví lidé si tím velmi ubližují, protože se snaží začlenit do společnosti, kde trápí sami sebe neustálým přetvářením se. Tam není absolutně žádná svoboda, podléhají obrovské hmotě. Ale hlavně tato společnost má úplně jiné zásady, a to hlavně morální. Existují v jakékoliv hladině čisté lidé i mezi nimi, to je pravda, ale je jich tam opravdu velmi málo. Pokud hrajete opravdu tuto roli, narazíte a prakticky nemáte ani šanci dostat se k někomu čistému. Vždycky se odráží jenom ten náš egoismus a přetvářka. Předstírání je hraní něčeho jiného, než je, to je egoismus.

Vy se musíte osvobodit od své vlastní osoby, od vlastnění jiných osob. A teď pozor, co ještě tam patří dalšího. Patří tam vaše představy a sny. To je divné, že jo? Vy si totiž neuvědomujete, že komunikace pusou je pouze náhražková. Komunikace pusou je vlastně tvoření hmoty v hmotě, protože se neumíte orientovat samozřejmě ještě

v telepatických komunikacích. To přijde až v pozdějších letech a vývoj jde tak, že zkrátka lidé se naučí nějakým způsobem komunikovat a je to i jiné tady po planetě, vy se narodíte do různých oblastí a máme různé jazyky. To se všechno sjednotí a správně to bylo nastavené a v této době je chaos. Ten chaos zmizí tím, že začnete komunikovat jinými smysly, ale teprve tehdy až tu hmotu totálně odložíte. Ale nicméně protože jste Bůh, který má být nalitý do těla toho člověka, do té schránky, tak vy de facto komunikujete s vaším univerzálním Duchem tím, že si děláte představy, což je prosba, pozor! Zkuste si představit, co se stane, když se vám ta představa nesplní. To je darda, co? Třeba si představujete, že za vámi přijde partner. A on nepříjde, sedíte naštvaní a pak mu vyčítáte, že jste ho čekali. Ale pozor, on vám to neuděl, vy jste se deptali v tu chvíli sami. Nebo máte někdy vyšší cíle, co všechno udělám, ne, ne, ne! Pokud se tam dostanu, tak to bude, jak to bude, zkusím to, ale když to nebude, tak to nebude. I v představách pozor na ty vizualizace, přišlo k tomu hodně literatury, ale zase, vše je dobré. Nezapomeňte, vše je dobré.

Vy se tomu budete věnovat, pokud jste si ještě neprošli všechny magické stavy pročistění. Budete si představovat a vizualizovat vaše přání, nicméně to není jednota. Zkuste si představit, že moje tělo má miliony buněk a každá buňka bude reprezentovat jednoho člověka. A teď si představte, že každá buňka bude chtít něco jiného, to je příšerný chaos. Vy to vlastně kradete druhému člověku, což si neuvědomujete, a tím jste oddělení. Pak jste tou představou odříznutí. A je přání i představovat si parkování před bankou. Ideální stav je, že jedu do banky a je mi jedno, kde zaparkuju. Tehdy tam to místo budete mít, kde máte mít. Třeba přesně před bankou. Kdybych si totiž už představovala volné místo, už bych dělala magické fáze, ale pozor, třeba nějaká jiná buňka může být potřebnější, může běžet ke svému nemocnému dítěti nebo k druhému člověku, vy to nevíte. Upřednostňujete svou představou v ten moment tu vaši oddělenou jednotku, která teď něco potřebuje. Ale jestliže jste spojení se všemi, ten Otec ví nahoře, že mu nepřiděláváte práci, proto vám to dá. Vy jste On, vy jste ta tvorba. Já vás vlastně vedu k tomu, aby vám to bylo vlastně úplně fuk.

Přijde další vývojová fáze, když už vám to bude opravdu všechno fuk. To vám moc přeju, pak přejde zvláštní stav, nastoupí takový stav apatie. Ano, takový pocit útlumu. Minulý týden mi psal jeden pán, to se mi strašně líbilo, byl hrozně fajn, odepisovala jsem mu přes telefon. Psal, že pracují se svojí partnerkou v zubní laboratoři a že dlouhou dobu poslouchá moje přednášky a byl na dvou přednáškách. A že jeho partnerka si o něm myslí, že je takový blázen. Nicméně je mu obrovsky dobře, ale poslední dobou, že přišla taková apatie, nic ho nebaví. Pozor, to přijde a nesmíte tomu podlehnout, to vás opět straší Ego, protože Ego se bojí smrti. Vy máte dál dělat věci, které k vám přicházejí, a máte je dělat rádi a ve spokojenosti, nesmíte se nechat vyděsit tím pocitem vašeho Ega. Ta apatie skutečně je stav těsně před smrtí egoismu. To je jediná smrt, která existuje, žádná jiná neexistuje. Stav Boha je trvalá věčnost.

Ten, kdo se bojí a ve vás má takové ty divné stahovací pocity, je vždycky váš egoismus, který ale není váš. To je ta hladina, pod kterou jste se vlastně ponořili, jestliže se ale nebudete bát, tak to tam nebude, vy zkrátka musíte být celiství. Veškeré odmítání, i ten pocit strachu nebo obavy, něco, v čem byste byli najednou nejistí, vás uzavírá do té

oddělenosti jednotlivé buňky, ale my nejsme sami. A představte si, co se stane. Všechny buňky mají vstupy do pocitu těla. Je to přesně jak nahoře, tak dole. Až budou vědět, že jsou celým tělem, každá buňka bude zapomínat pouze na sebe, ono se to prosvětlí a pracují pouze pro celek. To znamená, že každá buňka bude pracovat pro všechny na světě. A teď pozor, zkuste si uvědomit skutečnou realitu, v tu chvíli pracují všechny buňky na světě pro vás, a je jich obrovské množství. Svět se obrovsky změní a nejenom to, vaše tělo začne dělat to samé, úplně se uzdravíte ze všech nemocí. Přichází to postupně, bohužel, ze začátku musí přijít doplatek. Budou se dít ohromné věci. Možná už dneska po přednášce. Nechci vás děsit, ale já jsem takový katalyzátor vašich bloků, a když pochopíte, tak se to smí rozvázat. Nebojte se toho, budete se čistit, je to nutné, jakmile byste odmítali i to čištění, protože někdy je to úporné, tak už zase děláte blok nějakého odmítání, vyčistit se zkrátka musíte.

Teď se dějí neuvěřitelné věci, já jsem byla nedávno na Skype se ženou, které se objevil obrovský blok na krku. Když jsme to spolu čistili, co se dělo. Já jsem jí vysvětlila, ona to krásně pochopila, to mám vždycky obrovskou radost. Než jsem na ni sahala, tak se úplně dusila, ale jak pochopila svůj komunikační blok, tak se to z ní svléklo. To bylo úplně jako hadí kůže, neuvěřitelné, co se dělo. Ona se ještě potom dočišťovala 3 týdny, ale říkala, že teď už si tedy připadá úplně jako někdo jiný. Vy se musíte zbavit těch starých nánosů, protože se skutečně dostávají do vašich těl. Viděli jste někdy nějaký archeologický nález? Kdy je třeba odkrytá hlína a vidíte tam ty vrstvy z různých období? Ano, tak vypadá skutečně i vaše tělo, tam se ukládají i odpory. A ty tam čekají, to odbourávání je strašně důležité. A to vám také přináší tyto dočišťovací věci. I vaše hmota se musí dočistit, aby v ní ten Duch mohl krásně žít, protože On je obrovská energie. Může se vám stát, že dneska po přednášce budete v noci jenom brečet, nebojte se, třeba ani neusnete, to nevádí, jenom odpočívajte. Protože tím mým povídáním se vám otevírají čakerní systémy, tak toho Otce přijde do vás víc. Přijde vždycky jenom tolik, nebojte, aby vás to nezabilo, ale někdy je to v noci úporné, protože se jenom budete klepat.

Já jsem si zažila své, věřte mi, je to velmi příjemný psychický stav, tělo to přijímá o trošku hůř, ale je to i obrovské čištění. Pijte prosím čistící bylinkové čaje, je to nutné. Vaše tělo se teď urychluje, protože se zvedly vibrace, zvedly se vibrace i na planetě. Tak se odbourává čištění starých uložených látek, které tělo běžně ukládá do tukových buněk. Díky obrovské sluneční aktivitě tuková buňka praskne. Odehrávají se sluneční bouře a za osm minut jsou ty silné elektromagnetické signály tady. A jsou tak ohromné, že praskají ta vaše úložiště, vaše tukové buňky praskají. A všechny ty nečistoty se dostávají do vašeho oběhu, proto jste obrovsky znečištěni. Zkuste si uvědomit, že hodně lidí má velké problémy s kůží. Jsou různé kožní lišeje, ekzémy a lidé si s tím nevědí rady. Nikdy toho tolik nebylo a lidé to přisuzují nebo medicína to přisuzuje hodně znečištěnému prostředí. Ono to s tím taky souvisí, ale hlavně to je skutečně z vás. A tělo potřebuje nosič, takový ten vláček, který to vyveze, a to zajišťují byliny. Jezte hodně zeleniny, potřebujete listovou zeleninu a kyselinu listovou, pokud možno v čerstvém stavu, to znamená originál, ne uměle vyrobenou. Protože tyto látky se zas v těle ukládají v podobě homocysteinu. Ten homocystein je dobrá věc v buňce, ale jakmile ho buňka vyloučí do krevního oběhu, tělo ho neumí bez kyseliny listové

vyloučit. Ono se vám to pak ukládá v takových plástvích a činí to mrtvice, infarktové stavy na srdci, jak se to usazuje v těle. Potom samozřejmě ty cévy nepracují a má to vliv na vaše zdraví. Tak se o sebe starejte. Snažte se cvičit, cvičte jógu. Já miluji jógu, ale nemám na ni čas. Nejvíce miluji pozici mrtvoly, tam je mi dobře. Stačí skutečně vědomě dýchat, protože si tím masírujete všechny žlázy s vnitřní sekrecí, prožijte to, je to strašně příjemný. Hlavně ten dech vás navodí do stavu vaší skutečné reality, to je obrovsky úlevné.

Vidíte, že všechno máte ve svých rukách, jakmile přijmete vše v pokoře, a to se píše ve všech textech. Přijímejte v pokoře cokoli směrem od druhých lidí a od situací. Málokdo ví, že i situace jsou Bůh, ano situace jsou Bůh, protože vy jako Bůh jste si je sami vybrali přesně tak, jak se to děje. Zkuste si přestavit, že máte rodinu, tam je hodně lidí s různým stářím těla. Dejme tomu, jsou tam rodiče, prarodiče, vy, vaše děti. Situace v rodině je například, že někdo onemocní. Zasáhne to celou rodinu. Nebo někoho zavřou do vězení nebo někdo přijde o práci, to jsou všechno situace, které postihnou vlastně všechny ty účastníky toho sdružení, buď rodiny, nebo v práci. Třeba se v práci začne propouštět a v osudu i té firmy bylo nastaveno, že v tu dobu bude krizovka, protože to souvisí s ekonomickou situací státu a světa. Všechno je propojeno. To znamená, že vy jste do toho zapasováni v době, kdy vaše tělo se tam pohybuje v tom roce svého života. A vy jste tam proto, že jste si to zvolili, abyste sami na sobě zjistili, jak zareagujete. To má každý z nás. Proto odmítnout situaci znamená odmítnout svůj vlastní osud, vývoj svého vlastního těla. Je to také vaše Božství. Pokud byste přijali všechny lidi s jejich konáním, ale nepřijali situace, nemohli byste odložit hmotu, protože hmota jménem vašeho jména něco nechce. „Tak jo, je to, jak je, buďme rádi, že jsme zdraví...“ a pak to zmizí. Uvědomte si, že vaše jakékoliv odmítnutí, byť situace, vám zaznamená karmu. A prožijete si za nějaký čas vašeho těla nějakou podobnou situaci.

A teď dobře poslouchejte, zase uvidíte. Říkám záměrně, zase uvidíte, kdybych já šla vedle vás tím životem, mě žádná situace nikdy nepřekvapí. Já vím, že to je tak, jak je a беру to tak. Vyvarujte se odmítnutí, že něco nechcete, tu situaci vidíte jenom vy. Jakmile to přijmete, zmizí to. Vy se dostanete vlastně na vyšší schod, tím že to přijmete, pak vás to už nedrtí a přijde obrovská úleva. Vidíte, to není v těch situacích, je to ve vás, jestli to uvidíte nebo ne. A to je obrovská věc, kterou vám říkám, to je nadmagie, to už je řízení Boha. Tedy skutečně všechno máte ve svých rukách, když jdete životem a cítíte pouze klid, spokojenost, víte, že všechno je tak, jak je. Ti druzí to ještě potřebují prožít, protože ještě odmítají. Můžete je zklidňovat, tehdy budete fungovat tak, že ti druzí vás podvědomě budou vyhledávat, protože budou vědět, že jim dokážete pomoci. Čím pomůžete, co nejvíce léčí? Ano, rozhovor s druhým člověkem, ten člověk musí pochopit, že to má přijmout, to stačí, běžně lidsky si sednout a pohovořit, co ho trápí.

Vidíte, jak jsme byli odděleni všemi těmi médii, co způsobily vlastně televize, kdy si lidé jenom sednou a chtějí se nechat bavit. Já to vidím na mé mamince, která si říká: „Tam nic není“, a přitom tam bylo x programů. Já říkám: „Mami, prosím tě, podívej se, každého člověka zajímá něco jiného.“ A pozor, moje maminka ušla obrovský kus cesty. Za posledních čtrnáct dní, co z ní padalo, říkám: „Mami, z tebe se stal anděl.“

Tady jsou papírky a tužka, jestli nemáte svoje tužky. Napište dotazy nebo se i ptejte, když potřebujete, vůbec se nestyďte. Věřte, že vůbec o nic nejde. Čím víc budete Božství, tak nebudete cítit vůbec žádnou oddělenost. Jako holka jsem trpěla dost trémou, já jsem to zažila párkrát, ale teď jsem vylezla po té spoustě let na veřejnost, a to bylo neuvěřitelné. Já skutečně jsem celistvá. Já koukám na sebe, na kohokoliv koukám. Když koukáte na sebe, tak se nestydíte, že jo. Tady si napište dotazy nebo se ptejte, protože i potom beseda je úžasná. A čím je méně lidí a je komornější prostředí, tím je to lepší, protože vám spoustu věcí dojde. A když vám to nedojde nebo se nezeptáte a odejdete, máte někde mezeru, která vás může pak nějakým způsobem tlačit, když nemáte jasno.

Je pravda, že ten Duch je stejný ve všech lidech. Já vám vlastně vysvětluju, ve mně je stejné Božství jako v každém z vás. A když nevíte a potřebujete odpověď, tak vám soused od vedle, který vůbec nemá ponětí o takových věcech, může říct jednu jedinou větu, kdy vám to dojde.

A skutečně neexistuje, abyste o tu informaci přišli, když ji máte mít, váš vývoj je stanovený. Pokud byste chtěli sami uspíšit svůj vývoj a hnát se někam dopředu, je to z vaší strany jedince se jménem nespokojenost. To znamená blok. Ten je projevením vašeho egoismu, kdy se to vaše jméno a tělo někam žene. Ne, váš vývoj je stanovený a končí v bodě B, kam se máte dostat, a rok po roce máte přesně v programu zaznamenáno, co tam máte a nemáte dělat. Je to skutečně dané, proto nikdo se nenaučí víc, než by měl a nedojde dál. Ani se nemůže stát, že byste nedolezli do toho bodu. To není možné, tak přestaňte usilovat. I usilování je prožitek těla a výrazem nespokojenosti nitra, to znamená egoismu. Vy tím živostem můžete skutečně jakoby protančit a radostně se probrat. A pak je to skutečně nádhera, to je stav 5D. V dalších vyšších fázích se skutečně potom ještě rodí vyšší světy tady v hmotě. Vy máte ve skutečnosti ještě i transcendentální čakry, které souvisí s tímto světem.

V pozdějších vyšších dimenzích budete odkládat svá hmotná těla nebo se budete velmi lehce uvolňovat. Jsou už i mezi vámi lidé, kteří se i dnes lehce uvolňují. Nedělejte to záměrně, protože jste se do vašeho těla dostali, a tak v něm máte přebývat. Ale pokud se to neděje záměrně a samo to tělo vás pouští, tak to využívejte. Když jste oddělení od těla, tak se v těch astrálních světech nesmíte bát. Ten strach by vás mohl snížit vibračně do hladin, kde by vás mohlo skutečně něco nepříjemného potkat. Jakmile se nebojíte, všechny ty spodní energie, které tam jsou, kdyby se vás snažily vyděsit, tak se na vás nedostanou. Je to vlastně to samé, co vás učím v tomto hmotném světě. Skutečně není, čeho se bát. Strach je projevem oddělenosti, egoismu. Zkuste si představit, když se něčeho bojím nebo něco odmítám, v tu ránu jsem já ta kulička uzavřená a bojuju proti světu. Jakákoliv nespokojenost a odmítání rovná se egoismus. Všechno, co nechcete, je projevem vašeho Ega, které chce, aby se to nedělo. To znamená, je to nesouhlas s vaším původním programem Boha. Je to strašně jednoduché. Jde o to, abyste vždycky toho svého Boha, to znamená sebe, měli navléknutého v těle, v kterém tady kráčíte. Tehdy se dostane skutečně nebe na zem. To je jediná varianta, kdy tady smíte žít v 5D.

Ve vyšších dimenzních polích potom budete opouštět i ta těla, ale to už budete žít v úplně jiné realitě. Budete si ale pamatovat všechny své minulé prožitky, protože ty

zkušenosti budete potřebovat dál. Zrovna tak jako človíček ze všech nižších tříd si bude pamatovat všechny látky směrem do těch vyšších tříd. Protože je budete potřebovat pro další zkušenosti vašich budoucích těl a budoucích existencí. Ale nekoukejte se moc dopředu, je to zbytečné. Až tam dolezete, budete zase úplně jinou bytostí. Protože vy jako bytost se neustále měníte. Proč byste fňukali, že byste chtěli zopakovat minulé období, ne, ne, vy to máte v sobě. Tím se ale odsuzujete v té přítomné chvíli k nespokojenosti, že tam nejste, takže se vymísťujete, žijme skutečně spokojeně. Ano, pomůže vám skutečně lidsky jenom optimismus. To je všechno. Potom budete skutečně ovlivňovat úplně, úplně všechno, tehdy vám žádné příkoří nezkříží vaše cesty, protože se stáváte skutečnou a platnou součástí Boha ve hmotě.

Zavřete si oči na malou chvíli. A dobře si to prohlídněte. Skutečnou realitou je: „Já jsem Bůh a jsem vše, co existuje. A když Já jsem Bůh, tak souhlasím s tím, co se děje, s chováním všech lidí, neboť je to i mojí vůlí. Já jsem si zvolil, aby to ti lidé dělali, jelikož jsou součástí mého osudu, a se vším souhlasím. Amen. Pozor je to skutečně do jediné částičky pravda.

Uvědomte si, že žijete ve světě, ve kterém jsou války, ve kterém jsou i jiné věci, ale protože jste již vyvinutější, tak se nedostanete vůbec do oblastí, kde se ještě válčí, kde se dějí ještě velmi drastické věci. Do toho programu se narodí ty jednotky, které to potřebují prožít. To samé máte ale i tady teď, jestliže jste schopní přijmout cokoli ve svém programu, nesetkáte se s tím, protože respektujete veškeré dění. Ukazovala jsem to na příkladu mého prožitku, kdy mi Otec kdysi dávno sdělil, co bych dělala, kdyby mi mou dvouletou dceru někdo zabil. A když jsem mu pak odpověděla, tak mi řekl: „Ano, správně, dítě moje, proto se to nestane.“ To, co umíte, se nemusíte učit.

Pro člověka, který by měl silný egoismus, oddělenost a pocit hmoty se různá dramata musí dít, protože ta hmota vás musí vyučovat. A teď si dobře pamatujte: Jestliže nepodlehnete vlastnění hmoty, jsou tu ještě lidská těla, to znamená ta rigidita, vaše neústupnost, kdy se urazíte, když vás někdo přijde pokárat nebo se zlobíte, a to skutečně nesmíte. Jakmile zastavíte veškeré negativní emoce, které existují, nepřivlastňujete si hmotu jako majetek a nepřivlastňujete si peníze a dodržíte i takové ty zbytečné procesy, kdy se netýráte představami a různými přáními, dostanete se do stavu, kdy máte jen potřeby. Ale pozor, ty potřeby přijdou sami, jak půjdete tím životem. A vaše potřeby se vám budou dopředu plnit, přesně všechno přijde v pravou chvíli, protože ten Otec ví, že nikomu nechcete ublížit, nikomu nechcete nic sebrat. Nechcete být první, tam jsou takové nesmysly, co je to sláva, co to je prvenství. Mně například nikdy nic neříkalo jako dítěti, když jsme běželi, abych byla první, to mi bylo tak cizí. Neumím o něco soutěžit. Já jsem se zúčastnila, protože mi bylo blbě vůbec neběhat, ale já jsem jenom běžela v tom davu a bylo mi dobře a závodění mi vůbec nic neříkalo.

Mého prvního manžela mohlo klepnout, když jsme hráli hokej s Rusy a dostali jsme branku, já jsem řvala „Góóól!“ Protože pro mě je ten sport jen to třepetání se v bráně, je mi jedno, jestli v mojí bráně nebo v té druhé. Ale to jsem si dovolila jenom jednou, pak už jsem to nikdy nezopakovala, protože jsem si říkala, že děti přijdou o tatínka, tak to ne. Můj druhý partner už reagoval jinak, ten jenom tak jako s údivem říkal: „Ty

Ivanko, ty ale nejsi patriot, vid'?" A můj třetí partner je tím, kdo jsem já, a ten mi rozumí. Ano, pak se vám to zdá vzdálené, takové pocity nějakého vítězství, prvenství.

Všechno, co my lidé děláme v pozici hmoty, děláme proto, a teď dobře poslouvejte, já vás nechci vyděsit, abychom se nenudili. Takové extrémní výdaje třeba, kdy ten člověk dělá přehnaně jenom jeden sport, to tělo vlastně obrovsky zatěžuje. Nebo lidé, kteří jsou hodně stresově zatíženi. Žijí v samých negativitách, a pak se chodí vybíjet na fotbalová utkání. Oni tam nejdou vlastně pro to utkání. Ten člověk se tam těší, protože zažije tu atmosféru, a ještě si tam vybije svou agresivitu, kdy třeba nadává sudímu nebo se tam poperou fanoušci dvou týmů. Na něco se zaměří ten člověk, co mu udělá vlastně dobře. Uleví si od stresů běžného života, kdy prožívá neustálé strasti, proto se těší na tu hodinu a tři čtvrtě nebo hodinu a půl, kdy je na tom hřišti. A vidí tam těch jedenáct panáčků, co tam běhá z toho jeho mužstva a tam se raduje z toho, že to vidí, ale zároveň tam ještě vybije ty negativy, které má.

I všechny koníčky, které vlastně máte během těch životů, to je všechno na zaměstnání se, když se potřebujete zklidnit. Protože vy potřebujete ulevit. Člověk se ze začátku cítí hmotou a jenom trpí. Ano, vy skutečně jenom trpíte, protože ze začátku pouze odmítáte. V pozdějších životech už přece jenom, když to Ego slábne a přibývá Božství, naučíte se mít trošku na něco záměr a závěr, tak děláte věci, ve kterých se uspokojujete. To je stav meditace. Víte, já jsem nikdy nemusela medítovat, protože já jsem byla vždycky spokojená. Meditují nespokojení lidé a musíte medítovat, kdy ještě něco odmítáte. Abyste si doladřovali stav přítomnosti neboli Božství ve vás. A mně to také samozřejmě vrtalo hlavou. Tak když Otec chodil, ptala jsem se proč...

Já jsem věděla, že jsem duchovní, nikomu jsem to nevěšela na nos, to je také předvádění se. Proč by měl vědět druhý člověk, že jsem duchovní? Jsou lidi i u nás v ulici, kteří mě vůbec neznají a je mi to úplně buřt, že to nevědí. To bych musela mít transparent, kdybych byla egoista, co jsem a že dělám takové věci. To jsou blbosti. Navíc se dokážu radovat i z jiných věcí. Třeba si pamatuju ta první videa, která se natočila. Když jsem je viděla, tak jsem se musela strašně smát a říkám: „Ty jo, já mám o deset kilo víc, než mám opravdu. Vy jste mě nějak nafoukli. Ale to je dobře, aspoň mě nikdo nepozná v těch Teplicích.“ To bylo super. Já opravdu mám klid, protože Bůh ví, že ten klid mít mám. Já si po Teplicích tak chodím, úplně super, nikdo mě nezastavuje, je to báječný. Vidíte, jak je všechno dobré. Kdybych byla egoista, tak říkám, jak tam vypadám a už bych se škrtila. Ne, ne, to je nesmysl. Všechno je správné tak, jak je, a stačí se na to podívat jenom z toho pohledu: to je dobré, že se to děje.

Okamžitě to uvidíte, vaše Nadjá vám to ukáže, protože neodporujete, když se pídíte po tom, co je dobré. To vám přinese obrovskou úlevu, přestanete se zajímat o spoustu věcí, protože zjistíte, že věci, které nemůžete ovlivnit jako Bůh, můžete hodit za hlavu. A pak z vás odpadne 99 % věcí. Vezměte si, když si nepřipadám jako Iva, tak je mi jedno, jestli mě budou lidé pomlouvati. Oni mě stejně vidí podle své karmy. Já s tím nic neudělám. To můžu být celý život jakoby zařatá, že o mně někdo něco řekl. No tak to řekl, je to jeho názor, bylo to dobré, z jeho pohledu vývoje to bylo správné. Když si přestanete připadat jako ta hmota, a pozor, projdete obrovskou spoustou zkoušek, včetně ukradených věcí, nějakých podvodů okolo vás, nějakého pomlouvání. Anebo třeba na

pracovišti nebudete doceňován a je váš úkol to přijmout. Nebo šéf bude pes skutečně a bude po vás šlapat. Všechno přijímejte s obrovským soucitem, uvidíte, co se bude dít, že najednou budete s těmi lidmi pracovat a budete to vědět, žádný záměr, to přijetí vás obrovsky vynesou vzhůru a všechny ty lidi změní.

Teď dobře poslouchajte: to je zákon, který patří sem pro hmotný svět. Jakmile se stane hmota vašim pánem, což je 3D stav, jste bezmocní. Vidíte chaos a nic nemá řád. Proto si lidé iluzorně myslí, že tady není žádný systém. Tady skutečně má ta hmota nad vámi ještě moc. Až zvládnete tímto způsobem hmotu, tak vám začne sloužit, protože vy jste víc, jste Duch, který tu hmotu ovládá. Ale ovládáte jí jenom tím, že se neoddělíte od žádného člověka, od žádné situace, že vše přijmete v pokoře. Tehdy se stáváte tím, kdo vede. Ti, kteří to ještě nepochopí, jsou pořád vedeni jako marionety svým egoismem, protože ten egoismus je ve skutečnosti vedený shůry vašim Božstvím. A to vás právě přes tyto zkušenosti dovedlo přes spoustu životů k tomu, abyste docílili stavu, kdy tu hmotu skutečně odložíte.

Pokud ji odložíte, tak hmotě vládnete a v pravou chvíli přijdou peníze, které potřebujete na cokoli tam, kde je potřeba. Přesně v danou chvíli přijde člověk, kterého budete potřebovat. Přesně v danou chvíli se vyřeší nějaká komplikace, když třeba máte být na dvou místech a teď se neumíte rozhodnout. Přesně se to stane, když vám je to jedno. Vám se krásně ukáže ta cesta. Víte, právě to opuštění všeho je důležité. Kdybyste například chtěli být na této přednášce a zároveň ještě na nějaké jiné a nechtěli jste ani tu jednu stranu pustit. Pozor, vy to máte ponechat Otci, ten nejlíp ví, kam se máte dostat, a jestliže je vám to jedno, stejně se pak dostanete tam, kam byste to upřednostnili v tu chvíli. Víte, teď je nás tady málo a ani se nenatáčí veřejná přednáška, tak vám budu vyprávět jeden příběh, který jsem ještě nikde neřekla.

Když jsem byla s mým druhým partnerem, tak jsem jezdila pravidelně do Prahy, do Celetné ulice do knihkupectví. Tedy paní doktorka Bednářová už nežije, zemřela asi před dvěma lety, ale knihkupectví Dobra Bednářová je stále v Celetné 18. Ona se hodně zasloužila o rozvoj duchovní literatury po totalitě, když to tady padlo, protože tady to dřív nebylo a spoustu věcí nechala i přeložit od schopných lidí, co uměli dobře jazyk. A já jsem se tam každých 14 dní v tu dobu vždycky zastavila. Bylo tam příjemné prostředí, a i když jsem neměla třeba peníze na knížku, tak jsem si tam jenom v něčem listovala a prožívala jsem tu atmosféru. Tenkrát mi do ruky padla knížka, která se jmenovala, a teď to možná trochu zkomolím, Poselství z nové Prahy. Tak nějak se to jmenovalo. Znáte to někdo? Nové poselství z Prahy, což bylo úžasné, tam je popsána vlastně mystická cesta.

A teď pozor, člověk by si řekl, že je na to připravený, tak jo. Ne, já jsem si nebyla jistá, protože nevíte, kým ve skutečnosti jste. A nikdy to nemůže ten člověk ohodnotit sám. A já jsem se za velmi krátký čas dostala tenkrát na přednášku pana doktora Tomáše do Prahy a v první řadě seděla paní doktorka Foučková, tak jsem si říkala, že se jí zeptám, protože ona je napojená. Já jsem to i pak zažila, když jsem se jí byla ptát, to bylo neuvěřitelné. O přestávce, když jsem ji viděla, tak jsem za ní šla a říkám jí: „Paní doktorko, prosím vás, můžu se vás na něco zeptat?“ A ona říká: „Jo, klidně se ptejte.“ Tak jsem jí říkala: „Víte, já si nejsem jistá, jestli můžu začít dělat mystickou cestu.“ A

nejednou přišlo Nadjá. Ona otočila oči, přišel někdo přes ni a říká mi: „Jo, ty můžeš“ a zase zmizel. Pozor, ten člověk si to ani nemusí pamatovat, ale já tyto programy vidím, tak já vím, že tam někdo přes ni přišel, načež jsem zalapala po dechu. Pak jsem zažila další šokující věc, kdy jsem šla do fronty po rozhovoru s doktorkou. Čekala jsem frontu, aby mi pan doktor Tomáš podepsal knížku. V té době už byl velmi nemocný, to bylo krátce předtím, než zemřela Míla, ta už tam nebyla tenkrát. A on sám byl z nemocnice a za ním stál bodyguard a otevíral mu knížky k podpisu. On se jenom vždycky jemně usmál na toho člověka a pohladil ho po ruce.

A já jsem se tak strašně těšila, až zvedne ty oči a podívá se na mne, až přijdu na řadu. Na každého se podíval a já tam přišla a nic, on seděl a jen koukal na své ruce. Měla jsem takové cukání se ho alespoň dotknout, ale já jsem si to netroufla. Já jsem si říkala: „Ne, ne, ne, já si to nezasloužím, já si to nezasloužím.“ Jenom mi podepsal tu knížku a čekala jsem, až mi ji dá. A najednou se to stalo. Obrovská rána ve mně se ozvala, během pár vteřin, nedokážu říct přesně, to byl krátký okamžik, on mi předal obrovské množství informací. Já jsem zažila ohromnou telepatii, když to mám převést na objem, to byly kbelíky a kbelíky informací. To byly hodiny a hodiny a já jsem byla jak opařená. Já jsem se otočila, vzala jsem tu knížku. Já jsem si sedla, byla jsem v šoku a já jsem opravdu odtamtud odjela.

Nicméně začala jsem cvičit mystickou cestu. A teď pozor, ta mystická cesta, to tam máte popsáno, trvá 333 týdnů, což je zhruba 7 let. V každém tom úseku cvičíte něco jiného, po týdnu se to mění. A smí se přestat po prvních třech měsících, protože kdybyste nepřestali a pak byste přestali v dalších týdnech, tak zemřete. Vy si otevřete něco, co sami nedokážete zvládnout, protože jste energií. A bez té schránky, kterou procitujete jako tu hmotu, to nejde, zkrátka tam se naruší vlastně ta vazba. Já jsem samozřejmě cvičila, začala jsem cvičit v prvních třech měsících, jenže jsem byla zvědavá, co se cvičí dál. Tak jsem si četla dál a zjistila jsem, že v šestém roce toho cvičení se dostanu do stavu, kdy se takzvaně kopá hrob. Vy se potom do toho hrobu položíte a pak si spálíte svoje vlastní tělo, načež se vlastně zrodíte znova a ten Fénix skutečně vstane.

A když v této době 6 týdnů máte sexuální styk s partnerem, můžete zemřít. To už jsem tedy věděla, že do toho už je zatažený můj partner, který byl hrozně hodný, ale neduchovní. Já jsem si říkala, že je mojí čestnou povinností, abych mu to řekla. Protože pak ho přece nebudu 6 týdnů trápit. On nevěděl, co dělám, to vypadalo jako jóga, já jsem si lehla na zem a nevěděla jsem, co si představuje. Jenom věděl, že večer 10 minut ležím a ráno večer 10 minut ležím, pro něj to bylo, že si jen tak ležím, a tak jsem si říkala, že mu to musím říct. Tak jednou večer, když byla taková hezká atmosféra, říkám: „Jiříku, já se tě potřebuju na něco zeptat. Víš, jak dělám ta cvičení, jak si tak cvičím? Víš, to je takový speciální cvičení a já jsem se teď dočetla v knížce, kterou mám na to cvičení, že za šest let tak 6 týdnů nebudeme smět mít sexuální styk“, což byla dlouhá doba před námi. On tak na mě koukal a ta jeho odpověď měla vývoj, napřed řekl: „To si dělej, co chceš, Ivanko.“ Najednou zvedl hlavu podruhé, to už ty oči zčernaly a říká mi: „Já se na tu dobu odstěhuju do Duchcova.“

A to stačilo, já jsem okamžitě přestala. Teď pozor a já věřím, že vám to došlo! Já jsem upřednostnila stav bez Ega svého partnera, aby se nezblokoval před mým vlastním

duchovním vývojem. To znamená, že jsem upřednostnila toho svého partnera. Ano, já bych byla vždycky ta poslední s pokorou vůči druhým lidem. A vidíte, nemuselo to skutečně být, to byla opravdu jenom zkouška, jestli ustoupím. Když se hrnete za svojí vlastní duchovností a jezdili byste, já nevím kam, a doma vás čekaly smutné děti nebo našťvaný partner, tak nevyužíváte program vašeho okolí k tomu, abyste prokázali pokoru.

Praxe je to, co žijete. Já mám kamarádku, která jezdila každý týden na přednášky. A pak mi volala její maminka a její sestra, že to dělá. A ona mi to ani neřekla, že tam jezdí, protože já bych jí to samozřejmě rozmluvila. Já říkám: „Poslyš, ty se jezdíš učit na přednášky a na kurzy, jak být lepší, přitom doma trpí ti, kteří chtějí být s tebou. Pokora je, že to neudělám, když jim to vadí nebo je to moc často, tak to neudělám, to je tvoje praxe. Vy máte všechno vedle sebe, veškeré prostředí jakéhokoliv partnerství, jakéhokoliv stavu v rodině, jakéhokoliv stavu na pracovišti. To je vaše praxe vašeho Boha, který se sem přišel naučit přijmout úplně všechno. Máte to nastavené na stříbrném tácu, tak to žijte. A uvidíte, že poznáte, jak je to jednoduché. Fakt je to jednoduché. U něčeho je zapotřebí vytrvat, vydržet. Když jsem většinou prožívala obtížné zkoušky, trvaly tak dva až tři měsíce. Nadjá vás musí velmi těžce zatížit, abyste vy sami o sobě věděli, co zvládnete. Vaše Nadjá ví, co umíte, ale vy jako oddělený človíček to nevíte, vy to o sobě musíte vědět.

A věřte mi, teprve tehdy až povolíte a vše přijmete, jdete do pokory. Všechno se děje proto, aby vás to dostalo do pokory, a je jedno, jestli dobrovolně spokojeností nebo že se dostanete na dno. To dno je také úžasná záležitost, kde už skutečně přijmete vše: „Tak jo, tak já to беру.“ Pak se všechno změní. Tehdy se stáváte Duchem, který si sem přijde do toho těla něco prožít. Přijde stav apatie, a ta apatie je velmi důležitá pro vás. Nebojte se, žijte dále ve spokojenosti, v radosti a konejte jenom věci tam, kde se nachází vaše hmota. Má tam vaše Božství být a má tam fungovat, i kdyby se vám to zdálo, že to nic není a je to zbytečné. Ne, jste na tom správném místě. Kdybyste pochybovali, už zase chcete být někde jinde a chcete hledat smysl života. Váš smysl života je tam, kde jste, což si většinou člověk v té hmotě málokdy uvědomuje.

Když začnete být spokojení třeba i na samotě s tím, že si jdete jenom našťípat na zimu dříví a mluvíte pouze občas s lidmi, tam zažíváte skutečně jenom tu spokojenost. Někteří by se báli, že to je nuda a že nemají žádný úkol, to je taky chtění a hnaní se někam dál. Děje se to, co se stát má, je to tak, jak to je. Pokud má s vámi vaše Nadjá neboli Bůh jiné úmysly, v programu se to skutečně změní, obrovsky se to otočí a přijde to samo. Ono k vám bude stejně vysílat potřebné věci. Pozor, začnete vidět bez chtění, dejte si na to pozor, začnete vidět do budoucnosti, protože vám začne docházet skutečná pravda. Zaprvé budete vidět i minulost a budoucnost, ta vám bude reprezentovat, že co jste v minulosti nezvládli, musíte projít znovu, abyste to přijali. Už to vám charakterizuje stav učení, tak se připravte a nebojte se toho. Kdybyste se báli, to už je egoismus. Ne, naopak budu hrozně ráda, že si to prožiju.

Za druhý budete vidět do budoucnosti a díky tomu, že budete vědět, co tam na vás čeká v obecných směrech budete samozřejmě vědět, kde jste udělali chybu v minulosti, proto budete vědět záležitosti svého těla, které přijdou na pořad, to znamená nějaké

zdravotní zádrhele. To také není špatné, je to velmi dobré. Budete to vidět dopředu. Já jsem možná vyprávěla, když mi naznačili seshora, že se v noci budu čistit, tak mi bylo jasný, že mě něco bude bolet. Já jsem věděla, že to přijde samo, tak jo, a za dva dny přišla kamarádka, s kterou jsme se neviděli strašně dlouho. Přišla na návštěvu a přinesla mi kytičku primulku, tu postavila na linku a vedle ní postavila nějaký ayurvédský čaj s pepřem. My jsme se krásně pobavily, odešla asi za tři hodiny. Načež jsem věděla, že ta krabička, to je ten průser. Já jsem nad ním stála a říkala jsem si: „Tak jo. Když čistit, tak čistit.“

Po prvním šálu čaje jsem cítila, jak začínám tuhnout v kříži, tak jsem si dala hned druhý, ať to mám za sebou. Večer už jsem nemohla sedět, já jsem měla takové hrozné křeče v nohách, že jsem čtyři dny a čtyři noci nespala, to bylo neuvěřitelné. Nicméně můj muž je druhá polovina mě, my jsme celá bytost, my jsme přišli kvůli vám. Zatím je takový utajený, já mu vždycky říkám: „Ty jsi jak paní Colombová.“ To už je tři roky zpátky. A můj muž dělá to, co já, on je stejný. Když někdy mám problém, to je obrovská zátěž. A když se dějí takové věci, on mi na dálku pomůže. Ale já jsem věděla, můj Bůh mi říkal, že nesmím požádat o pomoc: „Vydrž, já ti řeknu.“ Trpěla jsem tři noci, to bylo hrozné, měla jsem opřené nohy o stěnu, pak dolů, polštáře a na boku a já nevím co. To byly tak strašné bolesti a já jsem věděla, z čeho to je. Protože po rozvodu, když mi můj bývalý muž odvázel autem děti, jsem si tak v duchu říkala, proč to musel dělat, vidíte to. Musel. My jsme se museli rozvést, ono to proběhlo, my jsme se museli rozvést.

Ten osud je nalajnovaný, jakmile cokoliv odmítnete, máte blok. Já jsem mu to neměla za zlé, tam nebylo žádné neodpuštění, ale otázka, proč to muselo být. Ano, bylo to mojí vůlí, tehdy já jsem sem nepustila Boha. A trvalo to sedmáct let, než jsem to zaplatila. Pozor a oni to seshora viděli, že tam skutečně nějaký zádrhel je. Jakmile se dostane do stavu čistoty a začnete ovládat hmotu, jste vším. A teď dobře poslouchajte. Ne každý je připravený na tyto informace. Vy jste andělé. Ti nahoře, ty andělské úrovně, které tam jsou, jste také vy. Oni ví, že jsou vy. Když na ně budete koukat jako na boha nebo na anděla, tak se od nich oddělujete. A když je o něco prosíte, to je hladina oddělenosti – duality. Vy se do páté dimenze dostanete tím, že si uvědomíte svoje vlastní Božství, proto nemáme nic odmítat. Je to obrovsky těžký úsek života a vývoje, protože je velice těžké pro hmotu, aby zapomněla na to, že je hmotou a uvědomila si svého Ducha. Proto byste neměli prosit, proto byste neměli chtít něco jinak, než je. Bude vám to docházet, třeba něco řeknete ještě a hned si to uvědomíte. To už je velice dobrá hladina: „Jo, vždyť to tak je. Je to můj osud, děje se to mně, proč bych to měl přivlastňovat někomu jinému jen proto, že mně se to přičí. Ne, ne, ne, je to moje, tak to já mám vydržet, kdyby to nemělo být moje, tak to nebudu muset prožít, je to jednoduchý.“

Zkuste si představit, že jste dítě v první třídě, rozumíte příkladu a počítáte. Počítáte, ale jakmile přijdete k látce, kterou neumíte, už je tam takové to odmítání, zádrhel. Jenže vy jste se to přišli naučit, tak je dobře, že tomu nerozumíte. Vidíte, že všechno, co tady je v této rovině, je správně. Tak to chtěl Bůh a vy to máte jen přijmout. I to, že jste se sem přišli učit i to jakékoliv protivenství, nebudete se ničemu bránit. To je stav, kdy budete respektovat, tehdy se tato plástev pro vás ztratí, mně se tedy neztratí, tehdy pro vás neexistuje. A teď pozor, spoustu lidí si představovalo, že ti 3D lidé najednou

budou nějak smetení. Ne, vývoj je všechno. Pamatujte si, vaším úsilím a přáním neuděláte nic. Koncem roku 2012 na světě bylo hodně docela vysokých duchovních učitelů, kdy třeba se uskupovaly obrovské meditační skupiny, aby všechno lidstvo se dostalo do vyšších fází. Uvědomujete si, jaká je to pitomost? Jako byste chtěli deváťáci, aby i prváci odešli na střední školu. To je blbost, ti tam nevěděli vůbec nic.

Každý z vás si musí tu cestu z hmoty do Ducha prošlapat sám, a to by bylo vaším přáním, aby se tam všichni dostali. Vidíte to, i věc, která byla svatá dlouhou dobu, dneska neplatí. Vývoj jde dopředu. A budu citovat pana doktora Tomáše, já ho obrovsky miluji a jsem vlastně jeho pokračovatelem, kdy on vás připravoval na hladiny skutečného Božství. A on tady připravil veliké množství dobrých duší. „Ať jsou všechny bytosti šťastny!“ i to je přání. Dnes už uvidíte, že vše je dobré, že oni jsou šťastni, protože jejich podstata si zvolila toto učení v této třídě. Ať jsou v první nebo v deváté, to je jedno. Ještě jsou takové ty výroky, kdy by si lidé ještě přáli, aby tam všichni byli. Tam už je dobrý úmysl, ale je tam neznalost skutečně duchovních zákonů. Každý je zrovna tam, kde musí být. Pokud ještě nemá odloženo, musí si ještě všechno prožít. A třeba i v magickém stavu, aby měl nějakou zkušenost. On není špatný ten člověk. Skutečně i černí mágové se vyvíjejí a musí dělat tyto věci, protože je pak čeká velice drsná zkušenost. Je to vlastně buňka, která pak rozhoduje svojí vlastní vůlí o osudu druhých buněk. A dovedete si představit, co to tělo s ní pak dělá. To tělo jí to pak vrací obrovskou silou zpátky. Protože on vlastně demoluje podle své vůle, co se tam děje. Ne, stav jednoty těla je, že ta buňka respektuje všechny buňky podle jejich úkonů, co tady mají dělat, byť by dělali magické stavy.

Mág na mne absolutně nemůže dosáhnout, protože já ho miluji, já s ním soucítím, já vím, že je ve správné úrovni, kterou si musí projít. A nemůže obejít své magické stavy, aniž by pochopil jednou, co mu chci dneska říct, Ale dneska nemůže absolutně pochopit. Vše je správné tak, jak je a nikdo nedělá špatné věci. Jenom se vyvíjíte, přijde obrovská úleva. Kdybyste ještě posuzovali takového člověka, tak vy máte zádrhel. Většinou to máte na komunikační úrovni nebo na hlasivkách nebo byste měli problémy se štítnou žlázou. Je to zbytečné. Jsem, jaký jsem.

Ano, to je jiná realita, tehdy ta buňka zapomene na to, že je buňkou a stává se tělem. To je stav 5D. Pak už budete vědět, že když do kohokoliv, do jeho schránky, pichnete, ať už fyzicky, jazykem nebo myšlenou, tak vy pícháte sami do sebe. Proto to už nikdy neuděláte. Nikdy. I kdyby ten člověk vytvářel cokoliv. Pozor, budete zkoušení. Podívejte se, co se děje hlavně v médiích, různé vraždy, úplně nečekaně takové věci. To se nikdy předtím nedělo. Protože procházíte velikým odporovacím procesem, a to nebylo za posledních tisíc let, takže tady se dějí ohromné věci. A teď si uvědomte, že když v nevědomosti prožiju strach, tak oni reagují agresivně, ty útoky jsou obrovské, ale ti lidé si to potřebují prožít. Nemůžete o tom mluvit na veřejnosti, to nejde. Lidé by vás považovali za cyniky, za bezcitné duše, to nejde. Pozor, oni neví, že to je ta nejvyšší láska, která existuje. Vy tak máte jenom žít.

Já jsem léta přednášela doma, dvanáct let. A každý, kdo odtud odcházel, měl chuť do života. Lidé byli nadšení, tak se těšili do toho světa. Já si pamatuji na jednu paní z Prahy, která otevřela dveře ven a říká: „Já se tam těším!“ Jako kdyby šla do nějakého

nepřátelského prostředí, ale najednou se tam těšila. A já jí říkám: „Radko, ale dej si pozor, nesmíš o tom mluvit. Musíš to žít, když to ještě neumíš obhájit, ostatní by tě rozmetli.“ To Ego je geniálně nastavené. A stačí, když to žiješ nitrem a začnou se lidé měnit okolo tebe. Vy totiž přijdete domů a nemáte ten blok. Takže manžel, který do vás neustále šil, předtím šil do toho bloku, do toho energetického záznamu, kde vás připravuje vlastně ta vaše karma. Jestliže já přijdu domů a jsem bez bloku, tak manžel se ke mně chová úplně jinak, protože já to tam nemám.

Už jste někdy zažili, že jste přišli ke skupině lidí a najednou, ačkoli byste to nikomu nedělali, tak ten jeden by vás něčím provokoval. Nevíte, čím. Ano, to je zápis u toho člověka. A jsou dvě varianty, buď to nevydržíte a rýpnete si do něho a máte svůj zápis, anebo skutečně to vydržíte a necháte to na někom jiném, protože když to neuděláte vy, tak to udělá jiná buňka božího těla. Protože ten člověk tu karmu tam má. A jemu to někdo udělat musí, a potom záleží samozřejmě na jeho reakci, jak to zvládá, jestli si znovu zapíše karmu tím odporem, anebo jestli to přijme.

Vývoj je od začátku je nastavený tak, že dlouhé životy hledáte, ale uvědomte si, že informace, které k vám přišly z přednášek, jsou také v programu vašeho života. Ano, já vás mám všechny v osudu, i když jste mě nikdy neviděli, třeba jen na internetu. Ale tady jde o nitro Ducha, co ten Duch jakoby přenáší. Pokud vám to nic neříká, nemám vás ani vy mne vzájemně ve hmotě. To je levá strana čakerního systému programu, tak to odmítnete a jdete si svojí cestou a nejste připraveni. Uvědomte si, že je to zase stejné jako ve škole, žákka první třídy nemůže oslovit matematika páté třídy. To je, jako když házíte hrách na stěnu. To nejde zkrátka. Vás zase osloví jenom to o trošku dál, na co si se svými vědomostmi troufnete, abyste mohli ve vývoji pokračovat. To znamená, že když jste připraveni, tak se máme vzájemně ve hmotě svého života, v programu. Avám to něco dá, a zase je jedno, jestli je to jedno procento nebo padesát nebo devadesát nebo sto, co si naberete, je to dané a do toho já nezasahuji. Protože Bůh ve vás, vaše skutečná realita ví, kam dosahuje bod B neboli co si máte odnést. My nikdy nikomu nemůžeme utéct, a proto je nastavený váš vlastní vývoj a nemůžete ho předběhnout. Protože vy tu nejste sami, učíte se ve skupinách. A kdybyste utekli sami o vlastní vůli, už byste utekli někomu, kdo by potřeboval vaše reakce v určitou dobu. Vy byste to komplikovali i ostatním buňkám, a to není možné.

Většinou si vzpomenete, pokud se něco děje v rodině nebo na pracovišti, když první člověk ustoupí a přijme to, zmírní situaci všem. Tehdy už vy jste pochopili a už má zase někdo jiný šanci a čekalo se na tento okamžik. Všichni skutečně jsou na sebe navázaní, pak se zdá, že opravdu za velice krátkou dobu všechno zmizí a vyřeší se to. A když to pochopíte, tak se dějí neuvěřitelné věci a neuvěřitelné zázraky. Samozřejmě dá se odejít z jakéhokoliv svazku pracovního nebo rodinného. Ale věřte mi, že jedině čistí. Pokud to nepochopíte, na dalším pracovišti nebo v dalším partnerství se vám budou dít stejné věci, dokud to nezaklapne. Tak obrovsky děkujte, buďte vděční za to, co jste mohli pochopit díky lidem, kteří byli jakoby nepřátelé nějakou dobu ve vašem životě. Protože oni nepřáteli rozhodně nebyli, jste to vy sami, kteří to měli smluveno svým nitrem, vašim vlastním Bohem, aby vám to vytvořili, abyste uměli konečně už tu hmotu ovládat.

Můj bývalý manžel mě velice miluje a nepamatuje si z našeho manželství skoro nic, protože to nebylo nutné. Pozor, v dalším manželství dělá ty samé věci už 24 let. Tam byl jen odskok, bylo využito pouze jedné věci, která mne vyzkoušela, prozkoušela. Já jsem potřebovala vědět sama o sobě určité věci, a pak se to hnulo dál. My jsme jeli před 15 ti lety podepsat smlouvu na francouzskou ambasádu, protože Lucinka se vdávala v 17 letech a on jí říkal: „Já si skutečně ze svého manželství nic nepamatuju.“ A dokonce dva roky zpátky mi Lucinka říkala: „Představ, táta říkal, že do dneška neví, proč ses s ním rozvedla.“ To je úplně v pořádku, když všechno odpustíte, všechno tam je čisté a ten člověk ani za vás nezaplatí svojí karmou. Tam nic není. Když vám druhý člověk ublížil, pak splatí ty vaše ublížené emoce a pocity. Ale pokud mu to odpustíte a všechno uděláte proto, aby se vás to nedotklo, tím chráníte toho člověka a ten Bůh nahoře to ví. On za vás nezaplatí, pozor, on to neumí samozřejmě. Tak to bude dělat i dalším lidem, za ty už zaplatí, když je to bude bolet. Ale za vás ne, a to je jednota, to je pokora, ve svém vlastním chování žijete tak, že za vámi nezůstávají trosky. To je obrovský dar a sjednocení.

Tím máte obrovskou sílu, a hlavně tělo boží ví, že jste taková buňka. Takže i když přijde nějaký útok, jenom projede a vůbec se vás nedotkne. Já tam vlastně nejsem, jsem neviditelná, a proto tady nejsem, i když mne vidíte. Když by na mě z hmotné fáze někdo zaútočil, tak se mne vůbec nedotkne, protože boží tělo to ví. Já všechny lidi miluji a ani nikoho neposuzuji a nekritizuji nikoho ani nemám vůči nikomu negativní emoce, tehdy nejsem takzvaně zasažitelná z hmotné složky. To je záležitostí celku božího těla, to tělo ví, že tam nebudu, to tělo pracuje a chrání mě.

Nedávno jsme se obrovsky smáli se svým mužem a teď to trochu přeženu, tak se neděste, já jsem taková a chci, abyste to viděli v praxi. My jsme se spolu bavili a on říká: „Já jsem obrovsky vděčný za ten tvůj optimismus, protože jsem fakt nezažil za těch patnáct let, co se známe, že bys někdy mluvila pesimisticky.“ A já říkám: „No, zrovna nedávno mi skočila do hlavy taková absurdní věc. Představ si, kdyby někdo přišel na těch přednáškách, zvedl se a namířil na mě pistoli.“ On říká. „To mě zajímá. No, to mi řekni, co bys udělala?“ Já bych se začala smát, já bych se fakt začala smát. Já bych řekla tomu člověku, vlastně jemu ani ne, spíš vám bych řekla: „Tak teď se dívejte, co je na tom dobrého,“ kdyby se to stalo. „Já vám ukážu, když se to bude mít stát, jak se krásně a s radostí odchází na druhou stranu.“ Víte i napadání druhého člověka se dá ustát v klidu, kdyby třeba někdo přišel, ale to není možné. Já jsem schopná skutečně vám ukázat v tu chvíli, jak se chovat. Což by bylo zase dobré z hlediska učebního, a i proto se to nestane. Jsou věci, které Bůh ví seshora, to znamená, že nedovolí, aby se to dělo. Navíc tady skutečně ani nejsem.

Po dobu, co jste poslouchali, se ve vás rozmotávaly určité věci. Občas vidím nad vámi, jak ty klubíčka se tam táhnou, protože tím se očišťujete od iluze hmotného světa. Zase zapomenete, prosím vás. Zůstane ve vás víc, než když jste sem ale přišli. Někomu to trvá týden, někomu dva dny někomu půl roku. Zase pak začnete, ale hlavně praxe je pro vás závazná, praxe žití, že vše je dobré, vám otevře trvale třetí oko. To, že budete mít načteno a informace všechny zpracované, neznamená nic, musíte se podle toho chovat. A to se nyní dít bude. Je to ještě více hektické, než byl rok 2012, protože teď si

potřebujete ověřit v praxi všechny ty věci, abyste se dostali od hmoty a abyste ovládali hmotu. Veškerou hmotu světa, neboť vy jste skutečný Bůh, stejný Bůh jako ve všech bytostech vedle vás. Tím, že druhé lidi neodmítnete a situaci neodmítnete, se stanete konatelem všeho dění vůči vám. Skutečnou realitu běžně člověk nemůže jinak pochopit. To nejde ani.

Zkuste si představit včera, jak jsme seděli v té naší restauraci. Tam bylo, dejme tomu, dvacet stolečků, uvědomte si, že každý ten stoleček mluvil o něčem jiném. Tam se řešila jiná realita a každý člověk viděl ten svět jinak, podle situace v rodině, podle financí, podle všech věcí, který ten člověk vnímá. To je celý Bůh. Proto nemáte šanci absolutně vidět skutečnou realitu, která se tady odehrává, ví to pouze Božství ve vás. Bůh je ten, co se přichází učit přes vaše prožitky, vy to vlastně de facto umožňujete vašemu Božství ve vás. Když odporujete, tak ještě on vás musí, vlastně vaše realita vás musí posunovat tam, aby potom došlo k dalšímu odporu. Aby konečně jste zažili ten nepodpor. Abyste to přijali. Tehdy všechno odpadne, a tím to skončí, zažijete obrovský uspokojení.

Skutečně přijde nádherný pocit svobody, protože se ničeho pak nebojíte. Nyní tady je velké množství různých skupin, které přicházejí z různých pozor i ještě jakoby těch půldimenzí, někteří to ovládají. Nedávno jsem dostala e-mail od jedné ženy, která se bojí těchto lidí, to je jedno, nebojte se, máte všechno ve svých rukách. Uvědomte si, že sklídíte, protože jste vším, co tady je. Sklízíte jenom dopady všech svých činů. Kdybyste se jich ještě báli, tak ještě pomáháte egoismu. Nečtěte takové věci, je zbytečné bloumat někde po internetu a shánět takové informace. I ty vás ohromně rozruší, odbourat strach je pro vás důležité. Oni jsou také důležití proto, aby se to nabídlo lidem na stříbrném tácu. Ego vás vyzkouší stoprocentně, to si pište. Ale máte všechno ve svých rukách jedině tehdy, když sami skutečně budete absolutně morální. Někdy vás Božství vyzkouší, že budete vypadat jako darebáci. A vy musíte vypadat jako darebáci, protože jedna z největších zkoušek je mít čisté svědomí, ale vědět, že neudělám s tím nic a že ten vnější svět to tak vidí, i toto musíte přijmout.

Nesmí vám to vadit. Zkrátka všechno, co k vám přichází, byste měli vidět pozitivně, to znamená neodporovat. Tím nevydáváte žádnou negativní energii a to znamená, že žádnou neskldíte. Nemůžou na vás dosáhnout ani bytosti, které tady byly a jsou, protože na vás tam mají energetický uzávěr. Jste chráněni skutečně jenom svým chováním. Jakmile máte ještě ale rezervu ve strachu, tak tam skutečně ještě je oddělenost. Pak se chráníte. Zkuste si představit pocit strachu, že jste jako zavřená, že se jako zabalíte a cíháte, odkud to přijde. To je vlastně pocit oddělenosti buňky vůči celku. Ne, já se ničeho nebojím a není skutečně čeho se bát, protože vím, že za mnou nejsou skutečně žádné energetické mrtvoly. A to zůstává potom všechno v té třetí dimenzi.

Ve svých tělíčkách tady chodíte a každý z vás už má informace k prožití toho či onoho. A už když jste se narodili, váš bod B byl nastavený buď do 3D konečné, nebo do 5D. Jakákoliv vaše snaha urychlit vývoj je nesmyslná. Teď ke konci roku se zavírala brána, a to bylo také stanovené, samozřejmě. Ale vy to máte už také stanovené od narození. Jestliže se budu honem snažit a budu nespokojená, už mám nastaveno jasně, že tou bránou se nedostanu, byť byste byli hodně duchovně daleko. A naopak člověk, který ví,

co má ještě zádrhelů, ale je spokojený s tím, jaký je, tak ten tam může být. Ano, Bůh nezná hřích v božském skutečném světě. Neexistuje pojem hříchu, to vám tady vštěpuje egoismus, který tady mluví do hmoty. Tady pod tou hranicí mluví ten, který je iluzí a je samozřejmě ve spolupráci s Nadjá. Zkuste si představit, že byste někomu třeba i nechtěně ublížili. Když si budu dělat výčitky, že jsem to udělal, je zbytečné, já se můžu omluvit. Může mi to být „líto“, ale ne tak, že bych brečel. Ne, pro mne to byla dobrá zkušenost, protože už to víckrát neudělám. Já jsem to musel prožít, protože pokud by to nebylo v pozicích, abyste to udělali, tak by vás to mrzelo. Takže jsem rád, že jsem to zažil. Ale můžu se tomu druhému člověku omluvit a zase on může být nastavený tak, že třeba neumí odpouštět. A pozor, ať umí nebo neumí, to je jeho záležitost. Já jsem se omluvil.

Já jsem teď zažila zvláštní věc, když je člověk přítomen nebo není přítomen. Já si to uvědomuji potom, když bych třeba i ublížila, to může kdokoliv, protože Božství je jenom jedno. Já jsem tady vyprávěla kdysi dávno příběh se svým manželem. Když s kýmkoliv večer promluvíš, a to se, prosím vás, týká i lidí zemřelých. Ti vaši mrtví vás slyší a je blbostí si vyčítat: „Jé, já mu to nestihla říct.“ To je nesmysl, oni jsou energie. Uvědomte si, že i ve vašem těle se děje to samé. Buňka, která tady odumře, odumře její tělíčko neboli schránka a odchází do energetických fází vlastně našich zásob. My jsme sto procent energie. To znamená, že ona je vy, byť je vedle vašeho těla, jenom ji nevidíte svýma očima. Až budete mít vyšší smysly, uvidíte i jiné záležitosti, ke kterým prorostete, ale budete vědět, že nemáte být oddělení od nikoho. Všechno je jenom energie, která se prolíná. Stále víc jste citlivější, vy půjdete po ulici a budete cítit třeba i negativní myšlenky druhých lidí. Nebojte se toho, to není vaše. Vaše nejsou ani ty vaše myšlenky. Natož ty jejich. Uvědomte si, že máme společné Ego. A ono furt vysílá, to znamená, že podle vašeho přijímače v levé hemisféře to jenom chytáte. To znamená, že vy se nebojíte, vy se nezlobíte, on se za vás zlobí ten nahoře, proto jste vedení jako marionety. Proto on to má tak zmáklé.

Nicméně v tuto dobu pro určitou část lidstva měly přijít informace. Ukazovali mi v roce 1999 starou bibli, kdysi dávno napsanou, kde bylo napsáno, že pata čisté ženy rozdrtila hlavu hada. Ano, je to stav Krista, jsem v Kristu, to znamená, že mám ukřižovaný egoismus. Ukřižovala jsem Ego a přišla jsem přinést informace, které se týkají vašeho osvobození. Hada je symbolem Satana neboli egoismu. A pozor, Satan také chce vaší vysvobození z hmoty, on se také raduje, což vy nevnímáte, samozřejmě. On ví, že čas postoupí, on se raduje z vašich prožitků a slouží otci právě na to obrovské prozkoušení. A kdybyste měli někde jen trošku zádrhel, tak vás nemůže pustit a je to skutečně ve vašem zájmu. Vy byste se tam nemohli dostat, vy byste vlastně porušili kontinuitu vývojových fází Božství. A to nejde. Tak vidíte, že to všechno je pouze nastavené v programu i ty informace, které přichází a i ten, který přijímá. Nebo nepřijímá, a pak to já jako jedinec přecházím. Vždycky jenom stoupnu a otevřu se. Vy vidíte Ivu, ale Iva to neříká. To říká někdo za mě. Já jenom přinesu tělo, nic jiného neudělám pro vás. Také proto tam není pocit studu. Ten, kdo mluví, je Nadjá, tady není žádný zádrhel a co si naberete, je zase vaše záležitost. To už bych vás blokovala, kdybych to do vás tlačila nebo se snažila. Ne, stejně nemůže někdo pochopit víc, než na co je v tu chvíli připraven.

Zkuste si představit, že dneska něco nepřijmete, ale třeba za měsíc vám to docvakne, až se stane nějaká událost nebo uslyšíte znova tuto přednášku v telefonu nebo někde jinde natočenou a budou tam podobné věci a najednou vám to dojde. Protože vy si nastrádáte zase další zkušenosti, dejme tomu, dvou tří měsíců. To je strašně důležité vědět. Ta praxe, která je nastavená ve vašem životě té hmoty, je připravená i na okamžiky, které pochopíte. Když ještě byste měli někde v sobě odmítání to pochopit a svou vůlí byste prosazovali, že to nemůže být pravda a můžete posunout svůj vývoj v čase, to vám zdemoluje tělo. Ten boj. Tady se musíte učit i respektu, protože druhé buňky mají také právo se vyvíjet. Ony vám to jakoby tím tělem komplikují, ale je to tak nastavené. Vy to potřebujete vidět.

Já jsem měla u sebe na podzim vloni jednoho pána z Ústí, který měl kdysi dávno vztah s holčinou. To bylo zvláštní. Chodili spolu, pak se rozešli, on se oženil, ona se vdala, oba měli rodiny. Pak se rozvedli a znovu se k sobě dostali. A paradoxně on už byl hluboce duchovní a ona ne. Absolutně neduchovní, a navíc dcera generála, byla velmi logická. Tam byl řád, dirigovala vlastně všechno a on ji tlačil do té duchovnosti, proto měl zdemolovaná kolena, jak drtil tu paní, aby do toho duchovna došla. Ale tudy cesta nevede. On tedy vše pochopil, já mu říkám: „Podívej se, zkus povolit, kolena tě bolet nebudou. Nech ji to prožít, ty jí upíráš tu zkušenost. Hrneš ji svými informacemi, ale kdybys ji nechal, tak budeš v pohodě a ona si nabije kušnu, protože tady proběhne výuková fáze. Ty jsi vlastně paradoxně překážkou k tomu, aby ona pochopila.“ Vy nemáte nikomu překážet. Já jsem doma jen navodila informace pro holky a holky si to vzaly nebo to nevezly, obojí bylo dobré. To jsem se ještě mohla bavit, když to nevezly, protože pak se věci děly a ony pochopily konečně, že to bylo jinak. Někdy se dějí věci, kdy musíte konat jakoby proti tomu.

Já vám budu vyprávět ještě příběh mojí Lucky. Jak ty příběhy Lucky se mi derou do pusy, i když by to eventuálně nechtěla, nicméně to potřebujete slyšet. Je to pro vás velmi důležité. Asi dva měsíce zpátky občas ji vidím svítit na Skype, ona obrovsky pracuje, tak ji nechci rušit, jenom tam pustím srdíčko nebo úsměv nebo zamávám a najednou se chytila. Hodila mi tam: „Mami, já jsem na tebe včera hrozně myslela,“ a to mi bylo jasné, že se něco dělo. Já říkám: „Copak, copak, děťátko?“ - „Mami, já si myslím, že bys udělala to samé jako já.“ A pak mi vyprávěla. Můj zeť je báječný člověk a dělá u policie, ale u takové té sociální, oni se starají o bezdomovce, ví, kde, kdo jak žije, aby měli jídlo a aby měli v zimě střechu nad hlavou. A mají ty obvody ve Versailles zmapované. A on přivedl domů sedmnáctiletého chlapce z Mali, kde je válka na severu Afriky. Tam pár dětí skočilo na nějakou lodičku a dostaly se na moře a zachránily se. Pozor, tu Francii dohání karma minulostní, protože vlastně všechny ty státy, jak Anglie nebo Francie, demolovaly kolonizátorstvem ostatní země a dneska je to dohnalo. Protože oni tam donutili to obyvatelstvo, aby se naučili jejich řeč a dneska ta řeč je obrovská ztráta bariéry, pozor uprchlíci táhnou do té země a jsou tam velkou přítěží. Vidíte, jak to i stát dožene, takovou jednotku velikou, která sklízí minulé konání.

A ten chlapec přišel domů s Aureliem. Lucka byla doma a má dvě malé děti, dva kluky a domácnost vede výborně. Ona je obrovsky schopná. Dala tomu chlapci najíst, nechala ho vykoupat, ale řekla: „Tady spát ale nebude.“ Dala mu deky, nechala ho

vyspat v autě. A teď pozor, Aurelien a kluci: „Ty jsi zlá. Ty nemáš srdce!“ Ona trpěla a já vám ukážu, proč se to dělo. Za prvé můj zeť je úžasný člověk, ale ještě se chce před kluky vytáhnout svými činy. Tam je egoismus, chce být skvělý před druhými. Mně jako člověku je jedno, co si o mně, kdo myslí, protože vím, že já jsem zodpovědná svému Božství, to znamená svým úmyslům vevnitř. A nemusím nikomu vysvětlovat, co jsem myslela, jak jsem myslela. Já vím, že konám dobře. To byste se umluvili celý život a utrápili, že si o vás někdo něco myslí. Ne, to taky je závislost ještě na hmotě, a to on ještě trochu má. A moje dcera zase, kdyby jakoby před kluky blbě vypadala, má pocit, že udělala něco špatně. Tam byly dva důvody. Můj zeť podlehl egoismu, že před těmi kluky řekl: „My ho tady necháme vyspat,“ ale pozor, ona zareagovala skutečně dobře. Zareagovala výborně, protože vy nikdy nevíte, toho člověka neznáte. Ona mu dala najíst, nechala ho vykoupat, dala mu deky a dala ho do auta. A říkala, jsem jí: „Vždyť jsi to udělala dobře, co je ti?“ - „Já jsem nespala, já měla strach, že v tom autě umrzne.“ Já jsem jí říkala: „Tak jsi blbá nebo co? Venku by to měl o moc horší, ty jsi mu dala deky, dala jsi mu najíst, dala jsi mu teplé nápoje, neboj se, on přežije.“ - „Já jsem ale nespala vůbec.“ Já jsem jí na to řekla: „To už je tvoje záležitost, ale hlavně Ego.“ - „Kluci se na mě koukají, a hlavně Aurelien chodí po bytě, že jsem bezcitná.“ Ale já říkám: „Ty nikdy nevíš, co ten člověk udělá, tam může přijít egoismus, může něco ukrást, může na něj někdo přijít. Může se strhnout dramatická scéna. Zkrátka ty máš za povinnost chránit i tu rodinu. Absolutně s tebou souhlasím.“ Protože, prosím vás, Bůh je zlatá střední cesta.

Ptala se: „Proč se mi to vlastně děje?“ - „Děje se ti to proto, že ti ještě vadí, že tě kluci odsuzují. Nemělo by ti to vadit. Víš o tom vevnitř, že jsi udělala dobře. Že jsi chránila i je.“ Ona jim to tedy řekla: „Já mám za povinnost vás chránit.“ Ale měli takové ty ironický úsměvy, jim už taky bude čtrnáct a půl, s nimi už cloumá puberta. A já říkám: „A teď jsi v práci, zkoncentruj se. Když ti to bude jedno, co si o tobě myslí, uvidíš, že bude všechno doma jinak. Protože to je to, co jsi měla pochopit.“ A ona zase mne umí poslechnout. Druhý den mi napsala: „Mami, já přišla domů, doma uvařeno. Aurelien: Lucinko sem, Lucinko tam.“ Protože když ona to pochopila, propojila se s tím Božstvím a on začal mít pocit, že fakt přestřelil. A věděl vevnitř, že to bylo vlastně kvůli němu, to byl ten důvod a nezasloužil si to. A možná se také mohlo stát, že pak zjistil, co ten kluk dělá, protože ho pak odvedl na tu stanici a druhý den viděl jeho chování. Takže mohl vidět ještě něco víc. To už samozřejmě nepřiznal, že jo. To jsou různé varianty, které tam můžou proběhnout. Tam došlo k tomu narovnání. On to chtěl zamazat tím, že uvařil a byl na ní hodný. Vidíte to, jak to proběhne, ale když to nepochopíte, znovu se to bude opakovat. To jsou takový jemný nuance. Ne, vám má být jedno úplně všechno, když máte čistý svědomí a čistý úmysl. To stačí. Zkuste si probrat všechny nuance, nezáleží na tom, jak vás lidé vidí. Vy jste zodpovědní jenom této energii. A když to pochopíte, tak vás ani nikdo nebude odsuzovat za cokoliv, co uděláte.

Věřte mi, já jsem nezažila nějaký konkrétní i negativní odsudek. Byť by se určitě děly. Když poprvé se objevily přednášky na video, v šesté části vysvětluji, že každý máme bod odchodu. A nějaký pán pod to napsal: „To je sionistka, ta schvaluje smrt. A říká to dobře, bacha na ni.“ Jak jsem na to koukala, tak jsem věděla, že to není pravda, a pak to odpadne, už to nikdy neuvídíte. A jednou, to jsem řešila s Danem Hrabalem, to bylo

krásné, protože on se pídil po všech přednáškách, které se přestaly natáčet. A já říkám: „Dane, nejde to, už v létě jsem se budila s tím, že ten Otec si nepřeje, aby se natáčelo.“ Ono se to skutečně stalo samo, já jsem přijela tenkrát do Starých Křečan a neřekli mi, že budou natáčet. Tam se natočilo asi jen šest hodin, protože nebylo moc času. A to byly jen základní informace, co se mohlo dovědět nejširší množství lidí. Další informace už široká veřejnost nesmí slyšet, jenom vy, které to oslovilo a kteří jste se přitáhli. Protože oni nejsou schopni pochopit víc, a navíc by se zablokovali. A Dan se zlobil, říkal: „Ivanko, ale to je divný.“ On to nechtěl pochopit. Nicméně za hodinu jsem dostala smsku, byla jsem u počítače a on mi tam napsal, že jsem moudrá. A přišel e-mail: „Ty jsi měla pravdu.“ A pod tou zlínskou přednáškou napsal nějaký pán a za něco mě odsoudil. Za výrok o Kristu. A ten Dan mi píše, jak mu to pěkně zahřálo trojku. „Tak to vidíš Dane, tobě, který tomu rozumíš. Co ten pán, chudák, vidíš to? On za to nemůže.“ - „Máš pravdu.“ Tak jsem se s ním domluvila, že budou nahrávány audio přednášky alespoň jako jemnější ohlédnutí praxe, protože to je pro vás velmi důležité. A když mi napíšete, já vám dám jeho e-mail a on vám to pošle. Jsou tam nahrávky z prosince, z Prahy, z Boskovic, ze Znojma, z Třebíče, z Příbrami. Kdybyste chtěli, jsou jenom poslechově, napište na: dan.hrabal@gmail.com. Dan vám to pošle, on je takový posel, navíc si ověřil, jak je to pro ty lidi těžké.

Já je miluji stejně jako vás, ano, je jedno, jestli jste tady první život nebo poslední. Je ve vás stejný Bůh, jako v každém jiném člověku. Jde o to, aby Božství skutečně citlivě vnímalo respekt k tomu celku, aby se to na ně nevalilo, aby se zbytečně ti lidé nezablokovali. To je důvod, proč se nenatáčí. Ze začátku lidé byli vyděšení. Na krátký čas se i ztratily ty nahrávky, já tomu, prosím vás, nerozumím. Víte, každý z nás je tady kvůli něčemu jinému, já dneska nevím vůbec nic. Jestli jste si všimli, tak i vy jste se životem procpali se svými dovednostmi, které dneska už třeba nemáte, ale máte jiné. A já jsem také uměla spoustu věcí, který ze mne odpadly, když se mi otevřely tyto informace, starší dovednosti jsou už pro mne nepodstatné. Ty už využívat nebudu. Vedle vás se pak vždycky objeví někdo, kdo vám s tím pomůže, tak vy pak máte kam sáhnout. Nechci urazit. To je skutečná realita, jenom abych vás rozesmála. Možná si na to vzpomenete, až na vás bude nějaká hmota řvát někde v obchodě. Snad to pomůže v porovnání se skutečnou realitou. Jenom aby vám ta hmota nedala do čumáku.

Dotaz: Co je příčinou onemocnění štítné žlázy?

Ivanka: Je to vždycky nějaký zádrhel v komunikaci. Štítná žláza oživuje neboli projevuje životnost nebo neživotnost vaší páté čakry, která symbolizuje komunikaci vás jako jedince, odděleného veškerenstva. A pozor, ono to má hodně věcí, které jsou jakoby ukryté pod tím, protože vy si musíte uvědomit, že i když si nepřipadáte jako hmota, tak komunikujete jako jedinec, který nějak vypadá, který se nějak jmenuje. To znamená, že musíte mluvit na druhé lidi. V jakém stylu mluvíte, samozřejmě v takovém stylu komunikujete. Za prvé by to mělo být láskyplné, mělo by to být soucitné, protože když cítíte z mluvy cit, už vás ani nenapadne si prostě jen rejpnout. Váš úmysl rejpnout do někoho jazykem je už váš vlastní zápis. Hmota symbolizovaná v levém laloku, to je směrem do hmotného světa. Když třeba rejpnete do tatínka, do dědečka nebo do manžela, pak je to pravá strana, pravý lalok. Ten zase symbolizuje vaší duchovní

komunikaci, protože vy to ani nevíte, vy jste to, co oživuje to vaše tělo. A pokud byste v hlavě posuzovali někoho, nemusíte to říct ani nahlas, nebo kritizovali něco, tehdy vaše Božství přivírá de facto tu bránu a vy se nemůžete fakticky sjednotit. Ne, ten člověk dělá to, co musí, co vám slíbil ve vašem společném programu. Protože my tvoříme skutečně jedno tělo, kde ty buňky v nevědomosti spolu bojují, byť tou komunikací, ono je jedno, v jaké úrovni.

Na první úrovni bojujete posudkem, že druhý člověk je špatný, to není pravda, on je pro vás dobrý, když ho tam máte. A na druhý úrovni bojujete pocitem, že vám něco vadí nebo situace. Na třetí úrovni bojujete zlostí nebo se přivírá brána na třetí čakře tím, že třeba tělem nereagujete, ale máte pocit, že jste hrnutí. Vy sice ustoupíte druhému člověku, ale nechcete. A tlak toho odmítnutí také uzavírá čakru. Tam není srovnaná ještě moc. Čtyřka jsou lítosti a nenávisti. Pětka je právě to posuzování a kritizování, takže vyvarujte se posuzovat. Stačí i pocit. Ten člověk dělá to, co umí. Kdyby uměl líp, dělal by to.

Víte, já jsem zažila jednou, je to asi dva tři roky zpátky, takové zvláštní sezení. To už jsem prodávala šperky, ještě nebyly přednášky. A jednou mě děvčata z Trnova pozvaly na vánoční nebo mikulášský sezení, ono to bylo někdy kolem Mikuláše. Měly dárečky, takové malé ozdoby. Daly jsme si dort a občerstvení, ony si prohlížely šperky a někdo si koupil a někdo si nekoupil. Ale znala mě tam jenom jedna z nich, ty ostatní nevěděly, co dělám. Já jsem nikdy nemluvila před lidmi, co dělám, to nejde, nemůžu přece mluvit na každého, já jsem tam přišla prodávat šperky. Ženská, která má kufr a prodává šperky, tečka. A všechny ty ženské, které tam byly, byly už fajn. Já vycítím tu hladinu. A byla tam jedna, která přišla tenkrát z Kanady, ona tam žila dlouhá léta a přistěhovala se zpátky. Bylo vidět, že je hodně morálně daleko. Oni se sem vrátili kvůli její mamince, která velmi onemocněla před pár lety. A ona se o ní starala, než zemřela, a pak se rozhodli, že tady zůstanou. Měla už hodně srovnaný myšlení. Já strašně ráda pozoruju ty lidi, nicméně najednou začala vyprávět, jak byla někde v bance a tam se dva lidi nebo tři lidi nějak příšerně chovali a už si nepamatuju jak. A teď pozor, nemusíte druhým lidem domlouvat, stačí, když se nepřidáte. Všechny ženy, které tam byly, začaly kritizovat: „No jo, některý lidi se neumí chovat,“ a teď to spustilo a já jsem mlčela. Ony si vystačily, to bylo brebentění, a najednou ta paní z Kanady se otočila a říká mi: „To jsme ostudy, že jo?“ Ona vycítila, že ve mně ten odsudek není. A uvědomila si to. Kdybych se k nim přidala, nevěděla by to. To bylo silné prožití toho, že to je zbytečné. A já jsem říkala: „Ne, nejste, tak to tak vidíte...“, ale ona říkala: „A je to zbytečný, to jsem chtěla říct.“

Dotaz: Prosím tě, jak reagovat, když někdo kritizuje a nadává?

Já vždycky tomu člověku řeknu: „Stojí ti to za to se rozčilovat?“ Ten člověk to zkrátka udělal, buď ti to bude jedno, smíříš se s tím, že takový je, nebo víte, když se nepřidáte, tak těm lidem to dojde, že se dá nereagovat. Oni to dělají vlastně ze zvyku, předtím nikdy nic podobného neviděli a de facto ten jejich pohled si bude vážit toho, že vy to umíte. A třeba jim obrovsky pomůžete, oni k tomu fakticky ještě nedošli.

A tam najednou všechno to brebentění zmlklo a bylo čisto. A šlo se dál. Vy se učíte skutečně i tím, že předvádíte jiným lidem věci. Kolikrát se vám stanou příhody, které nemusíte už jako člověk zažít, ale musí to vidět někdo další. Já si pamatuji, jak jsem šla jednou k Jarušce pro otisky, a tam je obrovská chodba a hodně doktorů, stomatologů tam má ordinace. Vedle dveří seděl pán a začal tak nevrle bruchet a mě došlo, že já vlastně předbíhám, on nevěděl, že já tam pracuju. Tak mu říkám: „Já vím, vy si myslíte, že předbíhám, ale já pro ně dělám.“ - „To by mohl říct každý.“ Napřed jsem si říkala, že mi je to jedno, tak jsem se chtěla tomu, ale pak mi došlo, že tam sedělo asi sedm lidí. My jsme jim zahráli vlastně s tím pánem divadlo. Já tedy vědomě, pán nevědomě, ale to bylo něco tak úžasného. Já říkám: „Tak už se nemračte.“ Ona najednou otevřela dveře, já jsem zalezla dovnitř a vyjdu ven s těmi otisky. Pán ještě říká: „Nemám rád ženský.“ Mně to připomnělo toho Šmoulu, jak tam byl takový protiva. Já jsem mu ještě řekla, že se na něj nezlobím. Pak jsem odešla, řekla jsem všem: „Na shledanou“ i jemu. Načež za hodinu jsem byla ve městě, nakupovala jsem. A za hodinu mi volali znova z ordinace z té polikliniky, abych se vrátila, že mají ještě jedny otisky. Na poliklinice je taková široká cesta a parčík. On vycházel teprve z té polikliniky a z dálky na mě mával a smál se. Já mu říkám: „Jé, už vám nevadím?“ - „Ne, vy jste nějaká jiná.“

Vy pak skutečně tu hmotu zvládnete. Ale kolikrát se to skutečně stane, ne kvůli vám, ale kvůli tomu okolí, protože vy se skutečně učíte ve skupinách a je jedno, jakou roli v tom okamžiku vlastně ztvárňujete. Hrajete ji vždycky pro sebe i pro ty druhé, to je důležité vědět.

Ještě štítná žláza, a to vám budu vyprávět. Abyste věděli, jaký zázraky se dějí, protože teď jsou hotoví lékaři z mojí mladší dcery. Ta, co tady vytváří ty šperky, je skutečně anděl, ona má tak obrovské srdce, že si myslím, že ho má ještě větší než já. Pochybuje o tom, ale já ne. Nicméně je teď na tom docela zdravotně špatně, protože je obrovsky zatížená, tři děti porodila a tři roky odkojila, do toho pracuje od rána do večera, ona nikdy nepřestala pracovat. A teď ještě vyrábí šperky, aby byly peníze na přemístění se a aby se mohl ten projekt dokončit. A štítná žláza je mimochodem zodpovědná za rezervy organismu. Několik měsíců velkého zatížení zvládnete, ale pak už ne, pak se to začne jakoby bortit.

Po Silvestru se jí udělalo hrozně špatně, a když jsme byly spolu na Skype, tak mi říká: „Mami, sáhni si na mne“ a měla ohromný zápis na duchovní straně pětky, to je štítná žláza. Já říkám: „Pěťo, kde jsi to tam sebrala?“ My jsme se dopátraly, že tři roky zpátky se odehrála taková rozepře mezi ní a mojí starší dcerou a jejich tatínkem. A teď pozor, co řeknu, Lucinka měla na otce vždycky kritický pohled, takže sama to dělala. Ano, vám se to nezdá, ale co odsuzujete, tak sami máte, je to vždycky v nabídce genomu, protože ten člověk tam tu nabídku má. Ona je super holka, opravdu, ale já jsem jí tenkrát varovala: „Lucí, neměla bys tátu kritizovat, uvědom si, že je to tvůj otec a neměla bys dělat takové závěry.“ A ona mi napsala smsku: „Nezastávej se ho, on to potřebuje jako koza drbání.“ Tak jsem viděla, že se musím stáhnout. Smíte poradit, že ne, ale ten člověk si zapíše karmu. Smíte jenom poradit a pak musíte čekat. Opravdu došlo k dramatu a tenkrát se do toho právě ta moje mladší dcera zapojila, protože má ráda otce a má ráda i sestru, velmi se mají rádi. Tak se jí snažila usměrnit, a ta Pěťo tenkrát

podlehla. Ona fakt dost klesla pocitem komunikačním, dopadlo to ale dobře, protože ona jí řekla, že ví, že to neumí, že jí má ráda, a jestli si má zadělat na nějaké nepříjemnosti, ať si zadělá. A ono to tak skutečně dopadlo. Ale už je to vše v pořádku, smířili se, a ta Pěťa to musela respektovat, ta to věděla, řekla: „Lucí, já tě respektuju,“ ale prožila si útok komunikační.

Ale pozor, co se děje dneska. Je to čtrnáct dní na to a teď dobře poslouchejte, doktoři v Miláně jsou z toho hotoví, to ještě nikdy nezažili. Její tělo bojuje autoimunitně proti štítné žláze. Ta štítná žláza vůbec nepracuje jako by zakrněla v pravé straně, přesto vyrábí hormony. Má chronický zánět štítné žlázy, která by neměla vyrábět hormony, ale ona je vyrábí, to nikdo neví jak. Ona věří, že se z toho dostane, protože její tělo vlastně autoimunitně milovalo tu sestru, ale zaútočila tou žlázou. Útočila vlastně tím kanálem, tou pětčkou. A to tělo to ví a vlastně sama ta láska se snaží zmobilizovat. Tělo si vytváří hormon, ona by měla tloustnout, ale je jak nitěnka. Vůbec nikdo si s tím nevěděl rady, systémy hodnot těch hormonů vůbec neodpovídají tomu, co se v tom těle děje. A i ta Pěťa to potřebovala, teď jsme se o tom bavili. Vy smíte vynadat druhému člověku, ale jenom jako na divadle. S obrovskou láskou. Ale ona už to prožila. Tam už prožila takovou tu hranici, kdy chtěla zatlačit, protože ji obrovsky milovala, tak chtěla zatlačit nátlakem, ale to už si nesmíte dovolit. Ne, nesmíte to prožít, vy jste prožitek, vy jste energie Boha. Později se jí to srovnalo a bude to trvat rok, možná dva, vše se doladí, pak máte šanci se z toho dostat, nesmíte se zdemolovat.

První fáze na pětce u štítné žlázy je komunikace, mluvení. Pak je ještě druhá fáze, protože žijete ve svých domečcích, ale neříkám, že musíte všichni mluvit, ale musíte i poslouchat. Takže druhá polovina komunikace záleží na vašich uších. Pozor, když nechcete slyšet druhého člověka, máte zablokované levé ucho, když nechcete slyšet téma, o kterém se povídá, třeba se mluví o mých dětech, to nechci poslouchat, ne, ne, ne, tak máte pravé ucho. Vy máte rádi slyšet všechno, protože tady jde o vaši komunikaci, spojení se světem, abyste věděli, co se v druhém člověku odehrává, jak se projevuje, musíte ho poslouchat. Ale je to pouze informace pro vás a dobrá informace, i kdyby téma nebo povídání kohokoliv bylo jakékoliv, vy smíte cítit jenom soucit. Když agresivně komunikuje, on si to sklídí, ale pro vás je důležitá informace, která přichází, abyste se mohli postavit té informaci. Ale nechtít to slyšet, tak máte vy problém v odebrání informací přes ušní systém. Když mluvím, mluvím sama k sobě. Nezapomeňte, na kohokoliv promluvíte, tak mluvíte sami k sobě. Stejný Bůh jako je ve vaší schránce, je ve schránce kohokoliv druhého, vy mluvíte skutečně sami k sobě. A abyste se dočkali láskyplného chování druhých lidí k vám na komunikační úrovni, musíte zkousnout cokoliv, aniž byste to komentovali jazykem. Tady vidíte, že už ta cesta je zpětná.

Poslední dobou mám zvláštní stavy, hlavně večer. Ale dnes slyším hlasy a někdy vidím věci, které nastanou, pokud se dostanu do této fáze, tak vím, jak ta věc dopadne, a tak to řeším.

Dotaz: Jinak, dopadne to dobře, ale stejně to vede k ukončení života, co s tím?

Ivanka: Podívejte se, nikdo z nás nesmí projevit egoismus. Ten egoismus je prosazením toho, že to vezmu do svých vlastních rukou. Samozřejmě existují fáze, kdy ten člověk, pokud má spáchat sebevraždu, tak ji spáchá, protože Nadjá ví, že přišel konec. Ale vy sama, pokud jste se k takové hranici sem dopátrala, tak si na svůj život nesmíte sáhnout, protože i vy sama jste hmota. Je jedno, jestli ukončíte život druhému člověku nebo sobě, je to stejný čin, je to převzetí vůle člověka, že to teď udělá. Váš život vám nepatří, patří té vyšší bytosti. Našeptávání k takovému rozhodnutí je zbytečné poslouchat, to není vaše, rozhodně je to akt, kdy jste emocionálně slabí, a to se vám vrátí v dalším pokračování. Když člověk odejde ze své vlastní vůle, okamžitě po průchodu na druhou stranu ví, že udělal egoistický zápis, a ten bude muset v budoucnosti opakovat. Tak si nekomplikujte zbytečně život a neberte tyto věci do svých vlastních rukou, je to velmi ožehavé. Už víte, že myšlenky vám nepatří, nicméně v určité fázi, a to i ve fázi magické, v průběhu životů i vy budete na krátkou dobu vidět to, co se stane, jak se to stane, jak to vyřešíte, ale je to někdy z důvodu prozkoušení.

Míla Tomášová vždycky říkala: „Pane Bože, seber mi to, já se znám.“ To Ego vám to tam hází, abyste si přivlastňovali bůhvíjaké zázračné věci, nedělejte to, zbavte se toho, jde to jednoduše. Protože nikdy nevíte, kdy by vás napadlo toho nějakým způsobem zneužít nebo využít, a to už je váš obrovský zápis, prosazování vůle neboli egoismu neboli magie a tu magii a těžko a hodně silně skutečně zaplatíte. Víte, jsou tady mnozí, kteří jsou obrovsky nadaní a čistí. A přesto stačí jedno slovo a spadnete zase o schod níž. Znáám chlapce, kterému je dneska čtyřicet a je ohromně daleko, nicméně měl celý život velké problémy s ženami, on se do dneška neoženil, nemá děti. Už si začal se spoustou žen, které měly malá miminka, chtěl dělat dobrého tátu, nikdy to nedopadlo, protože vždycky před koncem vztahu, při rozchodu, se ozvala nějaká kritika. Naposledy tu ženu ani neměl vedle sebe, jenom v hlavě ji zkritizoval, teď znovu se to stalo na konci roku. Dokonce už necítí ani bolest ani lítost, říká: „No jo, já vždycky jsem úplně na dně a když přeskočím do mysticismu, tak je mi dobře, já vím, že je to všechno správné. Musím říct, ona je taková potvora...“ Tou kritikou si nastavil zase úkol do dalšího života, to nesmíte zkrátka, to je odsouzení, pozor, ona je jeho program, on si zvolil tuto holčičku, která se najednou neuměla rozhodnout a vrátila se k původnímu partnerovi, se kterým měla dítě. Já říkám: „Ty máš být šťastný, že ona ještě jednou zkusí ten vztah, když je tam dítě. Byť by ti slibovala, ty máš být nestranný, máš být nad věcí a tehdy už nikoho takového nepotkáš.“

A vidíte, je to jenom jedna jediná věc, jinak všechny čakry ovládal. Vy musíte umět konkrétně všechny čakry do jedné, jakmile jednu neumíte, tak se nemůžete vymanit z duality. Nemůžete vplout do jednoty, protože ještě pořád máte někde nějakou závadu, něco odmítáte, nemáte odmítat vůbec nic. Já vždycky vidím, jak se jakoby zatřese vzduch, to vždycky udělá trrrr a je to tady. Ne, ani špatné slovo si ten člověk nesmí vůči druhému dovolit, to je právě posuzování a ten člověk to pak sám nevidí. Ne, pro něj to byla úžasná zkušenost a musel ji mít.

Víte, můžete důvěřovat, důvěřujte všem lidem, to vás čistí, ale prověřujte si, protože oni mají Ega. Vy prověřujete ne je, ale jejich egoismy, které tam mohou nastat, takže neposlouchejte tady ty hlasy, neposlouchejte to, k čemu vás nabádají, to není vaše, vaše myšlenky nejsou vaše. Vy jste stav bez myšlenek, Bůh nemyslí, Bůh vnímá a žije.

Dotaz: Jak lze jednoduše vysvětlit, co je jednota?

Ivanka: Jednota je to, že na kohokoliv se tady podíváte, víte, že je stejný Bůh jako vy a že činí všechny věci správně, jak má. Tím pádem soucítíte s konáním druhého člověka a souhlasíte s ním, protože víte, že on se učí. Tady neodporujete, jste skutečně všichni za jedno a tehdy činíte tím přijetím, pokorou. Tím jste splynuli do pocitu jednoho těla. Ano, vy jste skutečně jednotní, i když to zatím nevíte a máte ještě uzávěry na nějaké čakře, tak se k tomu ještě nedostanete, ale tady k tomu máte všichni velmi blízko. Jinak by vám bylo špatně, kdybyste mě poslouchal. A už si neumíte představit, že byste třeba jen myšlenkou jinému člověku ublížili, protože vy byste okamžitě pocítili zápis karmy, což je pro vás pocit zoufalství, nepřijetí. A neexistuje člověk, který by vám mohl ublížit, jediný, kdo vám ubližuje, jste vy sami. Právě tím, že si zapíšete karmu, a to je ten pocit, který přijde, když někomu ublížíte. A to budete pořád víc a víc pociťovat, je to pro vás velmi důležité. Navíc vysvětlím, kdy se naopak nemůže nic stát. Zkuste si představit, že jste absolutně čistí a nemáte žádný zápis karmy, tehdy, kdyby druhý člověk vedle vás chtěl nějak urazit nebo podrazit, tím že nemáte karmu, jste absolutně bez posudku, co on dělá, jak to dělá, jak se chová. Vy ho obrovsky milujete jako sami sebe, slyšíte to. Tehdy jeho Bůh vevnitř je stejný ve vás. Ten váš niterný prostor vám poradí, spolupracuj nebo nepřijmi to chování nebo jednání. Jste varováni. Vaše čistota vás varuje, protože nemáte v tomto směru karmu, protože kdybyste jí měli, tak byste to přehlídli a ten člověk by vám to mohl udělat. Vidíte, je to ve vás. Člověk, který nemá karmu, tak se nemůže dočkat. Jediný, koho byste se měli „bát“, je vlastní egoismus. Vždycky jsem říkala, že když budete egoisté a někdo vás praští po hlavě, tak to nebyla ruka toho člověka, na kterého byste si eventuálně stěžovali, ale byl to váš zápis karmy, ten dopad jste dneska sklidili. Tak vidíte, vy se máte paradoxně radovat, za jakoukoli negativní věc, protože vám vybijí karmu. A v tom okamžiku, kdy se to stane, to máte přijmout bez jediné odmítavé emoce, abyste další karmu nezapsali.

Jakmile dočistíte všechny zápisy, já už jsem to vysvětlovala na základních přednáškách, je období, kdy pak se před druhými musíte stavět jako úplní pitomci. Oni dnes mají jinou pravdu, takže vás nikdy nemůžou ti lidé pochopit. Nenechte se vytočit přes Ego druhého člověka, který by se snažil tlačit vás k nějaké revanši, to by vás poškodilo a vy už byste cítili ve stavu obrovský čistoty, že už byste to neměli dělat. Ale zase, když se vám podaří to udělat, nemějte žádné výčitky, protože byste se zablokovali, že jste to udělali. Ne, to bylo naposledy, už to neudělám. Stejně Nadjá ví, kde máte rezervu. A třeba ještě potřebujete poslední zkušenost, kterou si musíte prožít, abyste už věděli, že to už tedy nikdy ne. To stačí. Tak to je jednota, ale moc krátké to nebylo, co?

Dotaz: Ivanko, stává se, že mi hlavou proběhne kritická nebo hodnotící myšlenka, ale bez prožitku odsouzení, je to špatné?

Ivanka: Proším vás, nic není špatné! To je dobře, že se ptáte, to je důležitá otázka. Už jsem vám řekla, že vám myšlenky nepatří, tato hladina totiž reprezentuje myšlení, vidíte to? Hladina egoismu. Máte na to dvě čidla, jedno jsou vásány, to, co ještě nemáte zpracováno v duchovní sekci, a druhá je vaše levá hemisféra, která tam má sídlo vašeho egoismu. Toto čidlo odečítá určitou hrubost vibrací. Máme společného Boha a máte i společné Ego, tady vidíte to společné Ego, tato čára odděluje celý hmotný svět a tam se pohybují vaše myšlenky. A protože každý jste vývojem někde jinde, už jste něco odložili a něco ne, takže to Ego vysílá tady na všechny bytosti ve hmotě. Ale vy už něco máte zpracováno podle vásán a něco ne. To, co nemáte, je vaše, myslíte si, že to je vaše, protože to dobře slyšíte. Třeba když půjdete po ulici, vedle vás je člověk, který slyší svoje vysílání. Vy už jste v hladině, kdy už jste schopní ho tolik nevnímat. Neposlouchejte, není to vaše, pozor, Ego je obrovsky mazané a už jenom, kdybyste si mysleli, že jste špatní, když se to tam ozve, tak už vás má. Vám to nepatří, vždyť vy jste Bůh. Vy jste láska, soucítění se vším, co existuje. Všechno, co se tam odehrává odmítavého, negativního je vaší iluzí.

Praxe je taková, když se vám něco takového ozve, tak to ignorujte, nedohadujte se s tím. Když se s tím dohadujete, už vás má zase, protože on se rád hádá a dobře se hádá. On je geniální. Začne být vaším přítelem až tehdy, kdy skutečně už vás neopije rohlíkem a už jej neposlechnete. A i on má radost z toho, že zase propustil někoho čistého směrem nahoru, je to pouze iluze oddělenosti, on pouze slouží a hlídá bránu, to je všechno. Takže když se to tam ozve, ignorovat, neposlouchat. Já jsem vyprávěla, že když jsem byla malý dítě, tak mne jednou maminka fakt nespravedlivě potrestala, poslala mě na hanbu, dostala jsem nářez. A řekla mi: "A teď běž a zavři za sebou dveře a přijdeš, až tě zavolám." A já jsem byla dítě, které moc chtělo sourozence. Maminka můj porod skoro nepřežila, já jsem pro ni byla obrovské energetické sousto, ona dlouho rodila, po porodu jí slezly všechny vlasy a narostly jí bílé. To bylo příšerné období pro ni a ta moje maminka je zlatá, a pozor, já jsem nedávno viděla její reliéf, ona přišla jenom kvůli mně, láska moje veliká. Takže vidíte to, každý z nás má nějaký úděl, který vlastně tady musíme splnit, je to naše poslání. A ať se chováme pozitivně nebo negativně, je to jedno, vždycky je to dobré, protože to je všechno nastaveno v plánu osudu. A je to obrovský dar pro každého.

A važte si toho, že se to děje, všechno skutečně stojí za to a všechno je dobré. Nebrečte, to je důležité, když vám to tam projde. Já jsem se tenkrát opřela o ty dveře a teď jsem si říkala, co budu dělat? Protože byt byl tak uklizený a pro mě nádherná odměna byla, když jsem mohla jít mezi děti, ale já jsem nemohla, já jsem tam byla zavřená. Já jsem koukala po té místnosti, co tam budu dělat a najednou se ve mně ozvalo, že si přeju, aby ta maminka zemřela, když je tak nespravedlivá. Já jsem zažila obrovský šok, protože jsem do sebe koukala a viděla jsem, že to já si nemůžu absolutně myslet, to není moje. I to bylo nastavené, tak velký diametrální rozdíl toho, co jsem o sobě věděla, protože kdyby to nebylo tak obrovské, tak bych nezjistila, že to není moje. Já jsem od té doby věděla, že je ve mně něco, co za mě mluví a snaží se za mě vydávat a snaží se

mnou manipulovat. Stačí, když neposlechnete. „To není moje, to já si nikdy nepřiju!“ Nehádejte se s ním, ono by vás dovedlo ukecat. Je mazané, takže jenom ignorovat, neposlouchat a ani si nedělejte výčitky, protože tehdy by už měl vaši druhou čakru, když byste si sama sobě vyčítala, pokud se to ve vás ozve. Ne, to není zapotřebí, nic se tady neděje náhodně, vy jenom plavete prostřednictvím společného egoismu a společného vědomí.

Dotaz: Neustále se v knihách uvádí, najdete, kdo jste a co jste, prosím o vysvětlení, jak to je?

Ivanka: Obrázek nám to krásně nastaví. Základní přednášky, tam je dopodrobna vlastně vysvětleno vaše jáství. Já se k tomu vrátím tím, že já jsem začala hledat v období, kdy mi zemřel tatínek. On najednou zmizel z mého života. Za prvé jsem o tom věděla, že zemře, což bylo šokující pro mne, že s tím nic neudělám. Ono k tomu skutečně za dva roky došlo, a dokonce jsem byla u zápisu, kdy si můj tatínek tu rakovinu zapsal, a já jsem nemohla dělat vůbec nic. Bylo to v období, kdy jsem nesměla mluvit, on by mne v tu dobu ještě nepochopil. Zkuste si představit, že bych to předvedla před deseti lety, vy byste mne všichni poslali do Boskovic za katr, nikdo by mi nerozuměl. Pozor, i já jsem byla zpomalená. Představte si, že jsem byla deset let vegetariánem, všechno se mi rozjelo, všechno jsem vnímala, viděla. Nicméně pak mi sami seshora řekli v roce 2001, že mám jíst maso, nicméně jednou v budoucnosti to ode mne odpadne samo. Ale nikdy mi nechtěli říct, proč. Ani mě to nezajímá, ale tři měsíce zpátky mi to sami řekli. Já bych vám utekla, vy byste mi nerozuměli. Oni mě drželi vlastně záměrně v úrovni vibrace, kdy jsem nebyla ještě v hladině, kdy byste mi mohli rozumět. Takže v mé vlastní budoucnosti to vegetariánství přijde, až to bude v hladině, kdy už to tělo budu opouštět pomalinku, planetu a všechno. To je jedno, my to máme všechno stejně nastavené. Rozhodně, když už se bavíme o tom vegetariánství, věřte mi, že je všechno skutečně jinak. Já se tedy vrátím k tomu, protože to souvisí s tím dotazem.

Tehdy jsem stála nad smrtelnou postelí mého tatínka, odešel a já jsem věděla, že on někde je. A že ho najdu, jen jsem nevěděla, kde ho mám hledat. Tehdy jsem začala číst. Vždycky taková událost je ve vašich osudech naplánovaná. Ať je to smrt partnera, rodiče, dítěte nebo kohokoliv, máte to naplánované v osudu, aby to s vámi zatřáslo. Bytost, která s vámi žila, má ten odchod přesně naplánovaný v době, kdy váš plán rozvoje začínajícího obrovského nástupu duchovnosti přichází. Je jedno, co se tam děje v tom osudu, jako je ztráta někoho bližního. A já jsem začala skutečně číst a oni mi vždycky říkali, že jsem sestra v Kristu, ani nejsem pokřtěná v tomto životě. Víte, já jsem byla pokřtěná vlastní duchovností, to jsem si sebou přinesla. Nemusíte být skutečně pokřtěni, církve tady byly nastaveny v hladině egoismu, kdy jednotlivé církevní organizace mezi sebou bojují o toho svého Boha a o ty své správné názory. To jsou nesmysly. Ale zevnitř má každá ta církev pravou a skutečnou podstatu, ale zvenku už je to zastřené. Dál už to skutečně nevede, má se to všechno ztratit z planety v budoucích desetiletích. Tady už se prožijete do stavu Boha bez válek.

Jak jsem začala číst a pomalu zjišťovat, ať jsem sáhla na cokoliv, po buddhismu, po křesťanství nebo po čemkoliv jiném, že se tam mluví o stejných věcech, akorát se jinak nazývají. Začalo mě to ohromně bavit, já jsem znala cestu zpátky a četla jsem i věci, kterým jsem nerozuměla. A tam byly i názvy božstev, který jsou v Indii a já jsem tomu rozuměla. A já jsem nevěděla, proč tomu rozumím. Začalo mi docvakávat, že skutečně to Božství je jenom jedno a že je nesmyslný takový ten vnější souboj hmoty, která se o to pře. A že všechno skutečně je tak, jak má být, a budeme to respektovat. Našla jsem Boha a našla jsem sebe, kdo jsem a našla jsem i mého tátu, on skutečně přišel za nějakou dobu, co zemřel, on mi přišel popřát ke čtyřicátým narozeninám. Okamžik, na který nikdy nezapomenu. Protože nahoře, když se sem chtějí jakoby vloudit, nikdy netrefí čas, tak on se seknul, o dva týdny přišel dřív. Já si pamatuji, když už měl do mého života přijít můj skutečný muž, já jsem se ráno posadila na posteli, ten den jsem měla jet do Prahy a věděla jsem, že teď potkám někoho, na koho čekám celý život.

Pozor, ta moje hlavička lidská si myslela, že když jedu do Safiny, někoho potkám. Já jsem jezdila normálně v poledne domů, ale já jsem ještě ve tři hodiny bloumala po Praze a hledala jsem, kde, kdo na mne čeká, jak blbec. A pak jsem tedy sedla do auta, byla jsem taková rozladěná, on tam nečekal. Něco se mi zdálo, to není možný. Nicméně za 14 dní, když jsme se potom skutečně setkali, to jsme si asi dvacet minut povídali, to bylo neuvěřitelný. A najednou jsem si vzpomněla na ten okamžik, na to znamení, jak jsem se v noci probudila a já jsem věděla, že někoho potkám, to jsi ty. Vidíte to, ale bylo to o ty dva týdny posunuté, protože oni vám to nahoře řeknou hned, ale trefit se tady v tom čase, to je velice složitý. Ten můj táta také přišel o dva týdny dřív, a to bylo krásné. Se zesnulými se můžete setkávat vlastně na poloviční cestě v astrální rovině. A já jsem tenkrát přijela od mého muže, Lucinka byla těhotná s Giovannim, bylo jí hodně špatně a lehla si v ložnici. A jak jsem přijela, tak jsem si vzala budíka a lehla jsem si vedle ní. A najednou se otevřely dveře a šel můj táta ke mně a říká: „Holčičko moje zlatá, já ti přeju všechno nejlepší ke čtyřicátým narozeninám, konečně ti je čtyřicet. Konečně ti je čtyřicet,“ protože oni nahoře věděli, že ve čtyřiceti začnu jakoby.

A teď pozor, jak jsem byla v tom těle, tak jsem byla jakoby povytažená, půlkou těla jsem koukala do toho astrálu a to tělo ještě se hýbalo, já jsem byla jak po mrtvici, já dělala „tatííí“. Trásl mi rukou a já jsem se strašně pak lekla, bála jsem se, jestli ta Lucka se vzbudí, ale ta to prospala. To bylo k neuvěření. Mně tak tlouklo srdce, to bylo krásné. A vy potom uvidíte úplně všechno. Dokud jste pod hladinou egoismu, nenajdete Boha, nenajdete sebe, protože vy jste ten Bůh. Nenajdete druhé lidi, kteří tady s vámi žili, protože vy se k nim dostanete pouze tehdy, když svoji iluzi oddělenosti rozpustíte. A skutečně hledáme sebe. Vy, Bůh, jste vším, jakmile přijmete všechno ve svém okolí.

Ivanka: Co je na tom pravdy, že do deseti let nebudou peníze, bude se platit jen kartami?

Ivanka: Tak pozor, peníze už vlastně dneska nejsou, když to vezmeme kolem a kolem, tak to nemá žádnou hodnotu. Ne, nebudou vůbec, zapomeňte na nějaké karty. Nebudou ani karty ani pomyslné peníze. Dneska se už stejně operuje s pomyslnými čísly, nicméně, všechno se bortí, protože vše je pod rouškou egoismu. A egoismu,

prosím vás, podléhá všechno i ekonomické zákony. Oni nám ukazovali, že peníze jsou vlastně energie vašeho života, což nevnímáte. Když Otec ví, že máte někam jít, tam máte něco koupit a je to v plánu vašeho života, tak ty peníze vám někde přijdou. Vy vůbec nevíte, že máte nastavené všechny věci dopředu, vy si vlastně nemáte dělat starosti. Ale je tady využito peněžních systémů na prozkoušení, jestli by lidé uměli ještě druhého okrást, to jsou jejich ty prostředky, ale pozor. Lidé neznají zákonitosti. Tak jako vaše tělo roznáší přes krev živiny, které napřed vlastně sníte, a každá buňka má vlastně jiný přísun živin, tak přesně se to děje tady. Ano, jak nahoře, tak dole. Pro svůj život máte přesně nastavené peníze, protože kdybyste jich měli víc, dělali byste blbosti, když byste jich měli méně, tak zase vás to trápí. Vy si potřebujete prožít scénář, který jste si navolili. A k tomu máte samozřejmě i finanční možnosti.

Zkuste si představit situaci, kdybych já měla obrovské množství peněz, tak bych to těm dětem na ten statek dala. Já bych nejedla po přednáškách. Protože bychom to nepotřebovali, ale zase vy byste se nedozvěděli a vy se potřebujete dovyvinout. Tak je to všechno úžasné. Všechno je na správném místě. A i ty moje děti se potřebují v tom vypatlat. Paolo musí přestat mít obrovský strach, jestli uživí tři děti a manželku. A ještě jde do jiné země a nemá tam práci, jsou různé varianty. On velice postupuje, odhodil se od spousty věcí za těch dvanáct let nebo skoro třináct let, co se s Petruškou znají. Nedávno mluvil s nějakým kamarádem, se kterým jeli autem a říkal: „Maty já jsem úplně jiný člověk, když vidím, co jsem dělal před dvanácti lety, já se tak stydím.“ Italové mají tohle. Všimli jste si? Každý národ má nějaké společné rysy. Tady jsou kladné i záporné vlastnosti těch národů, já je vidím jako orgány. Mají společné vlastnosti, který tam jsou nastavené. Když se tam narodíte jako Bohové, tak jste si zvolili to místo, protože zrovna tady tu povahovou vlastnost jste si potřebovali prožít. Všechno je skutečně správné tak, jak to je. To je hrozně důležité.

Vracím se k penězům, já ráda odbíhám, tak na mě klidně křikněte. Ano, peníze nebudou, peníze tady jsou právě pro prozkoušení třetí dimenze. Lidé o ně bojují, bojí se o ně, nenávidějí se, to jsou všechno věci, které nemusíte dělat. Já sama jsem byla prozkoušená. Já jsem věděla, že v manželství jsem udělala velkou spoustu věcí proto, aby se nerozpadlo, ale když už potom to nešlo dál, tak jsem se rozhodla rozvést, přestože jsem věděla, že budu úplně na hranici velké bídy. Když už jsem nemohla změnit vztah, tak jsem si říkala: „Budu hrozně chudá, ale budu spokojená. A budu šťastná.“ Uplynul čas, samozřejmě holky rostly a začalo to přes moji maminku, ona je nejbližší. A přes mého druhého partnera, ten Jirka občas přišel a říká: „Ty hele, ta Jana mi už několikrát zvedala výživné, co platím na holky, tak bys taky možná měla požádat o zvýšení.“ Já jsem odmítla, ale mně to nestačilo ani na školní obědy u holek, ale mně to bylo jedno. Já jsem věděla, že to bylo moje rozhodnutí a že nebudu zasahovat. To poškodí pak vztah dětí a táty. Nebo obráceně, toho táty k těm dětem, tam může cokoliv proběhnout. Ale hlavně setkávat se znova zbytečně a dohadovat se kvůli něčemu je zbytečné. Já jsem totiž znala ty peněžní podmínky, že na svůj život dostanete přesně ty peníze, jak máte. To, co se na venek rozroste s takovou tou bublinou nehezkých věcí, proto ty peníze tady dneska jsou na prozkoušení. Jestliže ale člověk zruší tuto hladinu egoismu, která vás odděluje od celku, a stanete se vším, tak ty peníze už nemusí existovat. Není důvod, proč by existovaly. Bude jiný systém. Trošku jsem to zahlédla,

ale jenom velice matně, ale určitě s tím někdo přijde, jakmile k tomu bude přizpůsobený nějaký člověk, přes kterého Bůh ten nápad pošle.

Zkuste si představit, jak by se změnilo bytí v tom, když bychom neměli dostat zaplacenou a lidé by dělali jenom s obrovskou láskou to, co by měli dělat. Třeba v politice. Kolik lidí by z té politiky odpadlo, kdyby z toho nic nekáplo. Dělali by to jenom lidé, kteří by to dělali z lásky pro národ. A ti by to dělali z čistoty, samozřejmě. To je obrovský, tady si představte, když budete spravedliví, uděláme si takovou zkoušku. To znamená, když jsme celek, když jsme stát, dejme tomu, tak všechno, co ten stát vyprodukuje, tak bychom rozdělili rovným dílem na všechny stejně. To by nemuselo být reprezentované penězi, to by mohlo být reprezentované produkty, který bychom vytvořili. Každý by dostal svůj poměrný díl nebo lépe řečeno nárok na ten díl, který byste nemuseli mít. Vám by stačilo, že letos si vezmu někde domeček, dostanu domeček, tam budu bydlet. Ale nepotřebujete mít domeček každý rok. Samozřejmě, to už bude stát bez Ega, zkuste si představit, dneska říct lidem: „Běžte si nabrat do obchodu, kolik potřebujete.“ Kolik by si přinesli domů, to by nešlo. Egoistický člověk to nemůže pochopit. Ten se bude zahrabávat na zahrádce a ve sklepě a já nevím kde ještě a nikomu nic nedá. Ale když už byste věděli, tak dobře, já si dneska sáhnu do nějaký pomyslný částky, tak příští rok budu mít eventuálně míň a uskromním se, ale budu jíst to, co potřebuji, pít to, co potřebuji, obleču se, mám jenom to, co potřebuji, to stačí.

Víte, to má nesmírné dopady, zkuste si představit, jak toto učení funguje ve vašich zdravotních problémech. Pokud něco odbouráte, okamžitě se rozvážete a uzdravíte se. Ano, víra tvá tě uzdraví, to není, že budete věřit, teď se uzdravím, teď se uzdravím a uzdravíte se, ne. Víra je to, co přednáším na základních přednáškách. To znamená, že se budu chovat morálně ke všem buňkám těla, až budu spravedlivá, já neonemocním. Víte, kolik prostředků by zůstalo najednou k dispozici, dneska to nejde. Farmaceutické firmy i zdravotnictví kalkuluje s tím, že ten člověk je nemocný, to je dobře, že je vlastně nemocný. Co by dělal můj obvodník, já jsem ho viděla dvakrát, a to jsem byla píchat tetanovku. On by ze mne umřel hladu, chudák. Paradoxní je, že správný lékař by měl být ohodnocený proto, jak má prázdnou kartotéku, kolik má zdravých lidí. A ne tím, aby se živil tím, že je odměňovaný za to, kolik úkonů má. Je to všechno postavené na tu hmotnou stranu. Vše je překroucené. Ale všechno se změní, jakmile se lidé začnou uzdravovat sami. A oni se začnou uzdravovat, jakmile začnou pracovat. Ti, kteří to neumí, tak dál budou pokračovat v té 3D rovině a tam to bude pokračovat směrem jakoby zpětně. Přerodí se zpětně do ryb. Tady jde o pokračování v 5D, to znamená světa, který budete reprezentovat i vy, co jste schopni toto slyšet.

Všechno se obrovsky změní. Kdyby se uvolnily všechny peníze, tak byste měli všichni všechno, nikdo by neměl hlad, nikdo by neměl problém. Dneska třeba potřebuji dva metráky cihel, tak si je půjdu vzít a postavím si obydlí a bude sloužit určitému prospěchu. To všechno zkrátka bude, ale ten systém se musí nejdřív změnit a bude určitě spravedlivý. Já jsem souhlasila dřív s názorem, ale nemohla jsem to předtím říkat samozřejmě na veřejnosti, že myšlenka komunismu byla správná, jenže přišla v době, kdy nebyl, kdo by ji realizoval. Nemůže to udělat člověk, který chce, má Ego a začne si cpát zase do svých kapes. Jako to bylo tenkrát u feudálů, když se to stalo

v Rusku. Tam to skočilo v Rusku z buržoazie do socialismu, to nešlo zkrátka. Tady se vlastně dělalo to samé, protože to Ego obrovsky chce. A když už nechce peníze, tak chce moc a chce rozhodovat a chce vládnout a třást druhými, to jsou samé sviňárny. Jo. To jsou věci, které zkrátka nezvládáte s Egem, tady musí být absolutně dokonalá spravedlnost. Skutečně nikdo není výš a nikdo není níž, jste všichni stejní a hrajete roli jednoho dokonalého těla. Takže skutečně v 5D peníze zaniknou a nebudou existovat ani pomyslně.

Dotaz: Říkala jste, že se uzavřela 31.3.brána do 5D, lidé, co se posunuli do 5D jsou si toho vědomi, nebo se to bude dít postupně?

Ivanka: Ano, bude se to dít postupně. Vy jste byli tak načatí, už když jste se narodili, každý má ten bod B nastavený. Platí to, co jste v tu chvíli, když opouštíte své tělo, tu schránku. A už to máte nastavené. Naopak kdybyste se hodně snažili, to je nespokojenost. Nesouhlasíte, když se vydáváte dovnitř. Ale i to by bylo nastavené ve vašem osudu, takže si žijte ten svůj osud tak, jak máte. Máte tam připravené všechny spoluhráče, je to jako na divadle, je to krásný stav. Shakespeare byl nádherná bytost, já vždycky na přednášku chci vzít báseň od něj a zapomenu. Jednou v noci mě navštívil, to bylo v roce 1999, a napsal mi báseň. Já jsem takový typ, neználek, který by nic nenapsal. Já neumím absolutně rýmovat. To je tak krásná báseň, já ji někdy možná někde uveřejním, protože on byl opravdu obrovská duše. On pořád jakoby existuje, jeho část funguje. On to napsal tehdy v rozsahu asi 16 ti slok. On byl vlastně řezník a musel to být ohromný člověk, protože jenom přes obyčejné lidi, obyčejné duše prochází ryzost božská. Všichni lidé, kteří něco výjimečného vymysleli pro planetu, byli obyčejní, třeba Einstein. Ti všichni věděli, že jim ty informace chodí od Božství. Že to není v nich, že jim to pouze bylo ukázáno. Tak vidíte, jak ten egoismus vás svazuje. Vy máte být jenom přijímač, prázdná nádoba.

Já jsem vždycky říkala, že v té hlavě mám úplný hovno. Nic nic. Já jsem i zvláště byla nastavená v dětství, kdy jsem cítila, že to je divné, mně chyběla citlivost. Všichni se někam hnali, něco chtěli, Jediné, co jsem cítila v tom dětství bylo, když jsem seděla na patníku a čekala jsem na kamarádku, co se vždycky hrozně loudala s jídlem, tak jsem zpozorovala, že mám něco krásného udělat, ale nevěděla jsem co. Jenom jsem věděla, že obrovsky ty lidi miluji a ti lidé to cítili. Já jsem otravovala kolemjdoucí, já jsem jim něco řekla, a to jsem byla úplně malinká. Neuměla jsem ublížit. To bylo něco, do čeho jsem musela být donucená a mně to pak pomohlo.

Já jsem u nás v ulici měla bratrance. A ten starší byl super a mladší byl zvláštní, ten Milánek. My jsme byli od sebe přesně o půl roku. Já byla obří dítě, já jsem takhle veliká od jedenácti let, dovedete si to přestavit? A všichni se na mě koukali jako na takové strašidlo, co se to narodilo, protože když je velký Duch, hormony pracují, já jsem se narodila jako dospělá. Moje tělo vyrostlo a pak se to naštěstí zastavilo. Hlavu jsem měla velkou jako nyní už v první třídě, to je šílenství a naši pak byli vyděšení trošku. On byl tedy drobeček ten Milánek a nevěděla jsem proč, ubližoval mi. Dneska už to vím, on mě potřeboval prozkoušet a byl výborný, třeba přišel a píchnul do mě nebo mi dal facku nebo do mne kopnul a utekl. Ale já jsem se na něj nikdy nezlobila, já jsem se jen tak

otočila, co mi dělá. A jednou nás hlídala moje babička, co bydlívála u nás v bytě, když jsem se narodila a dneska tam bydlím. Maminka maminky nás měla za úkol hlídat. A ona byla nemohoucí, jen seděla, kam ji posadili a ona nás tam měla hlídat. A měla tam být s námi. Já jsem seděla a hrála jsem si s panenkou a najednou ten Milan přišel a dal mi zezadu facku. Mě to bolelo, ale já jsem se zase otočila a nic. A najednou babička to viděla, zavolala si nás k sobě. Oba jsme přiběhli, tak jsem si říkala, ty jo, co bude. On byl proti mně takový utřinos. A babička mu vynadala, proč mi to dělá a teď mi říká: „A ty mu to nevrátíš?“ Já jsem nechtěl a ona říká: „Když mu to nevrátíš, já ti nařežu.“ Ty jo, to už jsem tedy věděla, že asi budu muset poslechnout, to nejde, Já jsem to nechtěla vidět, víte, v tom smyslu, že jsem si pamatovala asi takovou negativitu. Babička mi to přikázala, ten Milan tam stál, já jsem zavřela oči, rozmáchla se a uhodila jsem. Ozvalo se kviknutí. Mělo to úžasný dopad, protože předtím pořád provokoval, ale už se ke mně nepřiblížil víc jak na metr. Od té doby jsem měla pokoj. Ale bylo to nastavené, když už neumíš ublížit, stane se tohle.

Takže nebojte se, smíte i uhodit, ale musíte mít dobré úmysly. Dobře, půjde mi o život a vím, že musím přežít, mám dvě malé děti, tam jsou různé varianty, tak bum. Klidně ránu dejte, ale ne s úmyslem bojovat s tím člověkem, ale s úmyslem ho třeba zastrašit. Jenom do té jeho hmoty uhodit. Tehdy ten Bůh ví, že to neděláte pro sebe a že neútočíte. Jenom zkusím, jestli to zabere. Tady jste čistí, nemusíte se bát. Nic neberte křečovitě až dramaticky.

Dotaz: Poslední dobou, když jdu v noci na WC, cítím kolem sebe bytosti, někdy se mne zmocní strach, porad'te mi, jak to zvládnout?

Ivanka: Nebojte se prosím vás. Všechny dimenzní stavy jsou tu a prolínají se a byly tady vždycky. I když jste tenkrát nebyli ještě tak citliví, jsou tu vždycky a budou. Jenom dřív jste je necítili a neviděli. Někteří z vás je mohou i vidět i cítit. Věřte mi, že já jsem v tom směru byla prozkoušená. Já jsem odpočívala ve dvě, ve tři hodiny ráno v laborce. Mám laborku v suterénu, v přízemí spali moje děti a Jirka. V prvním patře maminka. A já dole do toho sklepa mám mříže na okýnkách, není možné tudy prolézt, do bytu také ne. Nicméně já jsem v ty dvě hodiny zapisovala práce, už jsem měla vyleštěno a uklízela jsem do pytlíku. A najednou jsem věděla, že za mnou někdo stojí, to bylo tak intenzivní, to poznáte. Už jste taky někdy zjistili, že máte pocit, že se na vás někdo dívá? A zvednete oči a fakt najdete, že tam někdo je. Jo, to je skutečně tak. Nebo cítíte, že tam nejste sami a pak zjistíte, že v té místnosti někdo je. Pak zjistíte, že máte už tak obrovský citění a ztotožnění s tím člověkem, že to cítíte.

Já jsem se prudce otočila a nikdo tam nebyl. Tak jsem prohledala sklep, šla jsem do bytu, kontrolovala jsem děti, Jirka už spal. Šla jsem dolů a zase, to se stalo. Uplynul krátký čas, my jsme byly s Petruškou, Lucka přijela na návštěvu, to byl druhý svátek vánoční, ale Lucinka odjížděla, protože se pak narodil Giovanni v roce 99. Tak jsme zašly na večeri do takové hezké teplické restaurace. Sedíme, čekáme na jídlo a za mnou bylo asi čtyřicet centimetrů ke stěně okno, to okno bylo zavřené. Vedle má nikdo, přede mnou seděla Petruška a pak tam byli hosté u stolů rozmístění a nikdo vedle nás nebyl. A najednou jsem zřetelně cítila, jak mě někdo pohladil přes celou tvář a ta Péťa: „Co

děláš?“ - „Ty Péťo, mě někdo pohladil.“ Oni to někdy vyzkouší, musíte to zažít, nebojte se toho, to vám říkám dopředu. Když přišli seshora, tak jsem se jich na to ptala, oni mi řekli, že když už je člověk hodně citlivý, musíte si sami vyzkoušet ten kontakt jakoby v roli dimenzní.

Teď se vám bude stávat, že budete vidět divné věci a budete vědět, že druzí je nevidí. To je mezi vaší vibrací a vibrací ostatních lidí, oni si dokáží snížit vibraci, takže vy je vidíte, ale ostatní ne. Je to záležitost kmitočtu. Vy to budete vědět, budete vnímat i telepatii, protože ve vašich úrovních, ve kterých se teď ocitáte, se pořád vyvíjíte, ale také se vám otevírají vyšší transcendentální čakry. Úžasné je, až se vám otevře desátá čakra, což je srdeční čakra vyššího systému, tehdy už jste živoucí Ježíš, už jste vlastně sestra nebo bratr v Kristu. To je strašně důležité, pak zažijete neuvěřitelné zázraky. Já jsem měla krásný zážitek. Vloni na jaře mi psala úžasná ženská, někdy poznáte člověka, kterého vidíte poprvé, a cítíte úžasnou blízkost, jako byste se znali dlouhá léta, to je její případ. Ona je violoncellistka, žije v Dánsku, je úžasná. My jsme dokonce stejně staré, ona je o třicet dní starší než já. A ona mi napsala, že slyšela přednášky a měla ohromné zážitky. My jsme si začaly psát a měla koncert v Teplicích 4. října minulého roku, pozvala mě i s maminkou. Pozor, to bylo velké doladění, to jsem dostala seshora obrovskou odměnu, protože moje maminka se mě celý život bála, teď už ne. Ale ještě tak před dvěma lety, přitom já jsem nikdy neudělala nic špatného. To bylo jenom takové nedorozumění těch věcí, co se kolem mě děje, a maminka vždycky vnímala odlišné hodnoty, teď už to je také jiné. Nicméně moje maminka na mě nebyla nikdy „pyšná“, já jsem to ani nechtěla, ale říkala: „To je blbost, co tam kecáš s těmi lidmi“, ale mně to bylo jedno. Teď už si to nemyslí. Představte si, že to se právě změnilo loni v tom říjnu, kdy ona hrála jako sólistka, v Teplicích máme obrovský těleso, nádherný orchestr symfonický, a byl pozvaný jeden slavný dirigent z Kanady, to byl její spolužák, té Míši. A ona tedy přijela s tím, že se v poledne sejdeme a vezme mě na oběd, že si budeme povídat. A co se dělo, my jsme seděli venku v říjnu na venkovním prostranství, všude přšelo, jenom na ten náš stůl nepřšelo. Ten číšník vždycky říkal: „Nejste mokrá?“ - „Ne, nám je dobře“, on nás snad desetkrát tahal dovnitř. My jsme tři hodiny kecali, ona tedy potom ještě odešla, měli zkoušku, že v sedm hodin máme s tou maminkou přijít. Ale co se stalo.

Abyste viděli, jak je Božství dokonalé. Dopoledne jsem dostal e-mail, přišlo mi od úplně cizího člověka, kterého neznám, jako dárek pro mě, video. A teď si pustím to video a tam se otevřela nádherná kytice žlutooranžových růží. K tomu zněla překrásná hudba a květy se rozvíjely. A bylo tam napsáno: „To je dárek pro tebe.“ To je hezké. Tak jsem to zavřela, schovala jsem to. Druhá věc byla, že já jsem v práci končila každý den o půlnoci, ale ten den nepřišla ani jedna práce. Tak jsem si myslela, že po koncertu půjdu ještě do laborky, ale ne, já jsem mohla odpočívat. Přišly jsme s maminkou na ten koncert, seděly jsme v první lavici. Maminka miluje koncerty. Rozhrnula se opona a Míša měla na sobě tyrkysovou barvu, ona měla tyrkysové šaty až na zem. Jak jsem uviděla tu tyrkysovou barvu, tam je takový podstavec a nebylo vidět tu konkrétní bytost, no, co se mi začalo dít s tělem. Za prvé se mi rychle roztočila srdeční čakra, to byla tak obrovská rychlost. A jeden lístek po druhém se pak začal rozvíjet, když se rozvila, dotočila, tak se mi to otevřelo na sedmičce, zase se to začalo odvíjet a otevřela

se mi desítka v době, kdy ona začala hrát. Já vůbec neznám noty. Z desítky šel obrovský proud energie a vytvořil takové kolo kolem čtyřky, šel na ni do srdce a z toho srdce hrály ty ruce. Ona měla zavřené oči, nekoukala vůbec do not. To bylo neuvěřitelné, co se dělo. Nikdo jiný to neviděl, ale ona to cítila a pak mi přišla říct: „Víš, že jsi to hrála ty?“ „Ne, to jsi hrála ty.“

Ale to nebylo všechno, ona tedy hrála jen první polovinu, druhou už hrál někdo jiný. A přinesli jí kytici pěti žlutooranžových růží, načež ona se uklonila, sešla z toho podia a teď kouká na mne a na maminku a říká mi: „Já teď nevím, já jsem je chtěla dát tobě, ale já je dám mamince.“ Já říkám: „Dej je mamince.“ Já jsem jí nemohla říct, že jsem ty samé růže dostala ráno. Poprvé moje maminka cítila takovou hrdost, tam bylo velké množství lidí, kteří patří mezi teplickou smetánku, což tedy moje maminka na to dá, já ne. To mi vůbec nic neříká. Nicméně to byl skutečně dar, kdy ta moje maminka měla poprvé ten dárek pro mne, že mohla na mě být tak jako lidsky pyšná. Pozor, tam nikdo nevěděl, kdo jsem, což bylo dobře pro mě, samozřejmě. Takže vidíte, každá bytost prožívá něco úplně jiného. Každý si odnesl to, co potřeboval. A ta Míša mi říká zase: „To jsi hrála ty, já jsem to zvenku viděla.“ To bylo neuvěřitelné, tady zažijete, že hraje fakt vy, aniž byste hráli vlastně. Je to kouzelné. Ona říká, že měla vždycky trému před koncertem a tehdy jí poprvé vůbec neprožívala. On hrál za ni vlastně ten Otec, hrál za ni.

Zapomeňte ne sebe, jakmile vsunete do jakékoliv činnosti vaše jméno a pocit, že to děláte vy, nevyjde to. Jakmile mi v laborce někdo řekl, že to je pro jeho strejdu nebo bráchu, tak jsem to mohla vyhodit. Pokud víc úsilí člověk vloží pro jednoho než pro ostatní, nevyplatí se to. Všechno má být správné stejně. Pro všechny stejně, ať je to Madla nebo Adéla nebo Eva, ať je to bezdomovec nebo prezident, to je to samé, je to ta samá buňka těla, která je na tom stejně. Pozorujte jen, nechte ho, ať činí. Jakmile úsilí vložíte víc, než je zdravo, tak se to jenom zkazí. Zní to blbě, co? Nebojte se, někdy si potřebujete jenom prožít pocit, jako že tam někdo je, nebojte se oni tady vždycky byli a jsou. A jsou to ti v neprojeveném světě, jak jsem vysvětlovala, když vaše buňky odumřou. To samé, když odcházíte vy z vašich těl. Tak de facto odložíte hmotu, ale vidíte na ty vaše příbuzné, vidíte na ty lidi, kteří vás obdařovali svojí přítomností nebo ne. Ovlažovali svojí přítomností, záleží na tom, nicméně můžete jim říct cokoli, oni ví, že jsou součástí celku. Kdokoli odsud odejde, zjistí po rozplynutí oddělenosti, že sám sobě všechno dělal. Víte, kdo vám ukrad pětikorunu z kapsy, co si u toho myslel, protože jste to vy sami, vaše stejné Božství. To je jednota. Já jsem byla u toho, když můj tatínek odcházel na druhou stranu, takový údiv, co měl v těch očích. On najednou viděl, že kouká na sebe. To bylo neuvěřitelné, co se dělo, takže to potom zjistí každý, že Bůh si sem přišel zahrát vaší roli a pak je spokojený, jak jste to zahráli.

Dotaz: Tady je ten samý dotaz, co to znamená, když se na konci března zavřela brána?

Ivanka: Vlastně nic, vůbec nic, protože to je věc, která je uzavřená jednak časově tady na planetě, nyní už jsme skutečně ve Vodnáři, teď už se ta brána zavřela. Víte, když končí jeden platonský měsíc, který má jiný úkol, tam se učí jiné věci a začíná další

platonský měsíc. A to jde retrográdně, to znamená, že by správně po vodnáři měl být beran, ale jde rak, je to nedotočením tady ve vesmíru, a proto je to retrográdně. Neděje se to tak, že něco končí a něco hned začne, ne, ono se to jakoby prolíná, jako když protnete prsty. Ryby slábly a posiloval je přísun energií, které jdou vlastně do vodnáře. A vy jste najednou začali vnímat tyto věci, podívejte se, jak ohromně začal nárůst duchovních pravd. To ještě nikdy nebylo, ani na konci 90tých let to nebylo. To začalo skutečně až po roce 2000, kdy se to začalo otevírat a mělo to obrovský boom. Nicméně vy tuto událost té brány každý máte zaznamenanou na vlastní cestě z bodu A do bodu B. Tak někdo to máte ve třiceti letech, někdo třeba v padesáti. Někdo v sedmdesáti. Někdo ve dvou letech, jak se tam dostane. A také je v podmínkách vašeho osudu nastaveno, co tady budete hrát a do jaké fáze ryb nebo vodnáře budete patřit. Takže to byla jenom taková informace, která vám pomáhá se orientovat. Nyní už jsme vlastně ve vodnáři, ten přerod byl vlastně časový pro planetu, ale ten přerod nemá nic dočinění s tím, v jakém stavu se tu pohybujete, protože ten váš osud si vlastně žijete tak, jak máte.

Dotaz: Když si léčíme nemoc, odmítáme tím karmické učení?

Ivanka: Ne ne ne, víte, je jasný, že když vás bude něco bolet, tak se budete snažit, aby vás to nebolelo. To je přirozená věc. Otázkou je to, když si léčíte jen tím, co máte k dispozici, tak je to dlouhé, bolestivé, ale hlavně vy jste neopravili nitro, vlastně z pohledů, důvodů, proč ta nemoc vznikla. A můžete si to sebou táhnout neopravené desetiletí, strašně dlouho, dokud nepochopíte, v čem je ten systém, což je vždycky na tom každém jednotlivci. Pak se můžete dopídit stavu, kdy okamžitě a rychle můžete zaznamenat pomoc.

Mně se teď dějí pomoci obrovsky, protože něco řeším, každý z nás něco řeší. Já řeším to, že hrozně moc cestuji a pracuji. Mám občas takový pocit, a teď dobře poslouchajte, že bych si chtěla odfrknout, ale to už je Ivy, to už ne. Když to tam proběhne, já hned vím, že to je blbost a hned řeknu: „Ne ne ne, já jsem si to vybrala.“ A pak se těším a děkuji. Teď jsem dva týdny nikde nebyla a už jsem vás postrádala. Ten život je naprosto správný. Nicméně ty prožitky, které tam byly, jsem měla zaplatit. Už jsem na podzim viděla, jak mi bliká moje pravá noha. Tlačilo mě to zezadu kolena. Ale nic jsem tam necítila, nicméně někdy v polovině listopadu mě vzbudila andělská ruka, jenom ruka byla vidět, taková štíhlá. Jak mi přesně v těch místech, přesně na té žíle nebo co to tam mám, jako by to jezdilo. To bylo tak příjemné, já říkám: „Jé, ty jsi hodnej.“ Nicméně já jsem se ráno vzbudila, stoupnu si a ten stín, který jsem tam vzadu viděla, tak mi sjel ke kotníku, to bylo tak příjemný. Poděkovala jsem, tak mi asi něco odpustili. Uplynulo 14 dní a já vyskočím ráno z postele. To jsem ještě chtěla jít pěšky na polikliniku a já vykřikla. Skočila jsem na tu nohu, a tak mě bolel ten kotník uvnitř nohy. Ještě mě napadlo, jestli není vymknutý. Prohlédla jsem to, žádný otok, nic, ale já jsem se ho nemohla ani zlehka dotknout, tak jsem dokulhala, vyčistila jsem si zuby a říkám si, že nemůžu jít pěšky, to nedojdu, musím autem. Když jsem vlezla do boty, ještě jsem se do ní vešla, protože je navlékací, ale nemohla jsem se toho kotníku ani dotknout. Říkám: „No musím.“ Vlezu do boty a nic. Tak jsem vyběhla, už nebyl čas, tak jsem fakt jela autem, nakoupila jsem, zapoměla jsem na nohu. A jak jsem přišla domů a svlíkla jsem

si tu nohu, nic mi nebylo, nic mě nebolelo. To je už odpuštění. Vidíte, když si to okamžitě uvědomíte, to vaše odmítnutí nebo nesouhlas. Pokud neodmítáte, co se děje, to Božství přijde samo seshora a samo vám pomůže, protože vy se neoddělíte. Protože už pracujete pro ně, tady je vám spousta věcí jakoby ulehčeno a ten Otec dělá za vás.

A teď vám řeknu důležitou informaci. Ten trénink je nutný, protože vy skutečně potom budete andělé tady na Zemi. Proto nesmíte odmítat nic ve vašem osudu, co se děje. A v posledních osudech už člověk sám pracuje rád pro blaho ostatních lidí, to je prolnutí na druhou stranu. To je ten pocit, kdy bylo řečeno: „Až budeš ten poslední, budeš ten první.“ To je práce ve prospěch ostatních, tak si klidně kurýrujte ty své nemoci, ale pozor, nezapomeňte, že to může být velice dlouhá a nekonečná práce. Vy musíte pochopit, proč to máte, protože nemoc vždycky je odmítnutí, vždycky. Něco chcete jinak na nějaké úrovni čakry.

Dotaz: Takže jediné, co je správné ovlivňovat je náš vnitřní postoj k dané situaci nebo i venku něco máme měnit?

Ivanka: Ta hmota poslouchá Ducha. Hmota má trošku jakoby časový dopad, vy to prožijete, uděláte si blok nepřijetí něčeho, načež ty dvířka se přivřou a vy nenaležete sebe, toho Boha do svého těla, ve kterém tady máte chodit. To znamená, že ta vaše vlastní bytost tam nemůže, proto tělo bolí. Pravda je taková, že nás nic bolet nesmí. Protože je balík, to nejste vy. Vás to nebolí, bolí to to tělo, který nevyživujete svojí přítomností, protože vy jste se tam jako Iva nebo Honza nepustili. Takže jenom, když přijmete, tak jste všichni nalití do svých tělíček a nic vás bolet nebude, proto máte být pokorní. Tím dostanete Boha na Zem, a to je vaše skutečná realita.

Dotaz: Pokud jsou egoismus a z něho pramenící negativní emoce špatné, tak odkud se berou? Jestli je to součást našeho těla fyzického, nejsou pro nás přirozené.

Ivanka: To je hladina, vidíte, tady je Duch, Bůh a ten se rozhodne zahrát si postavu toho člověka, budeme jí říkat x. Duch se ponoří do hmoty, krátký čas ví, že je Bůh, do té doby, než poprvé řekne já x, tehdy se stává x, to se blbě skloňuje. Od té doby ta postavička, která si říká x, začne hodnotit věci jako x, a tomu se říká iluze. A žije tady pod tou příkrývkou, která odděluje myšlení. A protože za léta vývoje vlastních těl x se vyvinul, něco odboural a něco ne, protože jemu zůstávají zkušenosti z minulých zrození do bedýnek, které se jmenují x, tehdy on už něco umí nebo neumí, ale on si musí projít a dokonale všechno odložit ve všech směrech. Až přestane vidět to zlo, hmota se oddělí a On na vás začne mluvit.

Nedávno mě rozesmála jedna paní, protože se ptala, jak začít komunikovat s Bohem. To je tak krásné. Uvědomte si, že napřed se po vás chce, abyste obrovsky soucítili se všemi lidmi. Tehdy na ně vysíláte jen soucit, protože oni dělají blbosti. Neprodukujete na ně negativní emoce, tím si neděláte karmu. Pozor, musí to být vy všichni, jakmile jednoho nebudete uctívat, tak to neplatí. Budete prozkoušení konáním těch druhých lidí i situací. A skutečně budete soucitní i s člověkem, který zuří, protože přišel třeba o stovku. To je jeho věc, ale ten člověk, proč bych ho měla odsoudit? Božství vás

prozkouší a když ví, že už milujete všechny lidi, pak jste nastavení na vysokou úroveň, tehdy začne ten Bůh mluvit přes ty druhé lidi. Já jsem třeba chtěla něco vědět a najednou chlap z vedlejšího baráku mi to řekl. Jak jsem nedávno vyprávěla. Pak se sjednotíte, vy jste skutečně všechno.

Já jsem byla nedávno ve Sparu a mám ráda tu kávu z automatů, to pseudokafe. Já jsem si tak vláčela ten svůj vozíček za sebou, dopila jsem to kafe a hledala jsem, kde to vyhodit. A tam nikde neměli žádný košík. Říkám si, že přece to nemůžu někde nechat. Tak jsem koukala a vidím najednou tři ženský, jak zavázely zboží do mrazáku. A měly takové vozítko a na tom různé krabice, to měly složené a kecaly mezi sebou. Tak jsem si stoupla a čekala jsem, až si mě všimnou. Čekám, až se jedna z nich otočí, protože jsem je nechtěla vyrušit. A najednou šel pán, tak pětáctýřicet. A jak byl vedle mě, tak utrousil: „Vyhodte to.“ Tak jsem to vyhodila do toho vozíku. To bylo skvělé, On vám pak odpoví vždycky. Nebo 29. prosince jsem zažila takovou věc, úplně neuvěřitelnou. Můj bývalý muž měl narozeniny 29. prosince a Lucka říká, že pojedeme do Hypernovy a koupíme nějaký dar. A tak jsme se všichni sebrali a jeli jsme. Tam vlezli všichni do Datartu, ten Datart je obrovský krám a všude byly samé regály. A všichni se rozprchli. Aurelien pryč a Lucka pryč, Giovanni pryč, ani jsem je neviděla, akorát vedle mne si Raffael začal hrát nějakou hru, tak jsem si stoupla vedle něj, že ho budu hlídat. Stojím vedle něj a abych se nenudila, tak koukám, byla puštěná nějaká televize, jak je tam prodávají a začali dávat nějakou krásnou anglickou pohádku, její děj se odehrával asi v 16 století. Bylo to hezké, tak chvilku koukám na tu pohádku a nejednou jsem zaregistrovala, že je mi blbě. Tak jsem se koukla do sebe a zjistila jsem, že mám obrovskou žízeň, ale až takovou, že bych tam asi omdlela. Takovou, jako bych byla dehydratovaná, tělo nepilo a najednou jsem si uvědomila, že je hrozné vedro, ale říkala jsem si, že toho kluka tady nenechám. Já počkám a buď omdlím, nebo neomdlím. To je jedno. Nejlepší je hodit to za hlavu. Zaměřím se na tu pohádku, uplynulo snad 5 nebo 10 vteřin a najednou slyším: „Ivo!“ Otočím se po hlase a 20 metrů ode mě stál Aurelien a ukazoval prstem. Já se podívám a tam stál barel s pitnou vodou a kelímky. Vy se spojte s tím druhým. Vy jste pak všechno a v okamžiku, kdy by vám hrozilo nějaké „nebezpečí“ nebo nějaký zádrhel, tak ten Duch nedovolí, aby se vám něco stalo.

V roce 1994 jsem začala jezdit do Prahy do Safiny a já jsem si léta nic nekoupila. Skutečně léta. Holky byly malinké, vyvíjely se a furt něco potřebovaly a peníze nebyly. Přišla první výplata v soukromí a zbylo mi pět tisíc korun, ale pozor, zbyly mi v hotovosti, ale já jsem měla i fakturu na pět tisíc korun. To se odehrávalo v jedenáct hodin dopoledne. Já byla v laborce a teď to přišlo, kup si ten kostým, protože já jsem předtím viděla krásný kostým za pět tisíc, což byly obrovské peníze a do dneška jsou to pro mě obrovský peníze. Já jsem si říkala, že nemůžu, mám fakturu. A pak už jsem se nemohla rozhodnout, tak mě to tahalo, až jsem si řekla: „Pane Bože, já to nechávám na tobě. Ty mi řekni, zda si ho mám koupit nebo ne?“ A když se takto zeptáte, pak už to musíte hodit za hlavu. Pak už do toho nesmíme šťourat. Ze mě to spadlo, já jsem na to přestala myslet. Druhý den ráno, u nás to bylo tak, že jsem šla ráno do laborky, od pěti pracovala, pak jsem šla udělat holkám snídani a pak když byl čas, byl prostoj, tak jsem jim v půl osmé, než šly do školy, šla dát pusku. Takže já v půl osmé vylezu nahoru a vidím Petrušku, jak zavírá zatahovací dveře na chodbu, měla kulicha na hlavě, na zádech

tašku a já říkám: „Pěťo, kde je Lucinka?“ - „Už šla do školy.“ Já říkám: „Aha, tak pojď, já ti dám pusu“ a teď jsem jí chtěla upravit límec. A ona říká: „Tak abych nezapomněla, máš si koupit ten kostým, co se ti líbí.“ Ony o tom nevěděly, že ho chci. „My jsme měli zapnuté nahoře rádio a tam bylo, kupte si ten kostým, který se vám líbí.“

Vzala jsem si kabát, odvezla holku do školy, vybrala jsem peníze a ten kostým mám dodneška. Pak dostáváte a začínáte mít odpovědi z něčích úst hmoty, kterou milujete. Tady už máte minimum karem, to jsou drobnosti, které tady budete řešit. To je první fáze, další fáze je, že začnete hmotou hýbat. Začnou se vám dít věci, které byste neřekli, že existují. Pozor, v té době vás ohromně prozkouší Satan, protože vás bude chtít vyděsit, abyste se báli. Je to jeho úkol skutečně vás vyděsit. Abyste se té iluze nevzdali, on má rád všechno pod hladinou schované. Proto vám ukáže magické věci, které byste mohli i nějakým způsobem zneužít. Zapomeňte na to, nechtějte to, nechtějte to už proto, abyste někdy neselhali a pak to nemuseli zaplatit. Víte, já jsem duchovní učitel, já smím o určitých věcech vyprávět a vyprávím. Kdyby vy jste vyprávěli svoje věci, to můžete jen člověku, který by tomu rozuměl. Naopak ti druzí by si mohli myslet, že se třeba vyvyšujete. To by už byl zádrhel pro vaši duchovní cestu. Pozor, takže většinou nemluvit, i když teď už vás je hodně docela, už si můžete spolu vyprávět. Pak se bude dít, že vám budou chodit některým tím kanálem bytosti, protože oni vás potom navštěvují, vy jste jim velmi blízcí. Když tam není ten uzávěr, ti andělé skutečně chodí a mohou vám vysvětlovat, ukazovat, co tady máte dělat. A toho máte využívat.

Nebojte se toho, to je zbytečné. Oni mi kdysi třeba říkali: „Začni sahat lidem do aury.“ - „To nemůžu!“ - „Můžeš, my ti někoho pošleme.“ Hned druhý den jsem šla pro otisky a vidím, jak ta sestra se podivně tvářila. A to nitro vám řekne: „Teď!“ - „Co teď mám jako dělat? Já říkám: „Namíchej to a pojď vedle,“ tak jsem si sedla vedle, ona přišla a já jí říkám: „Hele, teď se neděs, já něco zkusím.“ Souhlasila, tak jsem sáhla na její auru a ona před žaludkem měla takovou obrovskou bolest. Tak jsem si třikrát sáhla a přestalo to, já jsem to dala do vody. To je pouze na vyzkoušení na nějaký čas. Vy osvobodíte ty lidi, když si s nimi popovídáte, nyní nezasahujte. To si každý musí skutečně odžít. A ona mi druhý den říká: „Jak jsi to udělala? Ty jsi za sebou zavřela dveře a mě to přestalo.“ Tady šlo o to, abyste si v rychlosti vyzkoušeli, co to obnáší. Že to existuje, že to skutečně pracuje. Pak samozřejmě zjistíte i obrovské věci, který se dějí. Ve vašich nitrech a ve vašich tělech. Vidíte tam třeba blok pocitově. Nebo jsem měla lidi, kteří ke mně chodili celá léta a já jsem jim vysvětlovala věci a pak cítili. Jedna kamarádka říkala, že byla na pumpě, kupovala benzín a najednou tam přišel nějaký chlapík, který jezdil tirákem, a aniž by řešil, zda ona to slyší, pronesl na ni nějakou kritiku. Něco jako ta ženská támhle, jako bába. Ona říkala: „Já jsem úplně viděla, jak ve mne to udělalo vrrrrr. Já jsem si odtamtud odnesla takový uzal, to jsem v životě neviděla, taková lítost. Tak už jsem asi stará.“ To zatížení. Já říkám: „Ty pitomče, vždyť to je jenom stáří hmoty. Ty nemáš žádné stáří.“ - „No jo, ale tam jsem to ještě prožila, jo.“ To jsou věci, pak jsem zažila, kdy mi byla zablokovaná čakra, to jsem nebyla já. Budete mít vlastně zkušenosti s tím, že jste energie, musíte si to vyzkoušet, jinak byste to nevěděli, samozřejmě. Pozor, to nemůžete vyprávět běžně lidem, oni by to nepochopili, oni by si mysleli, že jste blbí, že jste podivní, to nejde zkrátka.

V pozdějších letech to budete vědět, kde, co říct. Můžete sedět v obrovské skupině lidí a budu tam fakt jenom nestranný pozorovatel a nebudu mluvit, protože budu vědět, že by mi nikdo nerozuměl. To je zbytečné, já se tak chovám běžně. A nemám pocit, že jsem sama, ne, já je obrovsky miluji, že jsou přesně takoví, jací jsou. A pak se třeba najednou otočím a vedle mne to svítí. Většinou se děje na přednáškách samo, že vy, co byste se chtěli na něco zeptat, tak se to dozvíte. Protože to Nadjá máme společné, vy si sem jenom pro ty informace přijdete. Negativní emoce tady lítají všechny, vy je jenom chytáte, podle toho, jaké čidlo máte ještě nastavené. Ale ony nejsou vaše. Ale pozor, nezbavíte se jich, musíte je zkrátka odžít. Vaše Nadjá je nastaveno přesně na prožitky, všechno musíte prožít a odložit. Jinak byste si to nepamatovali, proč se vám to dělo. Vy jste vlastně původně hmota, první život je vlastně jenom obrovské Ego a malá jiskra. Život po životě se ta hmota odkládá a hmotný zákon je Satan, takže vy jste z hmoty iluzorně úplně neživí. Stanete se jenom Duchem a o to jde. Je to krásné, všechno, co vás potkává, je správné a pokud se na to budete takto dívat, tak budete postupovat.

Většinou lidé neví, co je láska. A neví, že láska nesouvisí se sexualitou a je to téma, které vás pak mate. A které vám dělá v životě komplikace. Láska lidská je většinou egoistická, ona si přivlastňuje ten objekt, který milujete. A neděste se, sympatie jsou vždycky vstupem do učení. Máte toho člověka nastaveného v osudu, on tam je, aby vás vyučoval. Vy se máte učit navzájem, jinak byste si ho vůbec nevšimli. A věřte mi, že jsou i takové vztahy, kdy budete pracovat na jednom pracovišti dvacet let, ten člověk vedle vás ani neosloví a najednou si sednete s ním na kafe a obrovsky se zamilujete, protože přišel čas, kdy jste oba připraveni na vzájemné vyučování. Může to být pak skutečně i váš pravý partner. Ale láska jako taková, božská je jiná. Ta je, že si nepřivlastňujete a je božská, to je stav buňky, která miluje celé tělo, která miluje stejně všechny lidi na světě, co existují. Je jedno, jestli je znáte blíž z rodiny nebo ne, vy je milujete skutečně svým nitrem a milujete jako nikdo. Vidíte, tehdy se stanete Bohem a už vnímáte, že nitro druhého člověka je stejné jako vaše. Tím vlastně milujete i sami sebe, aniž byste si to uvědomovali. Kdybyste ale milovali všechny ostatní lidi na světě, ale ne sami sebe, tak tam ještě nejste, vy tam potřebujete mít i sebe. To je božská láska. Spoustu lidí má ale problém milovat sebe. Ale znám spoustu lidí, kteří jsou duchově obrovsky daleko. A teď budu mluvit o jednom muži, který je velmi daleko, ale měl ohromný celoživotní problém, ten tak miloval všechny ženy, že je chtěl mít všechny. A samozřejmě neuměl se zabrzdit v tom správném okamžiku, což vlastně narušilo jeho partnerství. Proto se čtyřikrát rozvedl, chudák. A byl z toho vždycky nešťastný. Já jsem mu vysvětlovala, že láska a sexualita to není to samé. Prosím vás, sexualitu jste dostali kvůli, a teď dobře poslouvejte, kvůli rozmnožování. To znamená, že já můžu milovat všechny lidi a já vás miluji všechny stejně, ale nemůžu s vámi všemi mít sex. To bych dopadla tedy. To nejde, naopak může existovat stav, kdy se milujete sexuálně, ale nemilujete se srdcem, což je taky záležitostí 3D. To je potom spojení, které není krásné, tam potom necítíte ty harmonie vyšších jakoby pater, nicméně, existuje to. Vidíte, že lidé omylem směšují tyto věci.

Správné je, když už se naučíte milovat všechny lidi stejně, to znamená prožívat božskou lásku, tehdy si vyberete za svého partnera jednoho muže nebo ženu, podle toho, jaké vy sami máte pohlaví. Pak neexistuje, abyste ho zklamali. To by ani nešlo, pokud by vás

i on miloval stejně, i kdybyste se teď rozhodli žít sexuálně s někým jiným, jemu by to nevadilo. Ale to už je hranice, kdy už oba dva nemusíte být vyzkoušení. V tom smyslu, že už vám to nic neříká. Můj muž vidí druhé ženy, kdyby byly krásnější o milion procent než já, tak k nim cítí blízkost pouze jako k člověku, protože on má obrovsky čisté srdce. Já to samé, byť bych viděla Delona před padesáti lety, tak pro mne zůstane nejpřitažlivějším mužem vždycky můj muž, můj skutečný partner. Zajímavé bylo, že já jsem zažila předtím jedno manželství a vždycky jsem se chovala jako vzorná žena, já miluji všechny lidi stejně. Přesto, když jsem se starala, Dalibore, promiň mi to, Jirko, promiň mi to, když jsem žehlila ty jejich oděvy, byly pro mě cizí, to mi nepatřilo, přesto jsem se o všechno starala precizně, dobře, ale já jsem věděla, že to není ono, až teď. A můj skutečný muž říkal, já jsem celý život byl sám, i když on se ženil dlouho, už mu bylo hodně přes čtyřicet, když se oženil. A byl vzorný manžel, než tedy ovdověl, nicméně říkal: „Já jsem si prožil hodně vztahů i za toho svobodného života, všechny ty ženy jsem miloval, tak jsem se radoval, protože já jsem si říkal, že ony z toho mají taky radost. A najednou jsem zjistil, že tam byly slzičky, že tam bylo přání vdát se za mne. Proto já raději budu sám.“ To je odhodlání, když to tak je, já raději budu sám. Tam je hranice. A mně říkal: „Když se mi zavěsila za rámě nějaká žena, tak jsem cítil železnou kouli a najednou tady nic, s tebou nejsem svázaný. S tebou si můžu povídat, o čem chci a cítíš to stejně.“

On je logický, já jsem nerozuměla logice, ale chovala jsem se emocionálně. On mi ukázal směr do té logiky. Nám se to krásně všechno propojilo, my jsme našli svoji druhou polovinu. Skutečně musíte být prozkoušení, já jsem to prožila ve svém životě. Když partner se zamiluje někde, já musím být potom ta nejlepší, nemůžu vyvádět, nemůžu vykřikovat, nemůžu nadávat, já musím být tou nejlepší, pokud jsem se rozhodla zachránit rodinu, a hlavně nemám mu to za zlé. Já ho mám ráda, já mu to přeji, aby šťastný. Já jsem zareagovala na manželovo nevěru tak, že on byl v ohromném šoku. Já jsem říkala: „Tak jo, tak se rozvedeme, abys byl šťastný. Nebudu ti bránit, abys děti viděl.“ - „No, to já nechci, jak jsi na to přišla?“ Říkám: „Počkej, počkej, tak proč mi to říkáš?“ - „Já jsem nějakým divným smyslem věděl, že tobě to nebude vadit.“

Ano, tam byla zkouška na prožitek, mně to skutečně nevadilo, já ho milovala božsky. Víte, když máte vedle sebe člověka, tak musíte počítat i s tím, že se možná někde zamiluje. Co s tím uděláte? Nic. I kdybyste ho svázali do kozelce, zalepili mu páskou oči, připoutali ho řetězem, tak sice bude vedle vás, zamčený v baráku, ale bude milovat někoho jiného. To nitro je ta skutečnost. Tak jo, já propustím tu hmotu, ať si jde za tou druhou hmotou, pozor, ten jeho duch mě bude vždycky milovat, protože já jsem mu neublížila. To je realita celé planety. Teď se smějete, ale je tím těžké projít, počkejte, bacha. Jakmile v tom budete mít jasno a budete milovat všechny lidi, všechno lehce, skutečně snadno zvládnete. Když druhého milujete, proč byste se na něj měli zlobit, proč by vám mělo vadit jeho chování, proč byste ho měli považovat za špatného. Je takový, jaký je, jinak to neumí. To je všechno, všechno se zklidní. Všechno zmizí. Ze všeho se dostanete. A hlavně se nezablokujete.

Dotaz: Kamarádovi se zdá pořád o zemřelém tatínkovi, který mu neustále volá, aby šel za ním. A kamarád je už zoufalý a pomalu už se s tím smiřuje, život ho už nebaví, nic se mu nedaří, jak se bránit?

Ivanka: Víte co, tam může být spousta různých věcí, může tam být Ego, který ho chce vystrašit, Také záleží na tom, jaký měli vztah s tím otcem, ale prosím vás, uvědomte si. Vidíte ten tunel? Představte si, že ten človíček přijde do bodu B a má odložit tělo. Vy tady žijete, tady dole máte základ. A zkuste si vzpomenout, jestli jste někdo prožili smrt a mohli se vrátit zpátky do těla, letěli jste tunelem. Ano, to je ten tunel, který vás uvolňuje. Pokud v okamžiku těsně před smrtí nemáte takzvané rozhřešení, víte, že někomu jste za ten život ublížili, někoho jste nenáviděli, tedy vy už asi ne, ale mluvím tak běžně o lidech. Někoho jste zkritizovali, v něčem nemáte až zas tak čisté svědomí, pozor, tady vnímáte už, jak vás to tíží, to jsou věci, které jsou nevypořádané. To si odnášíte jako zápis do dalšího života, kde se to teprve budete učit a budete se vyvíjet v té scéně vašeho budoucího života. Ten průlet tunelem bývá obvykle zakončený tím, že vidíte obrovský světlo. A tady na vás většinou čekají ti vaši mrtví, kteří odešli dřív. Pozor, oni tam čekají jejich tvary iluzorní, i kdyby tam už nebyli a znovu se narodili. Což vy samozřejmě nevíte, tady jde o ten přechod, aby vám vaše Nadjá umožnilo klid a mír při tom vašem přechodu. Tak, jak si to přesně zasloužíte.

Já si pamatuji, jak nám říkali nahoře, že až moje maminka odejde, tak pro ni přijde tatínek, ale já vím, že už je tatínek v bříšku jedné mladé ženy, brzo se narodí. Jeho tvar vlastně ta maminka uvidí, někdo jiný, nějaká jiná energie se převlékne za tatínka, aby maminka byla klidná a líp se jí odcházelo. Může to být i klasicky, že tam ta bytost je, protože nahoře vy se můžete okamžitě přeměnit v cokoli jiného. Víte, vy to děláte i tady, i když v té hmotě je to strašně zdlouhavé. Když na druhé straně si řeknete, že budete vypadat takhle, bum, a tak vypadáte. Když si to řeknete tady, tak žena si nechá ostříhat vlasy, jde si nabarvit vlasy, zhubne nebo ztloustne, jinak se začne oblékat nebo žije na vesnici jenom v gumákách. Zkrátka to je plán vždycky toho Nadjá, které tvoří a nahoře je to velice rychlé. To samé je, vy si neuvědomujete, že netvoříte vy, ale vaše Božství, zkuste si představit, že dostanete nápad. Založím nějakou organizaci nebo postavím dům nebo zrekonstruuju něco. A krok za krokem to třeba trvá deset let, než to vytvoříte. Vy si to přivlastňujete mylně, ten nápad skutečně přišel pouze z hladiny vašeho programu, něco mělo být vytvořeno, protože i budovy, které vytváříte, to, co tady zůstává, je také v plánu božího těla, je to taková schránka.

Vždycky jsem věděla, že tu laborku jsem já nevytvořila, já jsem viděla, že bude, dokonce jsem i viděla a po letech mi to došlo, že já jsem v té vizi původně viděla černobíle kostkované lino. Ani to, že jsem ukázala na to lino nebyla náhoda. Ta tvorba je nastavená tím celým vědomím. A teď vám to ukážu ještě z větší výšky, neděste se. Stejně jako jste vedení tím vaším jménem a odděleností, to znamená, že vy se nějak chováte, něco umíte a něco neumíte, tak se chovají pak buňky vašeho těla. Je to pravda, pak využívají přes hormonální systém myšlenku a vy jim ukážete předtvar, to znamená, že vaše buňky konají to, co vy děláte tomu světu. Když neumíte odpustit, už i vaše ledvinové nebo jiné buňky vědí, že vy neodpouštíte. Tak se posuneme o schod výš. Vy přesně jako lidé v tělech děláte to, co je dáno vaším Nadjá. Vaše Nadjá má další Nadjá,

to Nadjá má vyšší Nadjá, je to ohromný systém, už přestanu, abyste neměli pocit obrovské nicotnosti. Ano, je to přesně takové, jako když koukáte do toho vesmíru, tak si připadáte jako takové malé zrníčko. To je ta pokora, kterou potřebujete cítit, jste skutečně zrníčko minimální, ale existují i mnohem menší světy, které vlastně jsou v tuto chvíli tady s námi. A oni nás nevidí, ale my je taky ne. Pojděte si představit, co žije tady v tom koberci. To je takový pravěk, jo. A vy jdete a šlápnete na něco a rozmáznete to, něco přežije, tam jsou takové demolice, to si vůbec neuvědomujete. Ty světy do sebe zapadají a souvisí, vy byste se museli zbláznit, kdybyste mysleli na všechny strany.

Žijte tu vaši dimenzi, kterou máte, buďte spokojení, že nežijete v dimenzi horší. Nebojte se, teď už to bude úžasný pro vás. Už máte to nejhorší v té hmotě za sebou. Tak a já jsem zase odskočila od toho chudáka s tím tátou. Tady jsou různé varianty, to Ego se může bát, ale tady jde o to ho vystrašit. Ať to neposlouchá. A ať se tomu zasměje nebo ať tomu tatínkovi odpoví. To také je možné. Může to být Ego, to Ego se umí přeměnit, převléct za člověka, kterého jste si obrovsky vážili. Moje Ego se častokrát převlékalo za mého tatínka. Víte, já jsem dostala určitou informaci, že se stane jistá věc v mém osudu, vím o ní. A jednou se otevřely dveře, já jsem spala v pokojíku a přišel můj mrtvý tatínek. Napřed si myslíte, je to on, že jo. Ano, jenže on mě začal lákat: „Pojď, já ti něco ukážu, je to tam pro tebe připravené.“ To už mi bylo divné, já říkám: „Nechci, abys mi to ukazoval, až se tam dožiju, tak to uvidím, je to pravda?“ Ano, je to pravda. Tady je náběr na zvědavost a zvědavost je jedno z velkých lákadel egoismu. Prosím vás, neberte zvědavost jako snahu se učit Ne, vy se budete učit a studovat, abyste dosáhli tady něčeho v nějakém oboru, v kterém máte pro lidi něco udělat. To je taková ta zvědavost o něčem, kterou byste mohli možná někdy nějak zneužít. To je zbytečné.

Vezměte si, jak vám komplikuje život, jenom když hltáte noviny, takový maglajs v hlavách ti lidé mají a ještě navíc, když čtou třeba bulvár, to jsou na 90 % vymyšlené věci. A jde jenom o to, aby ten papír lidé koupili. A když někdo prožívá mizérie, tak chce vědět, že se má někdo druhý ještě mizerněji. Aby měli nějaký pocit zadostiučinění. To je všechno, co se tam děje, zbytečné a jenom stačí si v té hlavě srovnat, že se nebudu radovat z neštěstí jiných lidí. A ať to je pravda nebo není, já to prostě číst nebudu. Ale to spousta lidí vlastně neví a chová se tak. A jak si komplikují životy. Jeden čas byla taková móda, kdy si ti lidé připadali obrovsky in, když vstávali velice brzy, běželi si koupit noviny a pak se je naučili od A do Z. A považovali za pitomce ty, co to nedělali, opovrhovali jimi. Běžet ráno, koupit si v trafice sport a našprtat si, který fotbalový reprezentant dal kde, jaký gól, v jakém utkání a v jakém státě, to jsou všechno jenom věci, kdy ten člověk si musí něco přečíst, aby zahnal pesimismus svého života, on nemá jiný způsob. Ještě pak posuzovat druhé lidi, kteří to nedělají, to už je absolutní potopení se pod hladinu svého egoismu. Oni trpí obrovsky. Ne, tady je zapotřebí respekt. Takový člověk jednoho dne prohlédne, co dělal, ale prožil si to, musel si to prožít. A je to dobře, že si to prožil. Takže vy si skutečně nemáte brát tyto informace.

Dotaz: Jak mám poznat, že z druhého člověka promlouvá Božství a má pro mne zprávu a kdy jde o rafinovaný egoismus? Chci mít v tomto rozlišení jistotu.

Ivanka: Víte, ukážu vám jednodušší cestu, nezabývejte se tím. Vy byste se tím brzdili. To znamená, že čím jste čistější, tím méně budete mít zádrhelů z toho nižšího světa. A i když mě chce někdo podrazit, tak to udělá, když se mu to podaří. Já jsem vám řekla zákonitosti, později ve vyšších fázích se už k tomu nedostanete, protože ten člověk nebude mít šanci ani důvod. Jednou mi starý pan Kalík řekl: „Ivčo, už jsem hodně pochopil, ale ještě potřebuji něco doladit. Jak můžete donekonečna odpouštět člověku, který vám dělá ty samé blbosti a pak vás zase zklame?“ A já říkám: „Kalíku, pokud mě ten člověk chce podvést, tak mne podvede, on neví, že podvádí sám sebe. Teď dobře poslouchejte, mně je jedno, že mi to udělal, mně to je skutečně jedno, mně to nevadí, a teď si představte, že já mu to odpustím a že mu dám znovu šanci. Já to znovu s ním zkusím, i kdyby to bylo podvacáté, potřicáté, posté, a já to ráda udělám z lásky k tomu člověku. Protože když jsem byla malá, já jsem to věděla, když mi někdo obrovsky věřil, já jsem ho nemohla zklamat, já jsem měla takový obrovský pocit jakoby viny, že jsem to nemohla udělat. Ale když mi nevěřil, tak jsem to lehce udělala, protože on mi nevěřil, takže sklízela jsem stejnou věc.“

Ten člověk si to sám nadělal, když vás někdo podezřívá, že neustále lžete, tak vlastně potom klidně zalžete, protože on si to stejně myslí a vy jste úplně stejná jako informace. Ale když on vám věří, tak je vám těžko. Takže si to promítněte, já tomu člověku dám další šanci, kdybych už v tu chvíli mu přestala věřit a řekla bych dost, a on zrovna poprvé v životě už to neudělá, tak já bych byla ten člověk, kdo ho strhne poprvé v životě a já to neudělám. Já toho člověka obrovsky miluji. A mně to stojí za to, já jsem zapoměla Ivu, není koho urážet, není koho přinutit, neodpouštět, ne, s tím já nemám absolutně problém, já nevím, co to je, neodpouštění. Já jenom vím, že člověk se učí a ode mne potřebuje pomoc, aby to poprvé dokázal, a to stojí za to. Tak nepřemýšlejte o tom, tady Božství obecně má, že i vy sami máte problém ho slyšet, musí se všechno brát spravedlivě, kdo má dobrý úmysl, dělá všechno, nikoho nevyvyšuje a nikoho neponižuje a nechce víc ani pro ty lidi, co znáte víc. A pokud víte, že člověk, kterého neznáte, by si zasloužil víc, protože to vidíte v té situaci, tehdy se vzdejte příbuzenství i přátelství a teď musíte jemu pomoci, je to spravedlivé. Egoismus je, že právě zametáte cestičku lidem, které znáte víc, máte je víc rádi. Ne, vy se zbavíte všech egoismů, když si srovnáte všechny lidi. A tím se dostanete na hladinu Božství. A nebudete mít nikdy problém.

Já bych nikdy nedovolila, když jsem dělala v jedné laboratoři s mým tatínkem, aby mi dal něco navíc. Satan to věděl. Mně by to za to nestálo, já bych se cítila mizerně. A on věděl, že bych to ani nepřijala. Oba jsme to věděli absolutně, my jsme byli v jedné harmonii v tom svazku, ale běžně to lidé dělají, že si nahrávají nějakým způsobem, ne, ne. Víte, já dneska tady tím nepomáhám svým dětem, i když jsou tam v tom řetězci jakoby zatažení. Já pomáhám těm, kteří jednou přijdou na ten statek ku pomoci, třeba se možná ještě ani nenarodili nebo někteří jsou malí a někteří z nich jsou dospělí jako vy, možná už dneska poslouchají a možná ještě ne. Na tom nezáleží, kdy se tam ten člověk dostane. Byť ty dopady jsou jakoby vzájemné a ty moje děti to také dělají s obrovsky nezištným způsobem, jediné, co na tom budou využívat, je to, že budou žít v přírodě, v klidu a jinak, a ne technologicky jako dneska v tom Miláně žijí. A to je ono, to má smysl na všechny strany. Takže byť jakoby pomáhám dětem, tak to tam není a

oni to vědí a souhlasí s tím, to už by byl egoismus: „Mami, ty to neděláš pro mne, ale ...“ Ne, ona to moc dobře ví. A ona to dělá i z tohoto úmyslu, což ji obrovsky blaží tedy.

Tyto otázky jsou zbytečné, zapomeňte skutečně na to, protože vy jste zodpovědná jako buňka sama za sebe. Já jsem nedávno mluvila s úžasným člověkem, ten člověk je hrozně fajn, zajišťoval přednášku v Třebíči. Je to atomový fyzik, dělá v Dukovanech, on to vidí zase přes tu fyzickou stránku. My jsme si napsali tak neuvěřitelný dopis, on mi tam napsal, co se všechno děje v atomech. On si tam dosazoval, co vlastně učím já z toho psychologického filozofického hlediska, si dosazoval na to chování jednotlivých atomů a neutronů a protonů a zjišťoval, že tam se to děje samo a ta láska neboli souhlas toho spojení je nerozbitelná, to je tak obrovská síla soudržnosti. Ta hmota je tady v chaosu právě proto, že je rozdrobená, že není soudržná, vy nesouhlasíte, tam jsou negativní neboli nesouhlasné emoce. Vy se máte dopídit těchto nesouhlasů a v iluzi oddělené hmoty to pak odložíte a dostanete se do obrovsky nádherných stavů a pozic. A tam je souhlas, tam je Bůh a láska a tam si budete v jakýchkoliv rolích.

Dotaz: Co v duchovní rovině signalizují kazy sedmiček v jinak zdravých zubech?

Ivanka: Já vím, že existují souvislosti, ale to jsem nikdy neviděla, já to vidím z vysoké hladiny, to bohužel vám neřeknu. V šesté třídě, to bylo velice krátce, mi vyrostly šestky a hned se mi zkazily obě. Nikdy jsem o tom nepřemýšlela, snad jsem byla v té době čuně a blbě jsem si čistila zuby. Ale je pravda, že jsou meridiány těla, já to vidím v tomto učení z těch vysokých energetických bodů, existují tyto vztahy, dokonce čtyřky pětky souvisí s každou tou čakerní soustavou, pozor, existují i jiné vztahy, které jsem měla možnost vidět. Já mám kamarádku, která dělá chiromantii, takže čte z ruky, a to bylo neuvěřitelné, co jsme spolu zažily, protože já jsem nikdy nevěděla, že to dělá. A ona se ke mně dostala takovým zajímavým způsobem přes černého mága, ale to byla historie neuvěřitelná, když bude čas, tak vám to budu vyprávět. A ona mi říká: „Ukaž mi ruce.“ Já jsem jí ukázala ruce a ona třeštila oči, takové ruce ještě neviděla. Já je mám vrásčité a vidím to na tom volantu, jak řídím. Ty jo, to už jsem baba a ona říkala, a teď dobře poslouchajte, to je fakt zajímavé, ona to krásně vysvětlila tak, jak to pochopila. Ať se učíte, co se učíte, tak to také vidíte z toho svého pohledu, když byste dělali padesát lidí astrologii, tak to každý budete dělat jinak, bude vás to jinak oslovovat, podle toho, jak to vnímáte. Ale ona to viděla neuvěřitelně, zjistila, že každý máme pět prstů, což je hmotná rovina. To je první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá čakra a podle toho, jakou čakru neumíte, tak když sevřete ruce v pěst, ten prst je oslabený a nemá takovou sílu. A máme dvě ruce, jednu, kterou používáte vědomě, buď jste praváci, nebo leváci. To je vaše vůle, to je jedno, jakou ruku používáte. A ta druhá je boží vůle, boží vůle, to je osud, který máte prožít, to je to, co máte stanovené. Většinou ve hmotném světě někteří lidé odmítají svůj osud, proto se jim liší čára levé ruky a pravé ruky a ta pravá ruka svírá jinak. Když jste praváci nebo leváci obráceně. A ona říká: „Ivčo, ty máš stejné rýhy na levé i na pravé ruce.“ Já jsem přijímala boží vůli, já mám stejné stavy a stejné vztahy na obou rukách, stejné prsty, mně to koresponduje. Vidíte, že neexistuje dokonalá souhra, vy nemůžete být nikdy skutečně stejní, ale ty základní čáry tam jsou, takže vidíte, že to je zapsané tady. Nebo třeba existuje souvislost na uších, tam máte celého jedince,

kdybyste studovali cokoliv, přišli byste na ty věci. Skutečně všechno je ve všem a věřím tomu, že i tady, protože vím, že v orgánové části jsou skutečně zaznamenané čelisti, to je pravda, ale tohle vám teď neřeknu na sedmičkách, co kam patří. To nevím.

Dotaz: Jsem už léta mezi duchovními lidmi a hmotáře nevyhledávám, ale respektuji je, že jsou někde na své vývojové cestě, vytvářím si tím na nějaké čakře uzávěr?

Ivanka: Víte, ono se to bude dít samo, vždycky vyhledáváte sobě podobné, tomu se říká, vrána k vráně sedá. Ano, když si budete s někým rozumět, tak vám s tím člověkem bude dobře a takové lidi budete vyhledávat a oni vás. Kdybyste se vyvinuli směrem, se kterým by oni nesouhlasili, najednou se vám ztratí ze života a zase se potkáte s jinou částí a oni vám tam přijdou automaticky. Je důležité, že zůstanete vděčná těm lidem předcházejícím, se kterými si dneska už nerozumíte, ale pozor, obecně opovrhovat hmotou je velká iluze. Spoustu duchovních lidí, kteří si myslí, že jsou tedy duchovní, ale nejsou, tím pádem. A to je první fází odklánění se od hmoty. Opovržení hmotou si nikdy nesmíte dovolit. Ta hmota tady je, abyste se díky ní vyvinuli. Představte si, člověk se narodí jako Bůh, získá za pár let Ego, vyroste a teď to začíná, bojovat o ženu, bojovat o peníze, bojovat o kariéru a vždycky si představuje v té hmotné rovině, že mu to chce někdo sebrat, tak mu dá do čumáku nebo začne nečestně nějak spřádat plány, aby mu sebral ty peníze, vidíte to. Až tehdy, když vidíte, že to je nečestné, proto se toho neúčastníte, tak se toho zbavíte. Ta hmota je tady proto, aby to kolem vás prošlo a buď jste byli schopni nějakému Duchovi dát přes tu hmotu do čumáku, anebo ne. A když ne, tak jste čistí, už se vás to netýká, ne. Já si sebou nesu jenom čistotu, jenom svobodu. A ten Duch není zatížený karmou na čakrách, je volný, svobodný. Člověk, který jde po ulici a má čisté svědomí, za ním ta cesta není špinavá, to je největší poklad na světě, který vy tady vůbec můžete mít. Takový člověk, který si dojde do bodu B, lehce odejde, on na té hmotě nevisí. On ji tady nechá, vůbec na ní nevisí, protože ví, že tu všechno zůstane. Prostě to je jenom iluze, takovým lidem se skutečně umírá velice lehce. Pozor, člověku, který tady visí na partnerovi nebo majetku, se odchází hůř.

Já nevím, jestli jsem vám to někdy vyprávěla, mám kamarádku, nějakou Radku, my jsme se léta neviděli a my jsme se pak potkaly ve Sparu, ona tam měla maminku a její maminku jsem neviděla deset let zpátky. Já říkám: „Já vás tak strašně ráda vidím. Jak se má váš muž?“ A ona, že před dvěma lety zemřel. „Jé, to jsem se nechtěla...“ A ona říká: „Ne, ne, ne, on neodešel, on je furt doma. On mi to dělal už za života.“ Já říkám: „No ježiši, nebolí vás ramena?“ Někdy vidíte člověka a víte, že můžete mluvit. „Já jsem úplně zdemolovaná,“ oni si vám pak sednou sem, navíc on byl žárlivý, pak se potkali, on se do ní obrovsky zamiloval. Ona říkala, že ji celý život neopustil, chodil s ní všude a dělali i v jedné fabrice. Říkala: „Víte, on by si nechal utrhnou hlavu, ale když šel do nemocnice, tak jsem si musela koupit lůžko a být s ním v nemocnici. A teď mi to dělá znova. Mě už to tak rozčiluje a úplně cítím v kuchyni třeba takový ledový závan, přitom jsou zavřená okna a je mi úplně divně. On tam zkrátka je a já už ho tam nechci.“ A teď jí začaly svítit oči a říká: „Já jsem zjistila, že mu vadí televize.“ Víte co, ten člověk trpí, když neodejde. On si přivlastňuje tu hmotu, že ji neopustí.

Nedávno mi volala Lucka, je to asi dva roky zpátky a povídala, co říkal Aurelien: „Já vím, že odejdu nejdřív, ale já vás neopustím, já vás pořád budu hlídat.“ A Lucka říká: „Ty jsi se zbláznil.“ V tu dobu, jak odejdete, už sem nepatříte, neblázněte. Nahoře jsou krásné stavy, které jsou vaše, které si zasloužíte. To chtění, pozor, je těch vašich egoismů, stejně se pak vracíte znovu do těch stavů, neblázněte. Divíte se tomu, jste dál, je to tam rychlejší, tam nemáte takový ty silné, těžké hmotařské pocity. Nemáte tělo, tak nemusíte mít peníze. Peníze tu jsou, abyste se najedli, ošatili, abyste měli kde bydlet, platit elektřinu a plyn a všechny ty věci, které se týkají našeho světa, což vás velice drsně samozřejmě odvádí a vycucává, ale bohužel. Vlastně bohudík, až vám to bude jedno, tak to zmizí.

Dotaz: V čem dle vás, lidé hlásící se k víře křesťanství, Kristovi jeho učení nejuvíc dezinterpretovali?

Ivanka: I mezi nimi jsou čisté lidé. Tady nezáleží na tom, co jste, kdo jste, co hraje v tom životě, záleží, jaký jste člověk, jaké máte srdce. To je důležité, srdce je váš nejdůležitější i duchovní orgán. A když seshora přišli, tak říkali, že s člověkem, který má dobré srdce, se dá pracovat. A věřte mi, že srdce pracuje, abyste byli skutečně platní, protože se budete spojovat přes srdce v páté dimenzi. Nyní budete mít trochu problémy se srdcem. Takže se vám srdce bude zastavovat a znovu se rozbíhat. Klidně se nechte vyšetřit, nic vám nenajdou. Ale musíte to prodělat vlastně, abyste byli vděční, musíte mít hodně zkušeností s tímto světem, abyste věděli, jestli se považujete ještě za to tělíčko. Ten pud sebezáchovy je uložený v první čakře, která je za to zodpovědná, takže musíte ho mít, jinak byste nemohli růst, a to si nesmíte dovolit. To samozřejmě čtete, ale tady šlo o jinou věc, tady jsme se narodili do různých dob a všechno co následovalo po Kristu, bylo hodně chaotické, protože ryby jsou chaotické a je tam hodně ještě egoismu, a tím vlastně končí, rybami vlastně končí oddělení do duality. Potom nastává vodnář, nabírá informace, které vás dovedou do jednoty neboli do celistvosti. Ano, 3D neboli ryby jsou já a zbytek světa, proti kterému ten jedinec bojuje. Vodnář skýtá my a není já. A my všechny buňky celku hledají Boha. Tady jste všichni v jedné části stejného Boha.

A teď si představte, že těsně předtím, než se vyučíte, muselo tady být rozdrobeno vlastně náboženství různých typů, kteří budou bojovat o toho svého boha, protože vy jste se potřebovali vyškolit, prožít si egoistické zkušenosti, abyste je potom odložili. Já vás učím, že vše je dobré, proto víte, že to bylo vlastně dobře a muselo to tak být. A vy sami jste se jednou narodili do křesťanství, jednou budhismu, jednou v taoismu, jednou v islámu, to je jedno, kde jste se narodili, abyste si prožili ten odsudek a ty věci, které jste tam konali a přehodnotili jste je, že to bylo dobře. Teď už to pro 5D nebude nutné, protože pomalu zahynou tyto organizace, což nechtějí připustit samozřejmě. Je zbytečné to bránění se, ono se to stane samo, je to tam nastavené. Tady bylo osočování těch druhých lidí, ale hlavně tam byly různé jiné věci, zkuste si představit. Ve spoustě těch církví jsou nastavené celibáty, což je nesmysl, je to vlastně vaše Božství, vaše sexualita je o oktávu nižší vibrační hladina než vaše hladina duchovnosti. Pokud člověk popírá svojí vlastní sexualitu, tak to někdy musí bouchnout. Co bylo afér se zneužíváním lidí, dětí a vždycky to bylo od lidí, kteří prožívali celibát. To jsou nesmysly,

vy to tady máte proto, abyste to používali. Víte, to je dobře, že jsme se k tomu dostali. Já jsem ještě nedomluvila s tou sexualitou, že tady se spojujete, sjednocujete se s druhým pohlavím a je to normální pro člověka. Protože my lidé bychom se nikdy nechtěli rozmnožovat, ano, někdo se stydí, někdo prožívá jiné pocity. Takže přesto, co si tady máte vyřešit, tak by mu to nic neříkalo, nedosáhne orgasmu, to se taky může stát, sex někomu nic neříká, a to hlavně ženám, to je záležitost žen hlavně. Takže ony pak odmítají třeba vztah, pak jsou různé fáze partnerství, co tam ten člověk vytváří, na to, abychom se k tomu dostali, máme geniální hormonální systém. Když se nevybijete, zůstává hladina hormonů a vy se pak potřebujete nějak vybit, tak vidíte, že vlastně to Božství nás k tomu jakoby směřuje. A teď si vezměte, že člověk, co dělá někde kněze, on to odmítá na veřejnosti, on to vlastně hraje, že to nepotřebuje, rozhodl se pro to, dobře, ale někde se to musí zkrátka dostat ven. Ty hormony pracují. Ten člověk by trpěl, pak si sáhne někam, kde vlastně neměl a on za to nemůže, ale pozor nastavil si to do svého osudu, aby to prožil, v tomto životě se nesmí nic odmítnout. Všechno je tady skutečně správně nastavené tak, jak je.

Takže Kristus nám skutečně přinesl všechny důležité poznatky. Nebojte se, on netrpěl. On necítil bolesti té hmoty oddělených prožitků, on nám přinesl ukázat v praxi to dění, které většina lidí ani neznala. Byli v minulosti jedinci, kteří se dostali do čistoty, ale je jich velmi málo těch buněk těla. Dostali se do čistoty, to znamená do takzvané realizace Boha. Teď je přechodová fáze na planetě, která vám umožňuje ve velikém množství toto prožívat. Proto je to dané a on přinesl informace právě pro přechod vždycky těch epoch, který je nyní je. Ano, on nám tam řekl vše důležité, já i Otec jedno jsme. Ano, On žije ve vás, vy jste On. Tam je řečeno úplně všechno. Také ukázal odpuštění, řekl: „Otče, odpusť jim, oni nevědí, co činí.“ Prosil za jejich odpuštění. Znal dopředu svůj program a věděl, že Petr ho zapře, že Tomáš je nevěřící, on věděl, že Jidáš ho prodá. On je obrovsky miloval i Jidáše, nedal mu to najevo, i když věděl, že je to dané. Jidáš potom ukázal, jak obrovsky trpěl, oběsil se, tam jsou všechny věci ukázány. Ale to nebylo jenom Ježíše, co se dělo kolem něj, to bylo pro vás divadlo toho Boha i Ježíš sám to věděl. Zezačátku to byl normální kluk, který si přinesl své kristovství sebou. A bylo to připravené, až v jeho třiceti letech po křtu Jana Křtitele vlastně dostal moc a začalo to Božství mluvit. A narodil se matce, která byla panenská. Duchovní čistota je synonymem panenství, v tom smyslu já mám dvě děti a jsem panna, to je synonymem duchovní čistoty. Ta žena Marie byl panna. To všechno byly symboly, směli jste se dozvědět pouze skrytou pravdu, zda si k ní dojdete nebo nedojdete. Církve prezentovaly, co se jim hodilo, co se nehodilo, to hezky ukládaly. Pozor, ti vysocí v církvi vědí pravdu. Znáte příběh, jak děti chodily na katechismus, a ten farář je obrovsky týral a trestal dívku, která byla židovka, on ji týral před těmi dětmi, až nakonec sám spáchal ten člověk sebevraždu. Takže to není v tom, co tady hrajete, je to v tom, jakým jste člověkem. Nezáleží na tom, jaká je role, buďte obrovsky soucitní, protože ti lidé neví, že sami sobě činí.

Dotaz: Co způsobuje bolesti hlavy, které trvají několik hodin, dochází k dvojitému vidění a bolí to v přední části hlavy?

Ivanka: Tady existuje velké množství variant. Za prvé bolesti hlavy způsobuje negativní myšlení, negativní myšlení může být různého druhu. Může to být i obava o někoho. Může to být i blok z minulosti, když jste něco odmítli třeba před dvaceti třiceti lety. Já jsem měla kamarádku, která zažila obrovský šok a měla blok. Žila v Pardubicích, její rodiče se rozvedli a neřekli jí to. Ona chodila do druhé třídy a v době prázdnin v srpnu přišla z venku, kde si hrála s dětmi, tak jí rodiče oznámili, že se ten den rozvedli. A maminka s ní odjíždí do města, které nikdy neviděla. Do ošklivého města, starý Most byl krásný, ale nový Most, to bylo sídliště a jeden dům byl stejný jako druhý. Takové slepičárny, dneska už je to barevné a hezké, už to vypadá jinak, jsou tam vytvořeny parky, stát investoval a město vyrostlo. Tenkrát to fakt bylo hrozné, její maminka odtamtud pocházela a najednou ze dne na den byla zabalená, šla do jiné školy, jak byla roztěkaná, jak se to celé stalo, měla obrovské migrény. Tam může být nějaká událost, kterou ohromně odmítnete, nepřijmete ji a vůbec o tom nevíte. U ní to začínalo tím, že si třeba odpoledne šla lehnout a prospala se, v noci se to už nedalo zastavit, tam došlo až k zvracení úpornému.

Zkuste přehodnotit, kde jste měla dřív nějaké zdrcení, negativní prožití události, pak může být i negativní jakoby zápis. Nebo to bylo i vývojem. Když přicházeli andělé a stahovali mi závoje, bolelo mě to. Předtím nás uspali. My jsme přišli, abychom vám sdělili informace a my bychom se tady nudili. Pak už nevidíte nic z toho, co byste tady řešili. Tak nám něco nechali, a když v roce 99 začali chodit, tak nám sebrali takové závoje. Pak se začaly dít věci, v noci jsem chodila po mém DNA, odpadaly věci, co jsem nemusela v tom osudu prožít a tam jsem viděla ty události, které jsem míjela jakoby v rychlíku. A to byly neuvěřitelné věci. Takže i to může být, a to taky bolí, vlastně vás bolí to pochopení, vy tady trpíte, než odložíte vědomě ty věci. Ten vývoj obrovsky bolí. Máte někdy pocit, že jste tak nějak pod tlakem nebo že máte helmu na hlavě. Když přichází obrovský tlak informací, třeba cítím nebezpečí, když jedu po dálnici, auta se začínou tak nějak formovat, že by mohla být nějaká nebezpečná situace. Tak například, já jsem v klidu a nejednou cítím, jak mi nasadí přilbu na hlavu. Ta přilba je zahuštěná energie, kdy jste spojení i s těmi řidiči v těch dalších autech a to nevíte. Někoho najednou napadne přibrzdit, druhého rozjet. Třetí najednou odbočí, do minuty je všechno pryč. A pak se to zvedne, tady je energetická hráz, která vás chrání. Ani to si nikdy neuvědomujete. Tam skutečně závisí na karmických zápisech, které máte na programu, a ten máte prožít.

Já si pamatuji, můj muž vzal svého syna s jeho kamarádem, a to byli kluci malí, do takového toho Disney parku. A najednou potřeboval tak strašně spát, tak říkal: „Kluci, já tady zastavím na 5 minut a zdřímnu si.“ Zajel na parkoviště a ono to najednou přešlo, to je divný, tak jedem. Byli tam minutu a pak nastartoval auto a vyjeli. „Za dva kilometry jsme vjeli na místo, kde ležely ruce a nohy, obrovský chumel, a pak mi došlo, že stačila ta minuta, abych já jsem v tu dobu tam nebyl.“ Tak prosím vás, když vám ujede vlak nebo letadlo, to je jedno, nebědujte, zkrátka berte věci tak, jak jsou. Netrapte se, možná byste měli komplikace, vaše Nadjá ví, že tam teď nesmíte být, proto vám

nahodí nějakou chytačku, kde se zdržíte, protože jste tam zkrátka neměli být. Je nesmyslné považovat za špatnou situaci, že jste někde být měli a nejste, anebo nemohli byste tudy a museli byste jinudy, až následně se to dozvíte nebo taky ne, ale to je jedno. Všechno je pro vás dobře i to, že vám teď něco upadlo nebo jste se zdrželi, to není náhoda. Vše je dobré, na to nezapomeňte.

To také může být důvodem bolestí hlavy, ten vývoj. Já bych si musela sáhnout, ale stejně vidím čas příčiny, ale nevidím konkrétní situaci. Jen je tam zápis, to znamená odmítnutí, to znamená karma nebo je tam zápis, a to se pouze vyvíjíte, a to už je vaše, já nemůžu do toho sáhnout.

Dotaz: Krišna tvrdí, že lze za pomoci mistra v těle nebo mimo tělo dosáhnout osvícení. Poznáním sebe „Já jsem“ toho dosáhnou s vlastním Nadjá.

Ivanka: Pozor, co je to mistr, mistra v těle nebo mimo tělo? Mistr v těle, dejme tomu, já jsem je stejný Bůh, který vám přichází předat jenom informace, ale svého vlastního mistra máte vy v těle. To je vaše úroveň duchovnosti, kam jste dosáhli to vaše Božství. Je to ten Bůh, který se potřebuje dostat do vašeho těla. Takže vy se máte obracet pouze na své vlastní Božství. Co říkám já, to si každý z vás může vysvětlit jinak, jak to vidíte, podle toho, do jaké hladiny jste došli sami. Někdo si vezme dvě procenta, někdo sto, někdo padesát, šedesát nebo třicet, na tom nezáleží, a jste vždycky připraveni přesně na to, ano? Ale pozor, nekoukejte na moji schránku. To bych byla špatný příklad, já vás vždycky vedu k tomu, abyste si vzali, s čím souhlasíte. S čím nesouhlasíte, tak tam ještě máte dojít. A tento svět je pouze iluzorní záležitostí. Nejdůležitější je vaše srdce, vaše nitro. Když třeba s něčím nebudete souhlasit, tak klidně nesouhlaste, protože musíte respektovat svůj vlastní vývoj. Vy k tomu stejně dojdete. Vy jste se toho třeba jenom dotkli, že to existuje, ale ještě nejste ve stavu, aby to byla vaše pravda. Neexistuje nikdo z vnějšího světa, koho byste měli slepě poslouchat. Ne, vy musíte vědět, co je moje pravda a co ne, vaše procento si naberete. Vy k tomu stejně dojdete, mezitím si prožijete určitou praxi. A teprve potom jste schopni slyšet další kus teorie. Byla bych špatný učitel, kdybych se vyvyšovala. Ne, teď jsem vám říkala, že stejným učitelem je váš soused, který nic duchovního neví a přes něj přijde informace. Vy toho Boha máte všude kolem sebe. A pozor, nejlepší jsou lidé, kteří nejsou vůbec duchovní. To je právě to, co zapomínáte, jsou to všichni lidé, kteří k vám přicházejí.

Třeba taková týraná žena se nikdy nezbaví takového partnerství, dokud nebude pokorná. Pokud si vevnitř bude o tom muži myslet, že je špatný, když jí bude vadit jeho chování, bude na něj zlá, bude ho kritizovat, musí se stále vyučovat, protože neumí tuto čakru a bude pokračovat ve vyučování. Ne, ta žena se toho zbaví, když si ani na jedné čakře nemyslí nic špatného. Tělem se můžete bránit, jak chcete, když přijde čas, že prošla tím obdobím učení, tak ji to Nadjá z toho propustí. Bůh v noci sám přišel a řekl: „Už se budeš muset rozvést.“ Byla jsem naprosto vyčerpaná, já jsem žila pro všechny ostatní. I pro mého muže, a to s obrovskou láskou. Musela jsem projít mnoho zkoušek, abych zjistila, že se neumím zlobit, umím odpouštět všechny věci, které jsem tam zahlédla. Já jsem si nikdy nemyslela, že by byl špatný, vždycky byl dobrý. Protože mi

přinesl toto učení. A tehdy se to stane samo, stejně jsem neposlechla, co mi řeklo Nadjá a ještě dva roky jsem se snažila, abych měla jistotu, že jsem skutečně všechno vyčistila. A tak to bylo správné. Jestliže se žena vymaní po těžkých existenčních stavech z takového vztahu s odsudkem, se všemi těmi niternými uzávěry, tak další vztah je stejný. Nedá se udělat skutečně nic jiného, než přijmout nitrem pokorně toto učení, tehdy se toho zbavíte. A víte, jde tady o to přijmout sama sebe. Vy se hledáte, vy jste to s tím člověkem měli domluveno. Tak pozor, osvícení dosáhnete, byť informací z vnějšku, ale hlavně se musíte spojit se svým vlastním nitrem, se svým Bohem v sobě. A s ním se spojíte jen tehdy, kdy souhlasíte s celým osudem. Který jsme si jako Bohové vybrali. Jakmile souhlasíte, tak jste osvícení. Necháte žít Boha ve svém těle a víte, že vše bylo dobré, jak bylo.

Dotaz: Co je příčinou akné v dospělosti? Děkuji.

Ivanka: Já sama jsem měla akné asi do pětačtyřiceti, teď mi o Velikonocích říkal můj bratranec: „Človče, ty vypadáš nějak dobře, ty už nemáš pupínky.“ - „Ty vole, to sis všiml dost pozdě, to už nemám asi šest let.“ Já jsem byla velice zvláštní a jsem dodneška. Já si vzpomínám, že jednou maminka mého italského zetě mě vzala takhle stranou, my jsme jely spolu autem, ona mne hladila po ruce a začala mi prohlížet ruce. To mi dělala i doktorka na endokrinologii, ona se mi snad deset minut plazila po zádech a koukala mi na buňky. A bylo vidět takové udivení, ale neřekla mi nic a já jsem mlčela. Protože vy jste jiní, jakmile se jinak chováte, tak máte jiný systém a ti doktoři to samozřejmě vidí, takže zůstanou udivení. A Péťa se otočila a říká: „Jo jo, my jsme jí říkaly, když jsme byly holky malý, že maminka je krásná.“ Taková měkká jako, nejsem drsná, to všechno se ukazovalo jakoby i na té kůži, na tom povrchu. A já jsem měla obrovské problémy od jedenácti let, to bylo strašné. Já měla takové boule, to bylo, jako když máte osmičku v zánětu, au. Já jsem to nechtěla, tak jsem to mačkala, pak jsem měla strupy, bylo to ještě horší, já jsem s tím dělala takové blbosti. A pak se mi to konečně ztratilo a já jsem si říkala, že zítra už budu mít konečně pokoj, tak se mi na druhé straně udělala jiná boule. To bylo donekonečna. A jedna moje kolegyně v práci říkala: „Ty, to je divný, já tě tak pozoruju, znám lidi, kteří měli menší akné a zůstali zjizvení, ale ty ne. Jak to, že tobě se to tak dobře hojí?“ Ona se podivovala nad tím, že mi nezůstaly jizvy. Já si taky pamatuji a nechci vás znechutit, já jsem to zmáčkla a málem to dostalo zrcadlo.

Ale já jsem si pak uvědomila, že to nemá cenu řešit. To víte, zkrátka moje tělo bylo tak jemně nastavený, ale nečistota toho světa byla ohromná. A ono se s tím vyrovnávalo velice, velice těžce. Ale hlavně, já všechno považuji za dobré, teď vám ukážu proč. A to se na mě koukal i můj tehdejší partner jako na blba a nedívím se mu, protože jednou jsme se o tom bavili, já povídám: „Podívej, jak už zase vypadám,“ on na to: „No, to je hrozný.“ A já: „Víš co, ale mně to nevádí, alespoň jsem nikdy nezpychla.“ Vy si máte na všem najít to dobré. Víte, to přebujelé sebevědomí by bylo pro mě daleko horší než nějaké akné. Já jsem se cítila vlastně dobře. Tady jde o to udržet se ve spokojenosti, což oni neví.

Vy jste mi teď připomněla krásnou věc. Jednou jsme seděli na grilování u našich známých a byl tam Paolo s Petruškou a ten Paolo se obrátil na Tomáše a říká: „Ty Tomáši, prosím tě, chci slyšet tvůj nestranný soud, protože její bývalý muž je obrovský pesimista, Iva, to je zase obrovský optimista, potřebuju někoho, kdo je jakoby v prostředku. Jak vidíš ten statek, kdybychom tam šli eventuálně?“ A my jsme se s Pětou ohromně bavily, protože Pěta je stejná jako já. A Paolo je schopný znát duchovní pravdy, ale musí se tak trošku rozebrat. My jsme si tak sedli a já říkám: „Paolo ty nevíš, ty neznáš zákony v praxi. Ano, já se ti můžu zdát z toho běžného lidského pohledu jako ohromný optimista, ale tím pádem mám všechny čakry otevřené tak, jak jsou, takže ke mně to přijde. K tomu pesimistovi to nepříjde, ten je jakoby uzavřený.“ Pozor, tam skutečně se dějí neuvěřitelné věci u těch lidí, pak se jim stále něco nedaří, nikomu nedůvěřují a všechno řeší. Můj bývalý muž měl obrovský problém, když jsem kupovala právě pozemky pro děti do Mnichova, protože je můžou okrást a můžou mě podvést. Já říkám: „Prosím tě, neřeš to, ještě se nám to nikdy nestalo a že jsem kupovala hodně věcí.“ Ale jednou se to stalo s barákem. A ještě koupil navíc pozemek, který se pak dal do pohybu, to bylo na nějakém svahu, obrovské množství peněz se pak utopilo jenom do rekonstrukce. Vždycky ten člověk narazí, protože se má učit. Aby si byli jistí, aby to nebylo, je důležité, že pak se to stane. Nikdy tam neprohlídne, že si tam tu tvorbu jakoby pak činí sám. Takže vidíte, že lepší je si to okecat, aby vám bylo dobře. Však to zmizelo, sice v pětáctyřiceti, ale zmizelo. Ale tady jde o to, abyste byli spokojení. Pak se to vyladí.

Dotaz: Mužská a ženská energie. Je tady dnes méně mužů, proč?

Ivanka: Ano, to vám řeknu a mám z těch, co tady jsou, velkou radost. Protože pozor, když už je muž duchovní, tak je špičkový, to bývá. Muži jsou logičtí a Boha velice obtížně pochopíte logikou. I když já jsem vám přinesla tak trošku logiku vysvětlení toho přechodu v základních přednáškách, abyste si to mohli představit logicky a bylo to pro vás blízké. Ale ženy jsou emocionální polovinou lidstva a Boha můžete jenom zažít. Většinou se dostáváme do vysokých hranic egoistických, kdy žena vede muže, ale napřed tam pak vklouzne on a potom ta žena. Ale ona mu pomůže tím žebříkem, po kterém on vyleze. To je velmi důležité vědět, protože v posledním životě tam jdete společně. Pak tvoříte jednu bytost, která je spojená nahoře, je to překrásný stav. Víte, vždycky to bylo takto nastavené, ale uvědomte si, že nikdy nemůžete upřednostňovat ani jednu ani druhou polovinu, to nejde, obě jsou stejně hodnotné, akorát my nemáme nástroj, ten mozek nestačí. Vy ho budete mít víc rozšířený, protože vám pracuje v současnosti asi 6 procent mozkové kůry, tak vidíte, jakou máte obrovskou rezervu.

A budete umět spoustu dalších věcí, to přijde, na to se čeká. Samozřejmě budete mít nádherné schopnosti. Těšte se na ně. Nicméně máme tak trošičku našplháno, tím stylem vnímání a emocionalitou. Ale u některých mužů není ta hranice nastavená. U nás to bylo také, já jsem měla obrovsky emocionálního tatínka. Pozor, můj tatínek mě třeba připravoval na to, že budu mít menstruaci. Maminka nebyla schopná mi to říct, tam byl řád, logika, ona byla víc mužská. Ona je dáma, jako ženství tam bylo, ale byla tam logika. Přísnost. Táta byl dojatý. Tam to bylo nastaveno trošku jinak, ale spoustu lidí si najdete i to partnerství, které zaklapne do 100 %. A někdy může žena být víc

logická. Já jsem dneska vyprávěla o dceři generála, že jo. A ona zase byl přehnaně na muže. Vy si řídíte svým chováním a myšlenkovým posunem tu hladinu hormonů vašeho těla, a to vás samozřejmě dohání. Vezměte si, když bude žena logická, rázná, tak bude vypadat jako muž. To vycítíte, jsou bytosti, u kterých to vycítíte. Jsou bytosti, u kterých jsem měla problém vycítit, zda je to chlap nebo ženská. Já jsem přemýšlela a poslouchala jsem, jak bude mluvit, třeba na poště, když řekla, že přišla, tak jsem věděla, že to je ona. Ale tam skutečně i to tělo tak vypadá, protože ty hormony regulují tvar těla, ukládání tuku do mužských tvarů. No, já jsem přitažlivá, ale mám široký hrudník, já jsem vždycky vypadala jako chlapec. Nikdy jsem to neřešila, až jednou Petruška stála před zrcadlem, bylo jí asi třináct a říká: „No, podívej, květináč, jsem celá ty.“

Pak už je pro vás úplně všechno, když zapomenete na Ivu, protože když bych byla Iva, tak se naštvu. Já jsem nedávno vyprávěla mojí mamince a ta se řehkala, až jí tekly slzy. A ona by to nepřijala kdysi, dneska už tedy jo. Obrovsky se bavím těmi postřehy, protože pro mě je to hmota, to nevnímám jako sebe. A já mám u zubů dolní frontu vyjetou jakoby vzhůru na ty vyšší, jestli jste viděli někdy psa. Psi koušou a nemají kombinovaný kloub. Jednou jsem seděla se svým nejstarším vnukem na zahradě na lavičce a něčemu jsme se smáli a jak jsem se smála a jak jsem měla otevřenou pusku, tak mi říká: „Ukaž, ukaž mi zuby.“ Tak jsem na něj vycenila zuby. A on říká: „Ty máš zuby jako pes.“ A jak to řekl, tak se lekl jako, co já na to. A já jsem se začala obrovsky smát. „Ty jsi chytrý, ty máš takový pozorovací talent.“ Alespoň ví, z čeho to vzniklo.

Obě energie chápu jako stejné.

Výborně.

Jako důležité.

Výborně.

Ženskou jako soucit a lásku a mužskou jako tvoření a ochranu. Do jaké míry se máme bránit?

Čemu? Kdo to byl?

Manžel.

Čemu bránit? Nevím. Nemáte se bránit ničemu, všechno, co se děje, je tady nastavené, tak je pravda, když budete mít partnera, který to bude mít nakombinované, vy sama budete určitě něco řešit, abyste si dokombinovala něco. Protože pak byste nebyli nastavení na sebe. Tam to vždycky musí zacvaknout. Víte, já mám neteř, tedy mého bratrance dcera. Jí se první manželství rozpadlo, měla muže a on vůbec nic nedělal, bylo mu jedno, že je bez práce. On byl spokojený, měli děti a neměli z čeho žít. Bylo mu to jedno a hrozně vadilo naší Janičce, že se to dělo. Nakonec se tedy rozhodla s dvěma malinkými dětmi, že odejde a nechá mu všechno. To byl obrovský krok do neznáma, ona je teda úžasná holka, fakt je fajn. A teď pozor. Předtím byla na mateřské, takže nevydělávala peníze. A rozhodla se, že odjede na Moravu na nějakou biofarmu a tam bude pracovat za to, že dostanou najíst. Tenkrát byla týden u mě, týden jsem se o ně starala, než odejde na tu biofarmu, než se otevře ten termín. Byla tam skutečně celé léto od jara do podzimu s těmi dětmi, ty se tam tak batolily vedle ní, když tam pomáhala

okopávat mrkev. „No, tak já jsem poznala, že přežiju a že to jde, přestože jsem neměla žádný prostředky, najednou mám střechu nad hlavou. Jsou to báječní lidi a seznámila se se svým druhým mužem, který je přesný opak toho prvního muže.“ Dneska už má čtyři děti, ona vypadá jako holčička, jako čtrnáctileté stvořeníčko, je taková útlouňka dívenka, má krásné čtyři děti. A říkala: „Já vím, že jsem to, Ivanko, přehnal, protože ten druhý manžel je zase maniak na práci.“ Vidíte to, vy si máte vždycky vážit toho lepšího z partnerství, to horší přehlížet, ono se to samo doladí, nebojte se, to se doladí, ale jenom, když to ohodnotíte z toho správného pohledu, a to Božství vám stejně pomůže. Ten člověk si toho váží, že ho nekritizujete a že ho přijímáte takového, jaký je, pak se víc snaží. Jakmile začne útok Ega na Ego, tak už je zle, to už se nikam nikdy nedostanete, to je strašně důležité vědět.

Dotaz: Stále se mi zhoršuje zrak na blízko.

Ivanka: Mně taky, já jsem byla na Rusavě a v první řadě seděli dva báječní starší manželé a byli strašně fajn a poslední neděli ráno, já jsem pak jela až v poledne domů, tak ta paní mi říká: „Ivanko, dneska se stal zázrak, já dvacet let mám brejle a já dneska od rána vidím bez brejlí všechno.“ Já říkám: „Do prdele, něco jste líp pochopila než já. Já vidím furt blbě.“ Oni říkali, že po čase se to všechno změní, budete mít i jemnověci. Teď si to musíte odžít, tady se jedná o stáří hmoty, okolo padesátého roku života určité orgány stárnou a musí se to prožít. Je pravda, že můj muž kdysi zažil v New Yorku krásnou věc u očaře, když si šel pro brýle. A říká: „Řekněte mi, jak to, že někdo celý život vidí dobře?“ - „To není pravda, buď jsme krátkozrací nebo dalekozrací, ale vždycky máte nějaký zádrhel na očích, tam jde o stáří toho oka.“ On říkal: „Já měl kamaráda v dětství a ten měl babičku, které bylo hodně přes osmdesát a viděla bez brejlí i na čtení i na dálku.“ A ten doktor říká: „Ano, to je možné, ale je to výjimečné, tehdy je jedno oko krátkozraké a jedno je dalekozraké a ten člověk vždycky kouká tím jedním okem, a to mu stačí.“ Jo, takže skutečně to existuje, ale je to výjimečný stav, je to dar. Já se raduju z toho, že to mám na čtení a na dálku ne, to je lepší varianta, protože pak jdete a teď nevíte, koho jste pozdravili.

Oni nám říkali, že existují cviky na oči, ty cviky jsou skvělé, já jsem je jeden čas cvičila a nestíhala jsem díky svému záběru, tak jsem si řekla, že přestanu. A dokonce jsme se na to ptali andělů, když chodili. A ten anděl pokyvoval hlavou, asi věděl, že nebudu mít sílu a čas. „Víš, co nech si ty brýle,“ mi říká, to nějak dopadne, asi mám v plánu ještě nějaké záměry, takže počkejte si. Dělejte, co je vám dané, jestli chcete cvičit, ano, zabírá to. Je překrásná knížka od pana Šimíčka. To se nasmějete, on je sprošťák jako já, mnohem horší. Ale ten je úžasný, pan Šimíček, a popisuje tam spoustu krásných duchovních věcí a také, jak máte cvičit, já jsem z toho dokonce kdysi dělala pro jednu holčinu výklad, ale ona pak sama cvičila, takže spíš kvůli ní jsem se tím zaobírala, ale je to dobrá knížka a hodně se nasmějete.

Dotaz: Můžeš nám ještě více říct o stravování v tuto dobu, co je pro nás dobré a proč, méně solit, živá strava, zelenina je toxická, chemie, jak to tělo zvládá?

Ivanka: Ano, jste živý organismus a potřebujete mít min 70 % živé stravy. Ovoce, zelenina, vláknina, hodně vody. Minimalizujte cukry a tuky v minimálním množství, ale ne úplně bez, protože potřebujete, aby vaše tělo přijímalo vitamín C a ten je rozpustný většinou v tucích. Nicméně vaše tělo se potřebuje skutečně opravovat a vaše tělo umí nahradit estrogény, fytoestrogény právě ze zeleniny. Prosím vás, když jíte, nepřemýšlejte o tom, co je toxické, co není toxické. Samozřejmě pokud máte zahrádku, můžete si vypěstovat sami. Pak už záleží na tom, jestli si koupíte někde tu zeleninu a kde, ale zase, když tam bude napsáno bio, na to někdy nemáme, že jo. Je to obrovsky drahé. Taky to nemusí být, pozor, Zkuste si představit, že si sednete k talíři a pochybujete o čistotě, co dělají asi buňky vašeho těla, už si z toho nevezmou to, co by potřebovali, protože už se bojí. Já vám vždycky doporučím, vařte si, protože se zbavíte éček. Kupte si třeba i maso. Ono to není až tak, jak se píše. Je pravda, že vegetariánství je malinko čistější, ale není to prosím vás v roli duchovnosti, ta hmota tady je.

Pan doktor Tomáš říkával: „Bůh žere Boha,“ tak to je, prosím vás. Vaše tělesné schránky jsou pouze jiná realita hmoty této země. A co svět světem stojí, tak skutečně Bůh Boha požíral, protože i v té přírodě vidíte, jak slabší jedinci byli konzumováni těmi silnějšími. My tedy klasickými masožravci nejsme, spíš bychom pasovali podle všech pohledů a stránek na plodožravce. Nicméně jsme se naučili v rámci toho, že nás je hodně, jíst všechno, samozřejmě. Což nás nepoznamenalo tolik, jako to, co se přidává jako konzervanty a chemické látky, to vám ucpalo všechno v organismu, to je chemie, která není snadno odbouratelná. To znamená, vařte si, míň solte, ano.

Já mám od narození obrovsky ráda slané věci, já jsem nikdy nebyla na sladký, ale oříšky, jo takové ty věci. Můj táta si sednul k polévce a ještě, než ochutnal, tak si tam nalil 3 lžice maggi. Já, jak blbec, také, vidíte, narodíte se do rodiny... Jsem se to taky naučila, ale to se pak musíte naučit regulovat, ale ono to jde si to zregulovat, je to jenom o zvyku. Takže můžete jakoby cokoli změnit. A klidně si to maso dejte, není to zádrhel. Víte, sami seshora mi řekli, abych to maso jedla, oni to taky nevidí jako nežádoucí. Jak se vyvíjíme duchovně, tak na určitou dobu skočíme do fanatismů. Nejlepší je zlatá střední cesta, jste ještě hodně hrubohmotní, na vysoké duchovní stavy máme ještě hodně času, takových pár set let. K tomu se pak narodíte do čistějšího těla, teď to neřešte. Vy byste měli pít bylinné čaje, zvláště na jaře a na podzim, když se mění vlastně období. Jestli jste si všimli, Češi to v kuchyni neřeší, Češi jsou s prominutím čuňata, ta kuchyň skutečně je plná cukrů, to jsou složené cukry, to jsou všechno mouky a mleté mouky. A teď se to mění obrovsky a jde sem jiná kuchyně a nikdy to ještě nebylo možné. Třeba středomořská kuchyně je obrovský poklad pro nás. A teď najednou to přijímáme, hodně se to tady dělá, hodně se vaří.

Dělejte to, oni mají jednoduchou stravu, tam jsou dvě tři ingredience je to lehké, čisté. Oni jedí věci, které v zimě zahřívají, v létě ochlazují. Vy jste těžcí po těch knedlicích a omáčkách, tam jsou i zahuštěné polévky, já vím, že jste na to zvyklí. Ale stačí, když třeba tu bramboračku si uvaříte, ale už do ní nedávejte mouku, ale udělejte párkrát tyčovým

mixérem vrrrr. Tím, že rozmixujete část zeleniny, se to zahustí a už ta polévka je jiná, je jenom zeleninová a stojí to za to. Odbouráte spoustu problémů a jenom touto změnou shodíte x kilogramů, které by vám byly na překážku. Další, co je, už jsme o tom možná mluvili, homocystein. Potřebujete kyselinu listovou, kyselina listová je skutečně jediný nosič. Homocystein je dobrý v buňce, ale mimo buňku ne. Pak se ukládá a tvoří vám možné problémy v těle. Homocystein by měl mít člověk mimo buňky pouze do 10 % a jsou lidé, kteří mají 90 %, ten člověk je vlastně otrávený, dá se říct, jo, je ucpaný, otrávený.

Dále byste si měli čas od času čistit střeva, já vím, že je to blbý o tom takto mluvit, občas si udělat nějaký půstový program. Nebo si zajít na čištění střev, protože čím jste starší nad pětatřicet let, tak máte ucpané vlastně už ty klky, které jsou ve střevech, a přestože do těla dodáváte spoustu dobrých věcí, vápník a různé prvky, vaše tělo to nevstřebá, ono to neumí, protože tam je průchod ucpaný, zavřený. A už jenom, když po tom čištění odejdete, tak máte o několik kilogramů míň. Čas od času je dobré udělat si půst, nepřehánět to, klidný, nenásilný. Existuje na to dobrá literatura. Stačí třeba při úplňku jeden pitný den v měsíci, někdo to dělá při každé fázi měsíce, což je taky dobrý, ale pozor, tady někdy bývá až drastický úbytek váhy. Což bych nedoporučovala, uvědomte si, když 4 dny v měsíci nejíte, tak si to spočítejte, kolik je to dnů v roce, budete šokovaní, vlastně to je 4x12. To je obrovsky dlouhá doba z roku, kdy vlastně nejíte. A lidi, kteří tomu podlehnou, mohou mít drastický úbytek na váze, ale pozor, není to až tak správné. Takže nekomplikujte si to, doplňujte tekutiny, pokud můžete vodou. Voda je nejlepší, zase nepřehánějte minerální vody, pijte spíš obyčejnou vodu. Já nevím, jakou máte vodu tady, my máme báječnou vodu.

Něco vám řeknu, už jenom to, že tomu bude člověk věřit, už to vám pomůže. Vy se uspokojíte, že to má dobrou funkci, je to stejné jako placebo efekt. Nejhorší je odmítání, strach z něčeho, obavy, že něco není správně. A naopak, že je to dobře, to je to, o čem jsem mluvila, když si neustále obhajuji věci a dívám se na to správně, tak ono se to pak děje samo, to je tvorba, protože vy se vlastně nebráníte tomu celku a ono to k vám přichází. Samozřejmě pokud s tím pracujete a chodíte si do plastových lahví jakoby pro diamantovou vodu. Pokud tomu věříte, můžete se dostat jakoby s čímkoliv do styku. Nicméně já bych doporučovala pít jenom vodu. Jakoukoliv, ideální jsou i prameny, které tady jsou. Nedávno jsem byla v Turnově, nad Turnovem byl úžasný pramen, oni tam dělají jednou za tři měsíce rozbor a tam bylo 100x menší množství dusičnanů, než by normální voda měla mít, takže existují obrovsky čisté prameny. Je dobré chodit si tam nabírat vodu, když máte někde v okolí pramínek, protože ty rozborů se dělají.

Nechte si udělat rozbor vody, pokud tedy máte vlastní studnu, protože nikdy nevíte, jestli neobsahuje třeba dusičnany z okolních polí. Vezměte si, 40 let se tady používaly nebezpečná hnojiva, ta doba totality to skutečně obrovsky znehodnotila, tam byla brána v potaz pouze hmota, nic jiného neexistovalo. To nebylo dobré a hodně to poznamenalo přírodu, takové drancování přírody. A ta umělá hnojiva se odbourávají až sto let, která se dřív používala. Navíc se to splachuje vodou do těch podzemních vod a dostává se to i do studen, tak je dobré si udělat rozbor vody, abyste nepili něco, co z těla nemůžete vylučovat. Ale nebát se toho, jen si to udělat a pak se k tomu postavit s

tím, že si najdu jiný zdroj pitné vody a budu ji mít jako užitkovou, to je také důležité vědět, co pijete.

Zelenina je toxická a plná chemie, jak to tělo zvládne? Vaše tělo to zvládne dobře, když se toho nebudete bát. Když budete odpouštět lidem, budete krásně vylučovat i větší množství toxinů než ostatní lidé vedle vás. Skutečně budete obrovsky pružní v tomto směru. Já si nepamatuji vůbec, že bych něco nestrávila. Tady jde skutečně o postoj. Vaše tělo se brání a dělá to, co vy odmítáte nitrem. Pokud přijímáte vše, jak je, tak se vypořádáte se vším. Víte, ty zápisy se vám dějí vlastně. Viděli jste někdy, já teď nevím, jak se jmenuje ten pán, co fotil vodu, ten Japonec? Já nevím, jak se jmenuje. Emoto. Já jsem viděla ten film, jenom kousek tedy a ono to je pravda, jak voda reaguje. Třeba když dáte sklenici vody na papír, napíšete válka a postavíte to to tam. To je informace. I to, co tam napíšete v tu chvíli, dáte informaci a ta voda to změní. A teď si představte, co se děje ve vodě vašeho těla v okamžiku vašeho nesprávného myšlení. Je vám to jasné? Já jsem úplně čistá, tam není nic. A všechno budu mít, až budu mít zkrátka odejít, tak to přijde a bude to velmi rychlé, protože akorát přijdu k bodu, kdy mám odejít. Oni nám řekli, že jednou si zkrátka někam sednete do rohu, tam se opřete, zavřete oči a bude to. Na to se těším.

Dotaz: Chtěla jsem se zeptat na meditaci, upustila jsem od všech možností, nechce se mi meditovat. Když meditovat, jak je to pro nás správně? Když vědomě nebo nevědomě, jaký je směr těla do země, do vzduchu? Je to magie? Děkuji. Jóga dýchání, můžeme vést energii tělem vědomě?

Ivanka: Tak víte, bude meditovat člověk, který meditovat musí, který nahrazuje přítomnost, to znamená odmítnutou přítomnost. Jestliže jste nespokojení a něco na čakrách odmítáte, nežijete přítomnost. Ten člověk hledá. Pokud odmítáte, jste skutečně zatíženi tou karmou, která tam je a vy musíte meditovat, protože jste nespokojení. Spokojenost vám navodí v těle stav Boha a ten má být trvalý. Já jsem se na to kdysi dávno ptala, protože jsem nikdy nemusela meditovat a já jsem nevěděla proč. A když potom v 99 roce začali chodit, tak mi to vysvětlili: „Ty nemusíš. Ty jsi celý život spokojená, celý tvůj život je meditací.“ Ano, když jdu vařit, tak se těším, jak to těm lidem bude chutnat. Dělán to pro radost. A pozor, oni mi řekli: „Ono se ti to daří, protože já vařím za tebe.“ Ten Bůh pak vaří, on vám ukáže, co tam máte hodit, a to vás přesně napadne v pravou chvíli. A já jsem to nikdy nedělala pro sebe, to jsem viděla u mé maminky, a pak jsem z toho poučila. Vidíte tu nuanci. Moje maminka vždycky čekala, kdo jí to pochválí. Ona vařila pro sebe tím pádem a chtěla pochvalu. Ne, já jsem chtěla, aby jim chutnalo a nečekala jsem na nic. Tam jsem to trošku zlepšila, opravila díky tomu, že jsem to mohla vidět, což je úžasné. Tím, že si děláte si radost z toho, že ostatní mají radost, to je nejvíc, co tam můžete mít, a to je trvalý stav meditace.

Já jsem třeba od dětství neměla ráda pach krému na boty a maminka mě tím trestala, mně strašně smrděl. Takže boty, to ne. A když jsem něco vyvedla, co se jí nezdálo, tak mě za odměnu nechala vyčistit boty pro celou rodinu, což tedy pro mne bylo katastrofální, ale zase, já jsem uměla věci narovnávat. Aby mi bylo dobře při čištění

těch bot, které já jsem vlastně neměla ráda, ale měla jsem tu maminku obrovsky ráda, tak jsem si řekla, že to dělám pro její radost. To je klička Ega, kdy vy si nastavíte dobrý motiv a tehdy je to zase meditace. Dobrý úmysl: „Dobře, já to udělám, protože udělám radost mamince.“ To je krásné nastavení a Ego si sedne, odbouráte tu nechut a nelibost něco udělat. Tady si můžete pomoci, to je stav, kdy už nemusíte nikdy meditoval, pokud ano, je tam nedoladění věcí, které ještě máte. Potom meditujte, tedy můžete.

Existují různé techniky i sami andělé nám to ukazovali, abyste se dostali ke svému Božství, můžete klidně prodýchat jakoby ten svůj kanál, jenom si dýchejte a pozorujte dech. A může se vám stát, že bloky, které se tam dřív vytvořily, se tím odbourají, ale prožijete nějaký zdravotní zádrhel, to už se jenom urychlí, není důvod, proč byste nemohli. Pozor, ale důležité je, aby všechno kompletně v tom osudu jste přijali, cokoli se vám vybaví, nějaká vzpomínka nějakého odmítnutí nebo něčeho, tak přijmout, vyřešit. To je důležité, jinak vám to v té meditaci může udělat docela nepříjemnosti. Ale jinak, když se naučíte žít ve spokojenosti, Boha máte v sobě, nesete si meditaci života. Já vás učím praxi. Většina lidí si myslela v minulosti, že člověk duchovní nemůže mít rodinu, musí žít v celibátu sám a nestarat se, nechodit do práce, to není pravda. Člověk, který je obrovsky duchovně vyspělý, může hodně pracovat, ale bude to dělat s láskou pro druhé a rád. A bude to dělat proto rád, že to smí dělat pro druhé. Když se podíváte do těla, do orgánů, tak to lehce uvidíte. Zkuste si představit, že jste jaterní buňkou, budu-li jaterní buňkou ještě egoistickou, když budu pracovat sice usilovně, ale aby druzí koukali, co já dělám, to je blbost. Mně nikdy neříkalo, když si ženský v laboratoři ukazovali, co mají hotové, to bylo takové údivné pro mě. Nebo jsem měla třeba zubní školení a já jsem si říkala: „Tam se poznám s jinými lidmi a až půjdeme někam na tu ubytovnu, tam si popovídáme.“ Oni furt mluvili o životě. Já jsem pořád poslouchala, ale cítila jsem takové to obrovské úsilí být dobrý a úspěšný, to mi nic nikdy neříkalo. Já jsem to nahrazovala láskou, třeba, když se potřebovaly zuby a bylo to nečekané.

Jednou v pátek v poledne se otevřeli dveře a přišla Darina Benešová a říká: „Holky. kdo udělá jedné holčině korunku, ona se zítra vdává, holky, jedničku, jo.“ A nikomu se nechtělo, ale já, když si představím, že půjdu k oltáři bez jedničky a řeknu tam ano...tak jsem volala babičkám, aby vyzvedly holky, že přijdu o hodinu později. Tak jsem si to propočítala a tu korunku jsem jí udělala, vidíte. A tady jste ochotní, když se vžijete do role druhého člověka, rádi vlastně pro něj uděláte něco navíc, byť byl pátek a kolegyně měly nohy na stole a nic nedělaly. Ne, ne, ne, já bych nemohla mít dobrou sobotu, kdybych věděla, že ta holka tam má žvýkačku. To jsou věci, které zkrátka umíte, ale vidíte, to je duchovnost. Vy to děláte pro ty druhé. Svým dětem a rodině jsem to potom vynahrádila. A mně bylo dobře, jo, protože mně bylo dobře. Kdybych to neudělala, tak bych byla protivná, což tedy já neumím.

Dotaz: Pokud je v každém z nás Bůh, kdo je Otec, který k nám hovoří?

Ivanka: Ano, ten Bůh, já mu říkám Otec, to je on, každý ho máme v sobě, já i Otec jedno jsme, já i Bůh jedno jsem. Ano, vy jste Bohové, všichni. Malinké části Boha.

Na jedničce, při aurickém sezení, když se dočišťujete, tak vám říkám takovou zvláštní věc, tam to pochopíte, je to vaše nitro, skutečné nitro, které si vybralo tělo Ivy. Říkáme na jedničce, že existuje jenom jediné Já jsem a my všechna jeho malá Já jsem mezi sebou hraje své role, kterými se učíme být lepší. A proto já Bůh, který si přišel zahrát roli mého jména a těla, si zvolil všechny lidi svého života, aby mu udělali to, co mu udělali. Neboť to bylo mojí skutečnou vůlí Boha, aby mi toto učinili skutečné reality Boha. A v domnění, že jsem tělem a jménem, tak jsem jim mohl prožít ty věci, které mi udělali a mohl i s tím, co mi udělali, je přijmout jako dobré. Protože jsme si to slíbili. A i já druhým lidem jsem dělal to, co jsem jim dělal a musel dělat, neboť jsem jim to jako Bůh slíbil. Že v zapomnění mé skutečné reality v iluzi, že jsem své tělo a jméno jsem jim tyto věci udělal, aby i oni si mohli vyzkoušet, že mne jako tělo a jméno mohou přijmout s tím vším, co jsem jim udělal jako dobrého. A když jsem jim slíbil, že jim to udělám, tedy i sama sebe přijímám jako dobrého. Neboť jsem si toto konání potřeboval prožít, abych ho mohl jednou provždy odložit. A i všechny situace, které si můj Bůh, který si přišel zahrát mé jméno a tělo, zvolil. Protože v těchto situacích jsme se všichni se jmény a těly pohybovali a činili jsme si všechny věci, které jsme si činili, a proto tyto situace byly dobré. Abychom zažili, co jsme zažili a mohli jsme se vyvíjet. A proto přijímám vše, co je dobré, ať hmotu, tedy lidi svého života a i situace, tedy prostředí a duchovno mého života. Neboť dnes bych nebyl, tam kde jsem. Ámen.

To je vaše skutečná realita. My jsme vším, to je ten Otec, kterým jste, ale jste i ti druzí, kteří jsou ukrytí za jmény a tvary. A všechno, co vám tu udělali, jste si objednali vy, jste to vy sami. To je jednota, pokud toto budete žít trvale, každou vteřinu vašeho života, nikdy vám nikdo nemusí ublížit, neboť jste sjednocení, už víte, že nikdy nebudete považovat nikoho za špatného a nikdo vám nebude vadit a na nikoho se ani nemůžete zlobit. Ani další odmítavé reakce tam nemohou nikdy vzniknout, protože všechno je vaše vůle. To je žití jednoty.

Dotaz: Jak odstranit černé myšlenky třeba před spaním, kdo to vlastně přemýšlí, když chci spát a hlava ne?

Ivanka: Ano, to je pouze vysílač, kdy to všechno vlastně přijímáte. Černé myšlenky nejsou vaše, to je skutečně záležitost Ega. To se tam jenom odehrává. Zastavte to. Zkuste se vědomě přemístit do jiných stavů. Někdy vás to vtáhne zpátky. Ideální je pozorovat dech, to je úžasná praktika, protože přes dech na vás skutečně nemůže, to je obrovský soustředění do vašeho nitra. Ale někdo to neumí, jsou různé stavy, kdy to ještě neumíte. ale je to výborné. Také je úžasné před spaním cvičit jógu, vy si to tělo trošičku rozhýbete. Stačí čtvrt hodiny, to je příjemné, a pak si lehnete a cítíte takovou únavu a krásně se prodýcháte a ohromně krásně tímto způsobem usnete. To mám hrozně ráda, já nemám moc času, cvičím tak těch 10-15 minut před spaním. Stačí jenom pár pozdravů slunci, nemusíte dělat víc. Nebo obrácenou polohu, pokud nemáte problém s oběhem nebo se štítnou žlázou. Není problém, protože vy se na chvíli otočíte, na chvíli si ulevíte končetinám, je to příjemné. A tehdy se vám strašně hezky usíná.

Kdybyste přišli z běhu a teď si chcete odpočinout, chcete klid, a to Ego na vás nemůže, protože vy vlastně si chrochtáte, ano, jste spokojení. Ale když si lehnete a čekáte, kdy

usnu, nejde to, to je drsné. A už vás má. Jo. Ale když jste spokojení a šťastní a pozor, berete to tělo, jak je unavené a krásné, tak on tam nepřijde. Skutečně je třeba nějak se zaměstnat. Nastavit si tu spokojenost, to je strašně důležité.

Dotaz: Co když se některé buňky neřídí svým úkolem osudem, potom narušují celý systém, celek?

Ivanka: Víte co, oni nám seshora ukazovali, že v každém těle, i kdyby bylo láskyplné, a teď dobře poslouchajte, je nějaká buňka, která se blokuje a dělá si, co chce. Ale pokud vy tím chováním, tím programem, tím tělem ukazujete to správné chování, tak ty ostatní buňky vám pomůžou a tu jednu zlikvidují. Někdy se to stává, ale ony jí zlikvidují. U někoho se i ta rakovina objeví, i když je to čisté. Ale pokud jste láskyplní, pracujete pro ostatní a nemáte tam negativní stavy, tak ty buňky vyčistí všechno tak, jak to děláte vy, všechno. S tím si nedělejte starosti, ten program je celistvý, ty vyšší vždycky zachová. Není skutečně žádný vstup do nemoci bez příčiny. To neexistuje.

I nemoci tzv. karmické, které my považujeme tady za karmické, jsou dané za určitým úkolem, kdy v minulosti si Nadjá nastavilo, že se třeba naučí trpělivosti. Takže, dejme tomu, dostanete roztroušenou sklerózu a teď pozor, nezdemoluje vás ta karmická nemoc. Vy máte být trpěliví s tím, že teď zrovna nemůžete dělat to, co byste chtěli. Nejste tak šikovní, ta zručnost tam najednou chybí. Jsou různé varianty, navíc tam máte nastaveno naučit se třeba i lásku sami k sobě, vás nedemoluje ta nemoc, vy byste mohli odejít po mnoha letech a nemusel by si toho nikdo z vnějšího světa všimnout. Vás demoluje to odmítání na vašem čakerním systému, že se nemáte rádi. A teď: „Proč zrovna já mám takovou nemoc? Proč ten osud je ke mně tak nespravedlivý?“ Ne. Já se budu chovat tak, abych si to tělo šetřila, budu spokojená, alespoň že můžu chodit. Já jsem vždycky říkala lidem: „Dokud dojdou sama na záchod, tak budu mladá holka, já budu stará, až teprve se tam sama nedostanu.“ A to vás povede po tom světě dlouho, vy pak rádi skotačíte, ta jednička je tak obrovsky nastavená na ty nohy. Že tak rádi chodíte, ano, když máte optimismus, tak vy rádi chodíte po světě. A pak se to obrovsky prosvětlí, ale jakmile jste pesimisté, tak vás ty nohy bolí, někde dlablo a už to začíná. Ne, ne, vy se máte fakt radovat, to není blbost, jo, tady jde o to zachovat si spokojenost.

Dotaz: Dobře, jak moc je dán náš život osudem bez naší vůle a jsou dané i jisté možnosti nebo je náš život určen přesně, co se bude dít?

Ivanka: Máte svoji vůli. Máte svoji vůli, ale jen velmi malou, a je to proto, a o tom jsem už dneska mluvila, protože vy se vyvíjíte společně s druhými lidmi a nemůžete utéct těm lidem. To nejde. Takže vy máte domluvený skutečně základ, ten základ jsem malovala, bod A až B, ale máte šíři cesty a také máte časovou linku, protože váš osud je rozdělený po roce, jak se otočí planeta, to je vlastně zaznamenané ve vašem roce. A v každém roce musíte něco pochopit, to je nastavené, a to vy pochopíte. Pokud odmítáte ze své vůle a třeba nechcete v této hladině něco přijmout v tom životě, tak si časově nastavujete prodloužení o pár týdnů nebo o pár měsíců, ale i to vás může zdemolovat. Tehdy vlastně svou vůlí vy to odmítáte, demolujete si tělo, a to je zbytečné, kdybyste ten osud mohli prožít, on se stejně stane, akorát vy si ho víc zkomplikujete

tím odmítáním. To právě dost lidí vlastně ze začátku nechce pochopit. Ale pak se začnou v jejich životě dít věci, kdy najednou vám to začíná ten program váš ukazovat, že skutečně to tak je. Ano, zbytečně si to komplikujete. Nebraňte se, bráníte se sami sobě, protože vy jste ten Otec, který si přišel zahrát vaší roli, a vy se vlastně bráníte svému vlastnímu programu, který jste si vybrali, a to je osvícení. To je osvícení. Vědět, že teď je to, co bylo mojí původní vůlí. Z nějakého důvodu to musím prožít, tak jo, tak já si to prožiju, lehce projdete, aniž by vám to zdemolovalo tělo, ale jestliže se bráníte jakýmkoliv procentem, tak přesně v tom procentu budete mít zdemolované tělo. Je to zbytečné, stejně k tomu dojde.

Dotaz: Jednou ve videích jste říkala, že nám Satan položí tři otázky, ale pak jste už neřekla, jaké to jsou?

Ivanka: Ale to já vám říct nemůžu, víte, to nejde, to bych porušila boží zákony. On vám položí otázky a budou přesně směřované na vás, budou jistým směrem, ale budou přesně vaše. Aby si vyzkoušel, že už nemáte žádnou vlastní vůli těla a jména, kdybyste jenom chtěli ještě, aby vám někdo za něco poděkoval, tak vás nepustí dál. A ještě se budete muset jednou dvakrát třikrát narodit, aby vám konečně došlo, že vy všechno děláte pro sebe, to je divný, že jo? Ano, když budete jenom dělat pro druhé, tak ve skutečnosti to děláte pro sebe, protože vy jste ta bytost, dívejte se, tady nemá hranice, všechno, co je směrem nahoru šrafované, to jste všechno vy. Jste Bůh a jste Bůh i v druhých lidech. Když zapomenou na sebe jako na hmotu Ivu a konám všechno pouze z lásky k druhým lidem, aby oni pochopili, aby oni byli šťastní, dělám to v té skutečné fázi pro sebe. Ale pozor, to je pravda jedině tehdy, kdy nekalkulujete: „Aha, tak když to budu dělat pro druhý, tak to budu dělat pro sebe...“ Ne ne ne. Ten úmysl je důležitý. Vy jste ten Bůh, vy sami před sebou neskryjete žádný postranní úmysl, vy sami před sebou víte, kdo jste. To musí být skutečně žitá pokora a musíte být až poslední, pracovat pro druhé a tehdy sklízíte. Já jsem kdysi dostala shůry dopis a fakt přišel poštou. Psalo to nějaké médium a tam mi psali, to bylo velice krátce předtím, než přišel můj skutečný muž, tam bylo, že přijde brzo. Oni mi to nějakým způsobem chtěli dát vědět. Toho člověka jsem nikdy neznala, to psala stará žena, nicméně tam psali: „Celý život jsi pouze milovala lidi, ať ti bylo činěno, co ti bylo činěno, jenom ses radovala z toho, co se dělo. A protože jsi celý život ten vesmír milovala, teď ti to bude všechno vráceno.“ Protože ať činíme dobré nebo špatné věci, přesně ty samé se k nám vrátí. Ale zmnožené několikanásobně. Takže číňte dobro. Neodporujte, neboť do toho božího těla byste přidávali odpory, které jste si naordinovali sami sobě. Buďte rádi, radujte se z krásných věcí. Na špatné nekoukejte, přehlížejte je.

Přeji vám hodně štěstí, ať se vám daří!